BILAG 2

BILAG 2.1

S S I O N E N F O R D E E U R O P Æ I S K E F Æ L L E S S K A B E R

KOM(73) 950 slutdok.

Bruxelles, den 2o. juni 1973

Forslag
til
Rådets sjette direktiv
om harmonisering af medlemsstaternes
lovgivning om omsætningsafgifter

- En fælles ordning om merværdiomsætningsafgift:
Ensartet grundlag

(forelagt Rådet af Kommissionen)

Afsnit IV: Afgiftspligtige

Artikel 4

1. Som afgiftspligtig anses den, som selvstændigt og regelmæssigt og uanset stedet præsterer ydelser, der falder ind under en form for økonomisk virksomhed som er nævnt i stykke 2, eller som lejlighedsvis udfører en af de i stykke 3 nævnte former for virksomhed uanset virksomhedens mål eller resultat.

2. De former for økonomisk virksomhed, som er omhandlet i stykke 1, er producent-, handels- eller tjeneste-ydelsesvirksomhed, og ligeledes medregnes den af råvareproducenterne, landbrugerne og de frie erhverv udøvede virksomhed.

3. De i stykke 1 omhandlede ydelser omfatter:

   a) udnyttelsen af et materielt eller immaterielt formuegode med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter;

   b) levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord, som foretages inden indflytning. Som bygning anses enhver konstruktion opført på jorden;

   c) levering af en byggegrund. Som byggegrund anses:
   - grunde der er forberedt for bebyggelse eller forsynet med ufærdige bygninger eller med bygninger bestemt til nedrivning, ligeledes rettighederne til tilbygning til en allerede eksisterende bygning;
   - andre grunde end de ovenfor nævnte, når erhververen påtager sig en forpligtelse i forbindelse med erhvervs-

elsen til at opføre en bygning indenfor en frist på fire år.

4. Begrebet "selvstændigt" brugt i stykke 1 fritager for afgiften arbejdstagere og andre personer, der er forpligtede overfor deres arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller ved lignende kontrakt, som skaber et nært underordnelsesforhold.

Indtil det i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11.april 1967 omhandlede mål bliver virkeliggjort, har enhver medlemsstat frihed til at anse personer, som driver virsomhed på dens nationale område og som juridisk set er uafhængige, for at være en afgiftspligtig, hvis de er indbyrdes forbundne ved financielle, økonomiske og organisatoriske forhold.

5. Staten, amter og kommuner og andre offentlige organer anses ikke som afgiftspligtige i forbindelse med den virsomhed, de udøver i deres egenskab af offentlig myndighed.

Såfremt de udøver virksomhed som nævnt i stykke 1, bør de for denne virksomheds vedkommende anses for afgiftspligtige. Radio- og fjernsynsselskabernes virsomhed er omfattet af denne bestemmelse, ligesom organerne vedrørende landbrugsmæssig intervention, for så vidt angår ~~deres~~ dem virksomhed vedrørende landbrugsvarer, som de udøver i forbindelse med anvendelsen af forordningerne om en fælles markedsordning for disse varer.

Afsnit X : Fritagelser

Artikel 14

Fritagelser i indlandet

A. Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse:

1. Medlemsstaterne fritager:

a) tjenesteydelser og hertil accessoriske leverancer af ting, som udføres af det offentlige post- og telegrafvæsen;

b) tjenesteydelser vedrørende hospitalsbehandling samt behandlinger og leverancer af ting i tilknytning hertil udført af hospitaler, klinikker,m.v., som drives af:
- enten offentlige foretagender,
- eller foretagender uden økonomisk sigte,
- eller private almennyttige foretagender;

c) ydelse af behandling af personer, foretaget indenfor rammerne af lovlig udøvelse af medicinsk og lægelig virksomhed;

d) leveringer af menneskeblod og - mælk;

e) tjenesteydelser udført af tandteknikere under udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser;

f) ydelser, som selvstændige lægelige eller medicinske sammenslutninger udfører for deres medlemmer i forbindelse med disses afgiftsfritagne virksomhed;

g) tjenesteydelser, som direkte vedrører socialhjælp eller social sikkerhed og som udføres af:

- enten offentlige foretagender,
- eller foretagender uden økonomisk sigte,
- eller private almennyttige foretagender.

h) tjenesteydelser, som tilsigter beskyttelse eller uddannelse af børn og unge, samt accessoriske leveringer af ting til de nævnte ydelser, som udføres af:
- enten offentlige foretagender
- eller foretagender uden økonomisk sigte
- eller private almennyttige foretagender;

i) tjenesteydelser og accessoriske leveringer af ting til disse ydelser, med et skolemæssigt formål, eller som direkte som formål har uddannelse, oplæring eller erhvervsmæssig omskoling og som udføres af:
- enten offentlige foretagender,
- eller private uddannelsesinstitutioner, der er under de kompetente offentlige myndigheders tilsyn, og som har beføjelse til at undervise med henblik på opnåelse af skoleafgangsbevis, universitetsdiplom eller svendebrev, som er anerkendt af staten;

j) tjenesteydelser og accessoriske leveringer af ting til disse ydelser, som ydes til medlemmerne af foretagender uden økonomisk sigte, og som til formål har udøvelse af sport eller gymnastik; nærværende fritagelse vedrører udelukkende den virksomhed, der har en direkte forbindelse med udøvelse af sport eller gymnastik for amatører;

k) tjenesteydelser, som præsteres af teatre, filmsklubber, koncerter, museer, biblioteker, offentlige parker, botaniske og zoologiske haver, udstillinger af uddannelsesmæssig karakter samt virksomhed, som udføres indenfor rammerne af aktiviteter, som har almen interesse af social, kulturel eller uddannelsesmæssig karakter, og som udøves af:
- enten offentlige foretagender,
- eller foretagender uden økonomisk sigte,
- eller private almennyttige foretagender.

BILAG 2.2

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 14. januar 1974
R/2/74 (FIN 2)

N O T E

Vedr.: Forslag til det sjette rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

- Fælles ordning om merværdiomsætningsafgift: ensartet grundlag

/R/1746/73 (FIN 427)/

I overensstemmelse med det mandat, som De faste repræsentanters Komité har givet gruppen for finansielle spørgsmål, har denne på mødet den 22.-23. november 1973 indledt gennemgangen af ovennævnte forslag til direktiv, idet den, sålænge der ikke er afgivet udtalelse fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg, begrænser sig til en simpel "fact-finding".

Denne note omfatter:

- i del I: bemærkninger af almindelig karakter, som er fremsat af gruppen under denne første gennemgang;

- i del II: særlige bemærkninger, der er fremsat af gruppen under den første meningsudveksling om artiklerne 1-24 [1] i den dispositive del af det af Kommissionen foreslåede direktiv.

o

o o

I.

BEMÆRKNINGER AF ALMINDELIG KARAKTER

1. Forenkling af direktivets dispositive del

Alle delegationer forespurgte om den dispositive del af det af Kommissionen foreslåede direktiv ikke kunne begrænses. De mente nemlig, at Kommissionen var gået for meget i detaljer, og at visse af de påtænkte bestemmelser, da det drejede sig om et direktiv, kunne forenkles.

.../...

1) Da der ikke kunne sikres tolkning til italiensk, har den italienske delegation ikke kunnet deltage i gennemgangen af artiklerne 18-24.

Den danske delegation foreslog, at visse bestemmelser, der snarere var af forklarende karakter blev anført som bilag til direktivet. En tilsvarende løsning var allerede blevet fastholdt for det andet direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om merværdiafgift 1).

Den italienske delegation gjorde opmærksom på, at en begrænsning af direktivets dispositive del nødvendigvis måtte være afhængig af den rolle, som det udvalg for merværdiafgiften, der skal oprettes i henhold til artikel 29 i Kommissionens forslag, kommer til at spille.

2. Frist for iværksættelse af de påtænkte bestemmelser

Størstedelen af delegationerne mente, at fristen for iværksættelse af den nye merværdiafgift, nemlig den 1. januar 1975, i betragtning af det tidspunkt, hvorpå Kommissionen havde fremsat sit forslag, sandsynligvis ikke ville kunne overholdes. Thi fra denne dato skulle Fællesskabernes budget i henhold til afgørelse af 21. april 1970 om egne indtægter fuldstændig finansieres gennem Fællesskabernes egne indtægter, idet disse indtægter blandt andet skulle omfatte merværdiafgifter, der opnås ved, at der anvendes en sats, som ikke må overstige 1%, på et grundlag, der fastsættes ensartet for medlemsstaterne i henhold til fællesskabsreglerne.

Den irske delegation forespurgte, om det på grund af tidsfristen den 1. januar 1975 ikke ville være at foretrække, at der først blev udarbejdet et direktiv, der begrænsede sig til de bestemmelser, der var strengt nødvendige til gennemførelse af det i afgørelse af 21. april 1970 om egne indtægter nævnte mål.

.../...

1) EFT nr. 71 af 14.4.1967.

Den italienske delegation derimod forespurgte, om det ikke var hensigtsmæssigt først og fremmest at sørge for gennemførelse af det i resolution af 22. marts 1971 om gennemførelsen af en økonomisk og monetær union nævnte mål.

Kommissionens repræsentant fastslog, at forslaget fra hans institution både faldt ind under Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabets egne indtægter og under Rådets og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringers resolution af 22. marts 1971 om gradvis gennemførelse af en økonomisk og monetær union, i henhold til hvilken der fastsættes indførelse af fællesskabsregler til bestemmelse af et ensartet grundlag for merværdiafgiften for den første fase.

Der er en sammenhæng mellem målene i disse to akter, og der er risiko for, at en adskillelse af problemerne kunne føre til en væsentlig uligevægt, som ville medføre adskillige vanskeligheder.

Kommissionens repræsentant fastslog iøvrigt, at såfremt reglerne om bestemmelse af et ensartet grundlag for merværdiafgifter ikke blev gennemført den 1. januar 1975, ville medlemsstaternes finansielle bidrag blive fastsat i overensstemmelse med forskrifterne i artikel 4, stk. 2 eller 3 i Rådets afgørelse af 21. april 1970.

Han erindrede iøvrigt om punkt IV i Rådets og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringers resolution af 21. marts 1972, i henhold til hvilken Rådet blev enig om, at de af Kommissionen forelagte forslag om gennemførelse af den første etape for Den økonomiske og monetære Union, navnlig forslagene om en harmonisering af skatter og en gradvis udvikling af et europæisk kapitalmarked, burde optages som et af de første punkter på Rådets dagsorden, idet Rådet burde træffe beslutning om disse forslag inden 6 måneder efter at de var blevet optaget på dagsordenen.

Den tyske delegation forespurgte, om artikel 4, stk. 2 og 3, i Rådets afgørelse af 21. april 1970 ikke forudsatte, at der forelå regler til fastsættelse af et ensartet grundlag for merværdiafgifter den 1. januar 1975.

3. Direktivets anvendelsesområde

Flere delegationer gjorde opmærksom på, at Kommissionens forslag om direktivets anvendelsesområde ville medføre væsentlige ændringer i forhold til den nugældende ordning og rejse alvorlige problemer på det politiske plan. Blandt disse problemer blev der allerede da nævnt:

- byggegrunde (D) og ydelser vedrørende fast ejendom i almindelighed (L)
- ordningen for mindre virksomheder (D/L/Irl)
- den fastsatte ordning for landbrugere (D/Irl/L)
- tjenesteydelser (D/DK)
- international personbefordring (L)
- radio- og fjernsynsselskaberne (D).

II.

SÆRLIGE BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE ARTIKLERNE

Artikel 1: frist for iværksættelse af de påtænkte bestemmelser

Jvf. punkt 2, litra I.

Artikel 2: anvendelsesområde

Flere delegationer (B/D/DK/L) tog straks forbehold med hensyn til punkt 3, idet de mente, at udformningen af dette punkt burde klarlægges.

Artikel 3: territoriale bestemmelser

Flere delegationer (D/DK/F/I) tog forbehold med hensyn til stk. 2, idet de mente, at der allerede nu burde fastsættes undtagelser for visse områder, som af historiske og politiske grunde i øjeblikket nyder godt af særlige skatteordninger. Dette er navnlig tilfældet for

- Korsika og de oversøiske, franske departementer (Antillerne og Réunion);
- Helgoland og de tyske frihavne;
- Færøerne og Grønland;
- Livigno og Aostadalen.

De fleste af delegationerne mente iøvrigt, at bestemmelserne i stk. 2 var alt for strenge, og at det ville være bedre ikke at fastholde situationen på tidspunktet for vedtagelsen af direktivet.

Kommissionens repræsentant mente, at enhver undtagelse på dette område ville kunne fremkalde konkurrencefordrejning og iøvrigt ville påvirke systemet med egne indtægter, medmindre der blev fastsat finansielle udligningstilskud.

Endelig var tilstedeværelsen af told- og skatteenklaver inden for Fællesskabet i modstrid med det mål, der tilsigter afskaffelse af afgiftsmæssige grænser inden for Fællesskabet.

Artikel 4: afgiftspligtige

Den franske delegation gjorde opmærksom på, at den udvidelse af merværdiafgifternes anvendelsesområde til at omfatte den virksomhed, der udøves af de frie erhverv (stk. 2) og de offentlige institutioner (stk. 5) rejste store vanskeligheder på politisk plan.

Det forenede Kongeriges delegation var stillet over for visse problemer for så vidt angår afgiftspligten for de frie erhverv.

Flere delegationer (B/D/L) tog et politisk forbehold med hensyn til stk. 3, litra b) og c), i henhold til hvilke levering af en bygning og af en byggegrund anses for ydelser, som pålægges merværdiafgift, selvom levering foretages af en privatperson.

Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig sin holdning for så vidt angik stk. 3, litra c).

Med hensyn til ydelser bortset fra dem, der er nævnt i stk. 3, som præsteres lejlighedsvis, mente den franske delegation, at det ville være ønskeligt, at disse ydelser kunne pålægges afgift, såfremt en medlemsstat anså det for hensigtsmæssigt.

Endelig forespurgte den franske delegation for så vidt angår stk. 4, andet afsnit, ifølge hvilket muligheden for at anvende "Organschaft" kun påtænkes indtil de skattemæssige grænser var ophævet, om andre bestemmelser som "Organschaft" der førte til en vis afgiftsophævelse, kunne opretholdes i de medlemsstater, hvor disse bestemmelser fandtes.

Den belgiske delegation forbeholdt sig sin holdning for så vidt angik sammenslutninger uden gevinst for øje, der i Belgien omfattes af en særlig ordning, idet medlemskontingenter ikke er afgiftspligtige.

Endelig forbeholdt flere delegationer (DK/L/N/FK) sig deres holdninger med hensyn til artikel 4, stk. 5, både på grund af de pågældende ydelsers alt for ubestemte karakter, og fordi de mente, at anvendelsesområdet for Kommissionens forslag var for vidt.

Artikel 5: afgiftspligtige ydelser:
levering af ting

To delegationer (D/L) tog forbehold med hensyn til stk. 1, for så vidt dette stykke fastsætter påløggelse af afgift ved levering af fast ejendom.

For så vidt angår leasing, som i henhold til Kommissionens forslag (stk. 2) sidestilles med levering af ting, mente flere delegationer (B/F/L), at ydelsen først burde betragtes som en tjenesteydelse, dernæst efter omstændighederne og på et senere trin som levering af en ting. Der blev særligt lagt vægt på de problemer, der ville opstå på det finansielle plan.

Den franske delegation gjorde desuden opmærksom på, at stk. 2, litra c), ville medføre visse vanskeligheder, i det mindste midlertidigt på grund af den forskel på en måned, der i Frankrig findes mellem tidspunktet for erhvervelse og fradrag.

To delegationer (D/FK) mente endelig, at stk. 3, litra c), rejste et problem om afgiftsmæssig retfærdighed, og at denne bestemmelse burde gennemgås i forbindelse med artikel 20, stk. 1, litra c).

Artikel 6: afgiftspligtige ydelser: byggearbejder

Flere delegationer (D/DK/F/FK) mente, at det kunne bidrage til en begrænsning af direktivets dispositive del, såfremt denne artikel blev trukket tilbage.

Kommissionens repræsentant bemærkede i denne forbindelse, at artikel 6 tilsigtede at fuldstændiggøre det andet direktiv af 11. april 1967. Det har nemlig siden 1967 vist sig, at de tilsvarende bestemmelser i det andet direktiv (artikel 5, stk. 2, litra c), og punkt 5 i bilag A) ikke blev fortolket på samme måde i medlemsstaterne, og Kommissionen anså det for hensigtsmæssigt for at undgå enhver kilde til forvanskning at udarbejde en liste over hvilke ydelser, der betragtes som byggearbejder.

Artikel 7: afgiftspligtige ydelser: tjenesteydelser

Denne artikel gav ikke anledning til særlige bemærkninger fra delegationerne.

Artikel 8: afgiftspligtige ydelser:
indførsel

Formanden erindrede om, at Kommissionens repræsentant under gennemgangen af de af Kommissionen foreslåede direktiver om punktafgifter havde erklæret sig villig til at lade sin institutions tjenestegrene undersøge problemerne i forbindelse med indførsel og udførsel af varer, der falder ind under disse direktivers anvendelsesområde.

Formanden foreslog, at tilsvarende problemer, som måtte opstå med hensyn til merværdiafgifter, blev omfattet af denne undersøgelse.

Artikel 9: stedet for de afgiftspligtige virksomheder:
levering af ting

Denne artikel gav ikke anledning til særlige bemærkninger fra delegationerne.

Artikel 10: stedet for de afgiftspligtige virksomheder:
tjenesteydelser

Flere delegationer (D/F/L/N) mente, at bestemmelserne i denne artikel var mangelfulde, for så vidt de opretholdt muligheder for afgiftsfritagelse og omlægninger i samhandelen til fordel for tjenesteydere, der er bosat uden for Fællesskabet og endda til fordel for tjenesteydere, der er bosat i en anden medlemsstat, som følge af forskel i afgifterne mellem medlemsstaterne.

Kommissionens repræsentant bemærkede, at der naturligvis er et problem med hensyn til anvendelse og kontrol, men mente at dette problem var uløseligt forbundet med ethvert system, og at endelig det system, som Kommissionen har foreslået har færre mangler end dem, der i øjeblikket forekommer i de enkelte medlemsstater. Han erklærede sig imidlertid rede til at undersøge muligheden for at forbedre den udformning, som hans institution havde foreslået, således at flest mulige af de eventuelle tilfælde af afgiftsfritagelse undgås (kunstnere, sportsudøvere, cirkus, o.s.v. .....). Han henviste også til artikel 16, punkt 10, som indeholder en rettelse til bestemmelserne i artikel 10.

Artikel 11: Afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfaldstid

Med hensyn til artikel 11, stk. 3, artikel 12, punkt B og artikel 15, rejste den tyske delegation støttet af delegationerne fra Frankrig og Det forenede Kongerige, spørgsmålet om hvorfor de nationale bestemmelser, der anvendes på toldområdet, ikke også kunne anvendes på merværdiafgift. Den henviste i den forbindelse til artikel 7, stk. 2, i det andet direktiv af 11. april 1967 i følge hvilken medlemsstaterne har mulighed for at forbinde merværdiafgiftens indtræden og forfald med den indtræden og det forfald, der er fastsat med hensyn til told eller andre afgifter, skatter og importafgifter.

I øvrigt mente flere delegationer (B/D/L), at rækkevidden af artikel 11, stk. 2 og 3 burde fastsættes nærmere. Den belgiske delegation forbeholdt sin stillingtagen til disse stykker.

Den franske delegation tog forbehold med hensyn til stk. 2 i artikel 11, som for Frankrig udgør en betydelig ændring sammenlignet med den i øjeblikket gældende ordning. Den rejste især spørgsmålet, om der ikke kunne overvejes undtagelse for de foretagender, som i øjeblikket betaler merværdiafgift af indbetalinger, mens de i følge Kommissionens forslag skal betale afgiften ved leveringen af ting eller ved udførelsen af tjenesteydelsen.

Endelig mente flere delegationer (I/Irl/UK), at det var vanskeligt at fastsætte tidspunktet for afgiftens forfald, især for de tjenesteydelser, for hvilke der kunne være vedtaget den løsning, der er anført i stk. 2, litra a),

Det forende Kongeriges delegation mente desuden at stk. 2, litra b) var for indskrænkende.

Den irske delegation rejste spørgsmålet om de retningslinier, som Kommissionen havde påtænkt, ikke kunne forenkles for så vidt angår detailhandlerne.

Artikel 12: beskatningsgrundlaget

- Punkt A: I indlandet

Flere delegationer (D/DK/N) mente, at udtrykkene "normalværdi" og "frie konkurrencevilkår" i stk. 1, litra b) burde erstattes med mere konkrete betegnelser, idet disse udtryk kan fortolkes på forskellig måde.

Desuden tog flere delegationer (D/F/L) forbehold med hensyn til stk. 3 litra c), idet de pågældende bestemmelser ville kunne lette skattesvig, særlig ved en undervurdering af beskatningsgrundlaget.

Hertil bemærkede Kommissionens repræsentant, at såfremt de renter, der skyldes som følge af en kreditbetaling skal pålignes afgifter, således som den tyske, den franske og den luxembourgske delegation anmodede om, burde fritagelsen for de kreditydelser, der er fastsat i artikel 14, punkt B, litra j) egentlig ophæves.

- Punkt B: ved indførsel af ting

Den tyske, den franske og Det forenede Kongeriges delegation bekræftede den stillingtagen, som de gav udtryk for ved gennemgangen af artikel 11, stk. 3, nemlig at det i forbindelse med indførsel forekom dem bedre at benytte toldlovgivningen som grundlag, d.v.s. toldværdien og ikke fakturaprisen, eller eventuelt den indførte tings "normalværdi" således som Kommissionen havde foreslået.

Den franske delegation mente dog, at den blotte anvendelse af toldværdien ikke er absolut påkrævet, når det gælder interne fællesskabsforhold.

De italienske og luxembourgske delegationer erklærede, at de principielt var enige med hensyn til den under punkt B anførte tekst.

Den franske delegation tog desuden midlertidigt forbehold med hensyn til stk. 2 litra b). Den mente nemlig, at den pågældende bestemmelse kunne medføre konkurrencefordrejninger mellem Fællesskabets importører og de nationale producenter, fordi transporten i et tilfælde bliver pålagt afgift til den sats, der anvendes ved levering af den pågældende vare, mens transporten i et andet tilfælde pålagdes afgift til den sats, der anvendes ved transportens udførelse, en sats der kunne være højere.

- Punkt C: andre bestemmelser

Det forenede Kongeriges delegation tog forbehold med hensyn til dette punkt, idet den mente at de bestemmelser, som Kommissionen har foreslået, er unødvendige.

Den italienske og den nederlandske delegation tog forbehold med hensyn til udformningen af stk. 1. Den nederlandske delegation anmodede navnlig om udeladelse af den sidste sætning i dette stykke, nemlig: "Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse". I den forbindelse er det et spørgsmål om udvalget vedrørende merværdiafgiften, hvis oprettelse er fastsat i artikel 29, i tilfælde af udeladelse af denne sætning, vil være berettiget til at vedtage gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 13: satser

Den belgiske delegation anmodede om, at der med henblik på en forenkling af opkrævningen af afgift, f.eks. ved indførsel af bagage eller små pakker indeholdende varer, på hvilke der anvendes forskellige satser, til denne artikel tilføjes en bestemmelse i lighed med den, der er fastsat i artikel 12, punkt C, stk. 2.

Den nederlandske delegation bemærkede, at stk. 1 ville udelukke muligheden for en overgangsordning i tilfælde af ændring af satserne. Den mente, at dette frembyder et problem særlig for så vidt angår fast ejendom.

Den italienske delegation bemærkede med hensyn til stk. 1, at der forelå et problem om overensstemmelse med de bestemmelser, der anvendes på toldområdet i tilfælde af midlertidig indførsel.

Den irske delegation stod over for vanskeligheder af politisk karakter for så vidt angår luksusvarer, som i øjeblikket pålignes afgift i følge et særligt system og ikke ved anvendelse af en proportionnalsats, således som fastsat af Kommissionen. En ændring af det nuværende system kan vanskeligt forudses inden for den fastsatte frist.

Der opstår desuden et problem, for så vidt angår forekomsten af nulsatser, hvis anvendelse er udelukket i henhold til stk. 3. Dette problem blev også rejst af den belgiske og den nederlandske delegation, som anmodede om en smidiggørelse af bestemmelsen i stk. 3.

Den tyske og den franske delegation erklærede, at de var modstandere af anvendelsen af nulsatser.

Kommissionens repræsentant bemærkede, at stk. 3 var taget i sin helhed fra artikel 9 (stk. 2) i det andet direktiv. Han erindrede desuden om, at det drejede sig om ved denne bestemmelse at undgå at visse afgiftspligtige til stadighed er i forskud med hensyn til fradragsberettiget afgift og således til stadighed har et tilgodehavende hos statskassen.

Artikel 14: fritagelser i indlandet

- Punkt A: fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse.

Den luxembourgske delegation henledte gruppens opmærksomhed på den bydende form i den indledende sætning i stk. 1 under punkt A. I betragtning af de juridiske følger som dette kan medføre, forespurgte den, om det ikke ville være bedre i denne artikel at benytte samme ordlyd som artikel 10 i det andet direktiv, nemlig:

"fritages for merværdiafgift på betingelser, der fastsættes af hver medlemsstat: ..."

i betragtning af at der eventuelt kunne anvendes en konsultationsprocedure til fastsættelse af gennemførelsesbetingelser.

Den franske delegation ville foretrække en konsultationsprocedure. Den mente dog, at i betragtning af de særlige forhold i hver stat, ville der kunne overlades medlemsstaterne en vis frihed, for så vidt hverken systemet vedrørende egne indtægter eller konkurrencebetingelserne blev påvirket heraf.

Stort set mente den, at artikel 14 indeholder en for nøje opregning, og at denne ville kunne forenkles. Den mente iøvrigt, at medlemsstaterne burde kunne bestemme, om de ville fritage eller undlade at fritage visse former for virksomhed. Den foreslog dernæst indførelse af valgfrihed i henhold til hvilken der skulle kunne ansøges om frivillig underkastelse af merværdiafgift for former for virksomhed, der er fritaget for eller udelukket fra merværdiafgiftens anvendelsesområde.

Delegationen fra Det forenede Kongerige støttede den franske delegations bemærkninger.

o

o o

De særlige bemærkninger der blev fremsat om diverse litraer under punkt A i artikel 14 kan sammenfattes således:

- litra a)

  Den belgiske delegation og Det forenede kongeriges delegation tog forbehold med hensyn til fritagelse for telekommunikationer, som i disse lande pålignes afgift.

- litra c)

  Efter den irske og den nederlandske delegations opfattelse burde det nærmere angives, hvad der forstås ved "lægelig virksomhed".

  Delegationen fra Det forenede Kongerige forbeholdt sig sin mening med hensyn til litra c).

- litra i)

Den danske delegation mente, at denne bestemmelse var for snæver.

- litra j)

Den danske og den irske delegation mente, at betegnelsen "amatør" burde nærmere bestemmes.

Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig sin mening med hensyn til litra j).

- litra k)

Den danske delegation bemærkede, at det ville være vanskeligt at skelne imellem privatteatre og teatre, der er drevet af offentlige foretagender, og at en sådan skelnen ville rejse politiske problemer.

Det forenede kongeriges delegation forbeholdt sig ligeledes sin mening med hensyn til litra k).

o

o o

I øvrigt mente den belgiske, den franske og den nederlandske delegation, at anvendelsesområdet for fritagelser burde udvides, særlig for så vidt angår:

- personbefordring (Irl)
- visse former for liberal virksomhed (advokater, juridiske erhverv ...) (B/F/Irl)
- visse foretagender uden økonomisk sigte (F)
- hospitaler (B)

Den tyske og den luxembourgske delegation gjorde opmærksom på, at de ville fremsætte deres bemærkninger om dette punkt i forbindelse med en grundig gennemgang af artikel 14.

- Punkt B: andre fritagelser

  - litra b)

    Den luxembourgske delegation mente, at der burde overlades medlemsstaterne en vis frihed på dette område.

  - litra d)

  - Den franske delegation bemærkede, at den fritagelses- eller beskatningsordning der i følge Kommissionens forslag skal rette sig efter lejerens anvendelse af ejendommen, idet ydelsen skal være afgiftspligtig, såfremt anvendelsen er af industriel eller handelsmæssig karakter. Den bemærkede for øvrigt, at begrebet "industriel eller handelsmæssig", der er fastsat for udlejning af fast ejendom, er snævere end merværdiafgiftens anvendelsesområde, således som det følger af artikel 4. Det vil heller ikke altid være let at bestemme, under hvilken ordning disse udlejninger skal henføres.

    Den franske delegation foreslog, at der på dette punkt indføres en valgfri ordning, og dette forslag fik støtte fra den tyske delegation.

Det forenede kongeriges delegation mente, at udlejning af en bestemt varighed (f.eks. mere end 4 uger) som finder sted inden for hotelverdenen også burde optages på listen over fritagelser.

- litra e)

Den tyske delegation bemærkede, at den pågældende bestemmelse ikke ville dække visse særlige tilfælde, og at den derfor burde suppleres.

- litra j)

Efter den tyske delegations og Det forenede kongeriges delegations opfattelse burde det nærmere angives, hvilke virksomheder, der tænkes på.

Artikel 15: fritagelser ved indførsel

I følge den luxembourgske delegations opfattelse bør visse af de foretagender, der er nævnt i artikel 15, give ret til fradrag af merværdiafgift. Det gælder navnlig tjenesteydelser i forbindelse med indførsel af ting (punkt 11) samt accessoriske tjenesteydelser til disse indførsler (punkt 2 og 3).

Den italienske delegation henledte gruppens opmærksomhed på nødvendigheden af at tilpasse den terminologi, der anvendes særlig i punkt 2 og 3, til den der anvendes på toldområdet ("indførelse på Fællesskabets tildområde" i stedet for "indførsel").

Den tyske delegation forespurgte, om listen over de fritagelser, der er anført i artikel 15, ikke kunne suppleres, således at medlemsstaterne kunne fastsætte særlige fritagelser for visse "små" indførsler, der ikke er nævnt under punkt 4.

Artikel 16: Fritagelse af udførselsvirksomhed, virksomhed, i tilknytning hertil samt internationale transporter

Det forenede Kongeriges delegation bemærkede:

- vedrørende punkt 4:

  at fritagelsen i Det forenede Kongerige også omfattede levering af ting til proviantering af private skibe;

- vedrørende punkt 9:

  at fritagelsen i Det forenede Kongerige også omfattede virksomheder til kontrol af luftfartøjer.

Den belgiske og Det forenede Kongeriges delegation bemærkede med hensyn til punkt 10, at dette punkt burde suppleres.

Kommissionens repræsentant meddelte i den forbindelse, at Kommissionens opmærksomhed allerede var blevet henledt på visse nye områder, som det var naturligt at optage på listen over fritagelser (overførelse af "know-how" og data o.s.v.).

Den belgiske delegation, som fik tilslutning fra den franske delegation, anmodede om at der af skattemæssige årsager i direktivet blev optaget en lignende bestemmelse som den, der er nævnt i punkt 16 Bilag A i det andet direktiv [1].

Kommissionens repræsentant bemærkede med henblik herpå, at hvis en sådan ordning blev taget i betragtning, måtte den være af obligatorisk karakter, da en valgfri ordning ville kunne medføre konkurrencefordrejninger.

Artikel 17: indtræden og udstrækning af fradragsretten

Den franske delegation erklærede sig som modstander af stykke 4 i denne artikel, idet den mente, at retten til omtalte godtgørelse efter den tekst, der er foreslået af Kommissionen, bevilges på alt for liberale betingelser og ville medføre godtgørelse af sådanne afgifter som i virkeligheden bæres af den endelige forbruger.

I øvrigt anmodede fire delegationer (B/BD/F/N) om indføjelse i direktivet af en tilsvarende ordning som den, der er optaget i punkt 23 Bilag A i det andet direktiv [2].

.../...

1) "... Medlemsstaterne har dog mulighed for at udvide fritagelse (ved udførsel) til at omfatte de leveringer, der har fundet sted på et tidligere stadium".

2) "Under forbehold af den konsultation, der er fastsat i artikel 16 har hver medlemsstat mulighed for af konjunkturmæssige grunde helt eller delvist at udelukke investeringsgoderne fra fradragsordningerne eller for disse ting at anvende en form for fradragsret i årlige rater (tidsbestemte pro-rata fradrag) i stedet for systemet med øjeblikkelige fradrag".

Kommissionens repræsentant bemærkede hertil, at Kommissionen ville foretrække ikke at gentage denne bestemmelse for at bevare den rene karakter merværdiafgiften. Den overvejede imidlertid at fremskaffe de nødvendige midler inden for rammerne af konjunktur politikken.

Den tyske og den nederlandske delegation mente desuden, at stk. 6, litra a) var meget streng og erklærede, at de ikke kunne godkende den i dens nuværende form. Den nederlandske delegation gjorde også opmærksom på vanskeligheder i forbindelse med litra b) og d).

Den franske delegation bemærkede endelig, at stk. 6 i artikel 17 kunne betragtes som et hovedpunkt på budgettet, for så vidt som det medførte betydelige budgetmæssige tab i forbindelse med olieprodukterne.

Artikel 18: fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten

Det forenede Kongeriges delegation ønskede en mere smidig ordning for så vidt angik de i henhold til stykke 1 nødvendige dokumenter.

Den irske delegation og Det forenede Kongeriges delegation mente i øvrigt, at stykke 2 var meget usmidigt. Den irske delegation gjorde opmærksom på visse vanskeligheder vedrørende de i artikel 4, stykke 3, litra b) og c) nævnte lejlighedsvise virksomheder.

Artikel 19: beregning af pro-rata fradraget

Den franske delegation spurgte, om den støtte, der i henhold til denne artikel skal betales til et afgiftspligtigt organ, og de fiskale eller parafiskale indtægter, som skal opkræves af et offentligt organ, burde medtages i brøkens nævner. Den mente faktisk, at hvis dette ikke skete ville den afgiftspligtige få tillagt højere fradragsret end dem, der normalt hidrører fra hans virksomhed.

Kommissionens repræsentant mente i den forbindelse, at støtten i henhold til stk. 2 kun kunne holdes ude fra nævneren, når den ikke var forbundet med den erhvervsvirksomhed, der blev udøvet af den afgiftspligtige. Ud fra dette synspunkt mente han, at indtægter af parafiskal karakter, som skulle opkræves af et organ, burde tages med i nævnerens regnskab.

Det forenede Kongeriges delegation anmodede om en forklaring med hensyn til rækkevidden af stk. 2.

Artikel 20: berigtigelse af fradragene

Tre delegationer (BD/F/L) mente, at, når det for eksempel drejede sig om grunde, var den i stk. 2 nævnte frist utilstrækkelig og burde forhøjes til mindst 10 år, hvis man ville undgå misbrug, så meget mere, som den berigtigelse, der var fastsat i artikel 5, stk. 3, litra c) ikke finder anvendelse i tilfælde af pro-rata.

Kommissionens repræsentant anerkendte berettigelsen af denne bemærkning og erklærede sig rede til at undersøge spørgsmålet med henblik på at finde en løsning.

Det forenede Kongeriges delegation mente, at artikel 20 var alt for detaljeret, og at der burde overlades de enkelte medlemsstater en vis frihed på dette område.

Artikel 21: hvem afgiftsskylden påhviler i forhold til statskassen

Den tyske delegation bemærkede, at der i artikel 21, stk. 1, litra c) var spørgsmål om "faktura eller et andet dokument, der træder i stedet herfor", medens der i artikel 23 kun forekom udtrykket "faktura". Den spurgte, om teksterne ikke burde bringes i overensstemmelse med hinanden.

Artikel 22: afgiftsskyldens konstatering og dens forfald til betaling

Den belgiske og den luxembourgske delegation spurgte, om Kommissionens repræsentant ikke allerede nu kunne give nogle anvisninger med hensyn til den praktiske fremgangsmåde, som Kommissionen overvejede at foreslå til opkrævning af egne indtægter.

Kommissionens repræsentant oplyste i den anledning, at arbejdet på dette område var i gang.

I øvrigt bemærkede den luxembourgske delegation, at forpligtelsen til at betale afgiftsbeløbet skulle være til stede også når erklæringen manglede og endda når der ikke forelå bekræftelse på afgiftsskyld, således at medlemsstaterne eventuelt kunne fastsætte sanktioner.

Den nederlandske delegation gav udtryk for visse betænkeligheder og spurgte, om det problem, der blev behandlet i artikel 22 ikke snarere skulle ordnes inden for rammerne af egne indtægter.

Artikel 23: forpligtelser ved indenlandsk omsætning

De fleste delegationer var af den opfattelse, at denne artikel var meget usmidig, og at der burde overlades medlemsstaterne en vis frihed inden for dette område.

De særlige bemærkninger, der blev fremsat i forbindelse med de forskellige stykker i artikel 23 kunne i korthed sammenfattes således:

- Stk. 3 - litra a)

Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig sin stilling med hensyn til denne bestemmelse.

Den nederlandske delegation mente, at medlemsstaterne burde have mulighed for ikke at kræve regningen for visse serviceydelser.

- Stk. 3 - litra c)

Fire delegationer (DK/F/L/UK) gav udtryk for forbehold med hensyn til det obligatoriske i 30 dages fristen, der var fastsat for udstedelse af regningen, en frist, der i følge tre af disse delegationer ikke var realistisk.

Den franske delegation bemærkede, at den pågældende bestemmelse var i modstrid med bestemmelserne i fransk handelsret, hvorefter regningen skal udstedes straks.

- Stk. 4

Tre delegationer (DK/N/UK) erklærede, at det ville være vanskeligt for dem at forlange en månedlig angivelse. Særlig den danske delegation gjorde opmærksom på tekniske vanskeligheder samtidig med, at de gjorde opmærksom på, at angivelserne i Danmark blev afgivet kvartalsvis.

- Stk. 5

Den luxembourgske delegation stillede spørgsmålet, om den pågældende bestemmelse ikke var i modstrid med artikel 27, stk. 6, ifølge hvilken medlemsstaterne havde mulighed for at fritage "enhedssats-landbrugerne" for de forpligtelser, som i medfør af artikel 23 påhviler de afgiftspligtige.

Den belgiske delegation erklærede sig som modstander af denne bestemmelse, som kun gav de små virksomheder og "enhedssats-landbrugerne" mulighed for at afgive en kvartalsangivelse. Den mente i virkeligheden, at denne mulighed burde udstrækkes til visse afgiftspligtige, som hidtil havde haft tilladelse til at aflevere en kvartalsangivelse.

- Stk. 7

Den irske delegation og Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig deres stilling til dette punkt.

- Stk. 10

Den danske og den luxembourgske delegation foreslog at ændre denne bestemmelse, således at der blev givet medlemsstaterne mulighed for at fritage de afgiftspligtige for de i artikel 23 nævnte forpligtelser, eller endog for enhver forpligtelse.

Den belgiske delegation ønskede, at artikel 23 blev suppleret med en bestemmelse, ifølge hvilken medlemsstaterne skulle have mulighed for, især i henhold til de i artikel 28 fastsatte bestemmelser, helt at fritage visse grupper af afgiftspligtige for enhver forpligtigelse. Denne mulighed skulle især stå åben for "enhedssats-landbrugere" samt for visse små virksomheder, som i Belgien er underlagt en særlig afgiftsordning (udligningsafgift).

Artikel 24: de afgiftspligtiges forpligtelser ved indførslen

Den luxembourgske delegation foreslog, at ordene "visse grupper" i andet stk. blev slettet.

Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig sin stilling med hensyn til dette stk.

Den franske delegation forbeholdt sig sin stilling med hensyn til dette stk., idet den mente, at det ville indføre et system med afgiftsophævelse, der ville kunne give en kreditfordel (1-3 måneder) til importøren; der kunne heri ligge en tilskyndelse til at købe i udlandet.

Den belgiske delegation ønskede, at man opretholdt første stk. i artikel 13 i andet direktiv [1], med mulighed for at foreskrive en passende konsultation.

---

1) "Hvis en medlemsstat i undtagelsestilfælde anser det for nødvendigt, at der træffes særlige foranstaltninger for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig, giver den Kommissionen og de andre medlemsstater meddelelse herom."

BILAG 2.3

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 1. februar 1974
T/41/74 (FIN)

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til det sjette rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter
- Fælles ordning om merværdiomsætningsafgift: ensartet grundlag
[dok. R/1746/73 (FIN 427)]

Gruppen for økonomiske Spørgsmål pålagde på sit møde den 8. og 9. januar 1974 Sekretariatet for Rådet, i samarbejde med Kommissionens tjenestegrene, at udarbejde en liste over de punkter, som vedrører ovennævnte forslag til direktiv, og som indtager en fortrinsstilling.
Denne liste er gengivet i bilaget til denne note.

T/41 dk/74 (FIN) mk/SAC
EØF

BILAG

Punkter som indtager en fortrinsstilling

1. Nul-sats (artikel 28, stk. 2 og 3)

   Erkendelse og klarlæggelse af den nuværende ændrede situation.

2. Særlig ordning for små virksomheder (artikel 25)

   Maksimumsbeløb for afgiftsfritagelse og -nedsættelse.

3. Enhedssatsordning for landbrugere (artikel 27)

   - Definitioner og kriterier, som begrænser dens anvendelsesområde;
   - Aftagende skala for enhedsprocentsatser for godtgørelse;
   - Problemer vedrørende havfiskeri.

4. Beskatning eller fritagelse for beskatning af bygninger (artikel 4, stk. 3, b) og 3); artikel 5, stk. 1, artikel 14 B, 1) og m)

   Vanskeligheder for visse medlemsstater med at ændre deres nuværende ordning.

5. Afgiftspligtige (artikel 4)

   Spørgsmål om anvendelse af merværdiomsætningsafgift på former for virksomhed inden for de liberale erhverv og offentlige institutioner samt inden for radio- og fjernsynsselskaber. Med hensyn til overdragelse af bygninger, se ovennævnte pkt. 4.

6. Fritagelse for udførselsvirksomhed, virksomhed i tilknytning hertil samt internationale transporter (artikel 16)

   - Spørgsmålet om muligheden for at udvide fritagelsen til at omfatte overdragelse, som finder sted på et tidligere stadium;
   - Problemet vedrørende international personbefordring.

7. Fritagelser i indlandet (artikel 14)

   - Spørgsmålet om national personbefordring.

8. Indtræden og udstrækning af fradragsretten (artikel 17)

   Spørgsmålet om ophævelse for medlemsstaterne af muligheden for af konjunkturmæssige årsager at udelukke investeringsmidler fra fradragsordningen eller, for så vidt angår disse midler, at anvende prorata fradrag i forhold til disse midler.

9. Oprettelse af et udvalg vedrørende merværdiomsætningsafgift (artiklerne 29-31)

   Grænsen for dets beføjelser.

o

o o

Andre punkter som kan indtage en vis fortrinsstilling

1. Territorialitet (artikel 3)

   Afvigelser til fordel for visse områder.

2. Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse (artikel 14 - A)

   Spørgsmålet om at give medlemsstaterne en vis frihed.

3. Beskatningsgrundlag - fritagelse af forfaldne renter som følge af ratebetaling eller for sen betaling (artikel 12 - A, stk. 3 - c)

4. Særlig ordning for brugt løsøre (artikel 26)

   Spørgsmålet om nødvendigheden af en sådan ordning samt om omfanget af dens anvendelsesområde.

5. Udsættelse af betalingen af importafgift (artikel 24, andet afsnit)

6. Tilbagebetaling til afgiftspligtige, som er etableret i udlandet (artikel 17, stk. 4)

BILAG 2.4

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 25. april 1974
T/145/74 (FIN)

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til sjette rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - fælles merværdiafgiftsystem: ensartet grundlag
[dok. R/1746/73 (FIN 427)]
- Møde i gruppen for finansielle spørgsmål den 18. og 19. marts 1974

I.

1. Gruppen for finansielle spørgsmål fortsatte under mødet den 18. og 19. marts 1974 den foreløbige behandling af det ovenfor nævnte direktivforslag på grundlag af den første liste over punkter, der indtager en fortrinsstilling [dok. T/41/74 (FIN)].

De holdninger, som delegationerne indtog ved denne lejlighed, er gengivet i del II i denne note.

2. Visse delegationer ønskede, at der skulle foretages nogle ændringer i den liste over punkter, som indtager en fortrinsstilling, der blev opstillet efter mødet i gruppen den 19. februar 1974 [jfr. dok. T/88/74 (FIN)]. En revideret liste, hvori der tages hensyn til disse ønsker, er gengivet som bilag til dette dokument.

3. Det forenede Kongeriges delegation fremsatte alminde-ligt afventende forbehold. Den danske delegation mindede om dens almindelige forbehold, der var fremsat i begynd-elsen af gruppens arbejde med denne sag.

II.

1. Afgiftspligtige (artikel 4)

a) Virksomhed udøvet af de liberale erhverv (stk. 2)

De fleste delegationer (B/D/IRL/L/NL/UK) gav deres principielle tilslutning til udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte virksomhed udøvet af de liberale erhverv.

Visse af disse delegationer (B/IRL) gjorde imidlertid gældende, at direktivets udstrækning til visse liberale erhverv (således særlig erhverv i tilknytning til retsvæsenet), gav anledning til vanskeligheder i deres land.

Kommissionens repræsentant bemærkede hertil, at visse erhvervskategoriers virksomhed, som f.eks. erhvervene i tilknytning til retsvæsenet, kunne fritages ved anvendelse af bestemmelserne i direktivforslagets artikel 14 (fritagelser i indlandet).

Den franske delegation ønskede, efter at have understreget, at de liberale erhverv i Frankrig ikke er undergivet merværdiafgift, behandlingen af dette problem yderligere uddybet på teknisk plan. Den kunne således overveje den tanke, at visse af disse former for virksomhed kunne undergives merværdiafgift. Kommissionens forslag forekom den dog at være for vidtgående.

Den danske delegation forbeholdt sig sin stilling, idet den understregede, at der på nuværende tidspunkt ikke er almindelig afgiftspligt for de liberale erhverv i Danmark, men at denne lovgivning snart vil blive taget op til revision. Den var iøvrigt ligesom den franske delegation af den opfattelse, at dette spørgsmål med fordel kunne uddybes på teknisk plan.

b) Virksomhed udøvet af offentlige organer (stk. 5)

De fleste delegationer (B/D/DK/I/IRL/NL/UK) erklærede, at de i princippet kunne tilslutte sig Kommissionens forslag om at offentligretlige personer, der udøver økonomisk virksomhed, skal være afgiftspligtige. De ønskede imidlertid, at stk. 5 i artikel 4 i direktivforslaget skulle give en bedre definition dels af begrebet offentligretlige organer, dels af den virksomhed, de udøver i egenskab af offentlig myndighed, d.v.s. den virksomhed, der pr. definition ikke rejser noget konkurrencemæssigt problem, end ikke potentielt, i forhold til den private sektor.

Den irske delegation understregede dog, at der burde gælde visse undtagelser fra den almindelige regel om afgiftspligt for offentlige organers traditionelle virksomhed (f.eks. vejbygning).

Den franske delegation påpegede derimod vanskelighederne ved inden for medlemsstaterne at finde en fællesnævner for begrebet "udøvelse af offentlig myndighed". Derfor havde den foreslået, at direktivet ikke skal fastsætte obligatorisk afgiftspligt for økonomisk virksomhed udøvet af offentlige organer, men at det derimod skal give dem mulighed for et valg i så henseende.

Den tyske og italienske delegation gik imod, at der gives offentlige organer mulighed for valg, da dette ville udgøre en hindring for indførelse af et virkeligt ensartet beskatningsgrundlag og desuden ville tilskynde staterne til at følge eksemplet fra den stat, hvor disse organer gjorde størst brug af denne valgret.

Den luxembourgske delegation foreslog at gøre offentligretlige organers afgiftspligt fakultativ, såfremt disse ikke udøver virksomhed, der direkte konkurrerer med den private sektor.

Kommissionens repræsentant gjorde opmærksom på, at direktivforslagets begrundelse indeholder angivelse af, hvilke former for virksomhed udøvet af offentlige organer der skal omfattes af merværdiafgiften. Eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen kunne forelægges udvalget vedrørende merværdiafgift. Hvis der blev givet disse organer valgmulighed, ville dette uundgåeligt føre til afvigelser mellem medlemsstaterne hvad angår afgiftspligtige personer og omfanget af den afgiftspligtige virksomhed, og opkrævningen af egne indtægter ville følgelig også blive påvirket, alt efter det trufne valg. Desuden erklærede Kommissionens repræsentant, at han til gruppen ville udarbejde en ny tekst til stk. 5 med henblik på at tage hensyn til de af de forskellige delegationer fremsatte bemærkninger.

c) Radio- og fjernsynsselskaber (stk. 5, andet afsnit)

Fire delegationer (B/DK/F/L) erklærede at kunne godkende det af Kommissionen på dette område stillede forslag, hvorimod flere andre delegationer gav udtryk for vanskeligheder:

> Den tyske delegation bemærkede, at afgiftspligt for radio- og fjernsynsselskaber i Forbundsrepublikken Tyskland rejste statsretlige problemer, der endnu ikke har kunnet løses.

Den irske delegation erklærede, at medens den ikke fandt noget til hinder for, at der blev pålagt reklameindtægter afgift, mente den derimod ikke, at licensafgifter, der blev opkrævet af radio- og fjernsynsselskaber, skulle være merværdiafgiftspligtige.

Den italienske, nederlandske og britiske delegation forbeholdt sig deres stilling.

2. Fritagelse for udførselsvirksomhed, hermed ligestillet virksomhed samt international transport (artikel 16)

a) Mulighed for at udvide fritagelsen til også at omfatte leveringer i leddet forud for udførslen

Efter anmodning fra den belgiske, franske og irske delegation erklærede de fleste delegationer at kunne overveje indføjelse i direktivet af en bestemmelse om, at medlemsstaterne skulle have adgang til at udvide den pågældende fritagelse til også at omfatte leveringer i leddet forud for udførslen samt visse former for virksomhed, der ligestilles med udførsel (f.eks. bygning af skibe og fly), under forudsætning af, at denne adgang blev gjort til genstand for konsultation i udvalget vedrørende merværdiafgift.

Den italienske delegation ønskede derimod, at denne fritagelse skulle indføjes som en obligatorisk bestemmelse for at undgå konkurrencefordrejninger.

I denne forbindelse anmodede den belgiske og irske delegation om indføjelse i direktivet af en bestemmelse, ifølge hvilken medlemsstaterne ville få mulighed for at indføre en ordning om suspension af afgift for visse i medlemsstaterne foretagne former for virksomhed, for hvilke der består særlige likviditetsproblemer. Disse delegationer foreslog derfor, at der i dette direktiv optages en bestemmelse svarende til den i artikel 13 i andet direktiv om merværdiafgift indeholdte.

b) International personbefordring (artikel 16, stk. 13-c)

Den luxembourgske delegation gjorde gruppen opmærksom på, at den af praktiske grunde (områdets ringe udstrækning, mangel på toldmæssig kontrol, uforholdsmæssigt store omkostninger i forhold til indtægten ved afgiftens opkrævning) ønskede fritagelsen ved international befordring af personer ad sø- eller luftvejen som omhandlet i artikel 16, stk. 13, litra c), i direktivforslaget udvidet til at omfatte andre befordringsmåder.

Den tyske, belgiske og franske delegation erklærede, at de var imod en udvidelse af den pågældende fritagelse til at omfatte andre former for befordring end befordring ad sø- eller luftvejen, omend de erkendte, at der består et teknisk problem for Luxembourgs vedkommende.

Det forenede Kongeriges delegation erklærede, at den gerne ville kunne bevare de nul-satser, den generelt anvender inden for international personbefordring.

Den nederlandske delegation erklærede sig principielt positivt indstillet over for fritagelse ved international personbefordring, uanset befordringsmåden.

Den danske, italienske og irske delegation forbeholdt sig deres stilling.

Kommissionens repræsentant, der havde gjort gældende, at det grundlæggende princip i det fælles merværdiafgiftsystem bør føre til ensartet skattemæssig behandling ved alle former for personbefordring i Fællesskabet, understregede, at det ville være uhensigtsmæssigt at fritage de befordringskategorier, der for tiden beskattes i flere medlemsstater.

3. Fritagelser i indlandet (artikel 14): National personbefordring (A, 1, litra a)

Fem delegationer (B/D/F/L/NL) gav deres principielle tilslutning til Kommissionens forslag på dette område.

Det forenede Kongeriges delegation ønskede at kunne besvare den nul-satsordning, der for tiden gælder i Det forenede Kongerige.

Den danske, italienske og irske delegation forbeholdt sig deres stilling i dette spørgsmål.

4. Indtræden og udstrækning af fradagsretten (artikel 17):

a) Mulighed for medlemsstaterne for af konjunkturmæssige årsager at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen

Den tyske delegation anmodede om, at medlemsstaterne bevarede den allerede under punkt 23 i bilag A til andet direktiv åbnede mulighed for af kunjunkturmæssige årsager delvis eller fuldstændigt at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen [1], idet det herved forudsattes, at der for at undgå enhver vanskelighed med beregningen af egne indtægter anvendes de nødvendige korrektionsbeløb.

Som svar på de argumenter, der i denne forbindelse blev fremført af Kommissionens repræsentant samt af visse delegationer, erkendte den tyske delegation, at det i almindelighed under de konjunkturforhold, der var tale om, teoretisk ville være mere hensigtsmæssigt at anvende en specifik afgift på investeringer. Den gjorde dog gældende, at anvendelsen af en sådan afgift af grunde, der væsentligst havde at gøre med Tysklands forbundsstruktur, ville støde på vanskeligheder, og at dens regering følgelig lagde vægt på gennem merværdiafgiftssystemet at have mulighed for at bremse investeringerne.

.../...

1) Med henblik herpå foreslog den tyske delegation, at følgende tekst blev optaget i direktivet:

"Under forbehold af den i artikel X omhandlede konsultation har hver medlemsstat mulighed for af konkunkturmæssige årsager delvis eller fuldstændigt at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen."

Skønt de fleste delegationer var af den mening, at under de konjunkturforhold, som den tyske delegation sigtede til, ville opkrævning af en specifik afgift på investeringer være det mest hensigtsmæssige middel, erklærede de dog, at de ikke var imod indføjelse af en bestemmelse som ønsket af den tyske delegation.

Kommissionens repræsentant erklærede sig rede til at fremlægge en tekst herom.

b) Udelukkelse af visse udgifter fra fradragsretten (artikel 17, stk. 6, litra a)

Den tyske delegation mente, at den udelukkelse fra fradragsretten, som Kommissionen har foreslået i artikel 17, stk. 6, litra a), er for vidtgående. Efter dens mening burde retten til fradrag af udgifter til personbefordring samt af udgifter til logi, indkvartering, restauration o.s.v. for ansatte hos den afgiftspligtige opretholdes.

Det forenede Kongeriges delegation rejste spørgsmålet, hvorvidt fradragsret ikke generelt burde udelukkes for enhver udgift, der reelt har karakter af privat forbrug.

Den franske delegation erindrede om de betydelige risici for svindel og misbrug på dette område og udtalte sig for vedtagelse af en bestemmelse som den af Kommissionen foreslåede.

Kommissionens repræsentant erklærede sig rede til at undersøge muligheden for en afvigelse fra den pågældende bestemmelse til fordel for visse afgiftspligtige, som for eksempel handelsrejsende.

5. Nedsættelse af et udvalg vedrørende merværdiafgift (artiklerne 29-31)

Efter en dybtgående udveksling af synspunkter om dette spørgsmål spurgte den tyske delegation, hvorvidt følgende fremgangsmåde kunne godkendes af delegationerne:

a. medlemsstaterne og Kommissionen kan for Udvalget vedrørende Merværdiafgift forelægge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelse af merværdiafgift;

b. Udvalget vedrørende Merværdiafgift afgiver sine udtalelser med flertal, enten simpelt flertal eller kvalificeret flertal (Sidstnævnte punkt burde drøftes yderligere, idet den tyske delegation allerede havde angivet, at efter dens mening ville simpelt flertal være tilstrækkeligt);

c. når Udvalget vedrørende Merværdiafgift har vedtaget sin udtalelse med enstemmighed, vedtager Kommissionen de bestemmelser, der er omhandlet i denne udtalelse;

d. når udvalget derimod har vedtaget sin udtalelse med flertal, kan Kommissionen først vedtage de påtænkte bestemmelser efter en vis betænkningstid.

Under denne frist har de medlemsstater (og i givet fald Kommissionen), som i Udvalget vedrørende Merværdiafgift ikke har stemt for udtalelsen, mulighed for at indbringe spørgsmålet for Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed. Det måtte herved forudsættes, at en sådan indbringelse skulle have opsættende virkning.

Såfremt hverken nogen medlemsstat eller Kommissionen i løbet af den pågældende frist har gjort brug af denne mulighed, vedtager Kommissionen de i udvalgets udtalelse omhandlede bestemmelser.

De fleste delegationer gav udtryk for en velvillig forhåndsindstilling til denne fremgangsmåde, men forbeholdt sig samtidig ret til at undersøge navnlig de juridiske aspekter i forbindelse hermed. Visse delegationer udtrykte dog allerede nu tvivl om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt ved siden af den såkaldte "forvaltningsudvalgprocedure" at indføre en ny procedure, om hvilken det er vanskeligt at bedømme, hvorvidt den virkelig vil give bedre resultater.

Kommissionens repræsentant tog forbehold for sin institutions standpunkt, særlig på grund af de usikkerhedsmomenter af juridisk art, der består på dette område.

I øvrigt gjorde han gældende, at reglen om enstemmighed, som ville gælde ved Rådets afgørelse, kunne risikere at føre til en blokering, hvilket er en kilde til alvorlige ulemper, såvel i forhold til de egne indtægter som til konkurrenceneutraliteten.

6. Territorialitet (artikel 3) - Undtagelser for visse områder [1]

a) Transport til Korsika og de franske oversøiske departementer

Den franske delegation anmodede om, at de nedsatte satser, der gælder i de franske oversøiske departementer, kunne opretholdes, og om, at personbefordring og varetransport ad sø- og luftvejen til disse departementer og til Korsika blev fritaget for merværdiafgift med henblik på at undgå konkurrencefordrejning til fordel for fragtførere fra de øvrige lande i Fællesskabet.

Kommissionens repræsentant bemærkede, at spørgsmålet om de nedsatte satser ikke skabte noget problem, idet merværdiafgiftens satser ikke var omfattede af det pågældende direktivudkast. Problemet vedrørende transport til disse områder kunne ordnes enten inden for

---

1) Under drøftelserne vedrørende dette punkt kom visse delegationer ind på situationen for de geografiske områder, der er udelukket fra den fælles toldtarifs anvendelsesområde. Efter en foretaget undersøgelse kan den nuværende situation opgøres som følger:
- Frankrig: Korsika og de oversøiske departementer er omfatter deraf, medens de oversøiske territorier ikke er omfattet x);
- Tyskland: Helgoland er ikke omfattet x). Derimod udgør de tyske frihavne en del af toldområdet, men de varer, som befinder sig i disse havne, betragtes "som værende uden for Fællesskabets område med hensyn til anvendelsen af told ..." xx);
- Danmark: Færøerne er ikke omfattet, medens dette er tilfældet for Grønlands vedkommende (artikel 26 og protokol nr. 4 til tiltrædelsesakten);
- Italien: Livigno er ikke omfattet, medens Val d'Aoste er omfattet x).

x) Rådets forordning nr. 1496/68/EØF af 27.9.1968
xx) Rådets direktiv nr. 69/75/EØF af 4.3.1969

rammerne af overgangsforanstaltningerne (artikel 28), eller ved en bemærkning i protokollen for den rådssamling, hvor dette direktiv vedtages.

b) Udelukkelse af visse geografiske områder fra direktivets anvendelsesområde

Den tyske, danske og italienske delegation bekræftede deres ønske om, at henholdsvis øen Helgoland og de tyske frihandelshavne, Grønland og, som mindre væsentligt, Færøerne, Livigno, Val d'Aoste, Trieste og midlertidigt Gorizia, blev udelukket fra direktivets territoriale anvendelsesområde, hvilket i givet fald kunne ske mod finansiel kompensation, som skulle nærmere bestemmes.

Herudover fremsatte den tyske delegation følgende erklæring:

> "I betragtning af, at loven om omsætningsafgift for forbundsrepublikken Tyskland også gælder for Vestberlin, samt af de særlige skatteretlige bestemmelser, der gælder i forholdet mellem forbundsrepublikken Tyskland og Den tyske demokratiske Republik, forbeholder forbundsregeringen sig ret til til sin tid at gøre et forbehold gældende med hensyn til begrebet indland som defineret i artikel 3 i Kommissionens forslag."

Den italienske delegation bekræftede pånyt sin opfattelse, hvorefter den af Kommissionen i artikel 3, stk. 2, i direktivudkastet foreslåede procedure var for usmidig, især på grund af det forhold, at den fastlåste den situation, der foreligger på det tidspunkt, hvor direktivet vedtages, og ikke gav plads for eventuelle tilpasninger, som senere måtte vise sig nødvendige for at tage hensyn til særlige forhold.

Den luxembourgiske delegation henledte gruppens opmærksomhed på den risiko for konkurrencefordrejning, som kunne opstå ved udelukkelse af visse områder fra direktivets territoriale anvendelsesområde.

Efter at den franske delegation havde forbeholdt sig sin stilling vedrørende princippet for den smidighed, der skulle indføres i direktivets territoriale anvendelsesområde, erklærede den, at den principielt kunne godkende den af Kommissionen foreslåede procedure, og gjorde gældende, at enhver afvigelse på dette område måtte gøres til genstand for Rådets drøftelser med henblik på bestemmelse af eventuel finansiel kompensation.

Kommissionens repræsentant anførte, at definitionen af det territoriale anvendelsesområde for sjette direktiv endnu mere end for andet direktivs vedkommende var et spørgsmål af stor betydning, medens hensigten med bestemmelsen i artikel 3 i andet direktiv var at undgå konkurrencefordrejninger, må der således ved sjette direktiv også tages

hensyn til det forhold, at enhver indskrænkning af det nationale område medfører fare for forstyrrelse af en rimelig opkrævning af egne indtægter mellem medlemsstaterne. Det var derfor, især hvis delegationerne ønskede at gøre bestemmelserne vedrørende territorialitet smidigere, nødvendigt at have både en ret streng procedure, der giver medlemsstaterne den størst mulige garanti, og objektive kriterier samt effektiv kontrol med henblik på efter en analyse af den samlede økonomiske situation at fastsætte den finansielle kompensation, som de stater, der måtte ønske at indskrænke begrebet nationalt område i direktivets betydning, eventuelt skulle yde.

Han erklærede endelig, at Kommissionen absolut ikke ville afslå at åbne mulighed for visse tilpasninger af sine forslag, forudsat at det proceduremæssige system, der skulle indføres, ydede de nødvendige garantier.

For at undgå vanskelighederne i forbindelse med den i artikel 3, stk. 2, foreslåede procedure foreslog den nederlandske delegation, at de geografiske områder, som skulle udelukkes fra artiklens anvendelsesområde, blev udtrykkeligt nævnt, enten i selve teksten til artikel 3 eller i en fortegnelse, der blev knyttet til direktivet som bilag under forudsætning af, at der blev indsat en klausul, der indeholdt bestemmelse om revision med 3 - 4 års mellemrum, samt om, at der skulle foretages en fornyet gennemgang af de områder, der skulle være undergivet merværdiafgiftsordningen under hensyntagen til indvirkningerne på de egne indtægter.

Den tyske, danske og italienske delegation gav udtryk for en gunstig forhåndsindstilling til dette forslag.

Den franske delegation erklærede, at den kun kunne godkende det nederlandske forslag, der som det blev stillet som en forudsætning, at de territoriale indskrænkninger, der er anerkendt, ved vedtagelsen af direktivet kan indsnævres, men som ikke udvides.

Den belgiske delegation foreslog med henblik på, at den bekymring, som den franske delegation havde givet udtryk for, kunne tilgodeses, at begrænse de nye undtagelser fra direktivets territoriale anvendelsesområde til de kunstige øer, som blev dannet inden for kystområdet.

Kommissionens repræsentant erklærede, at han forbeholdt sig til gruppens næste møde at fremlægge et tekstforslag, der afspejlede de stedfundne drøftelser.

7. Fritagelser i indlandet (Artikel 14) - Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse (Artikel 14 A)

Gruppen blev enig om:

- som arbejdshypotese at antage den luxembourgske delegations forslag om at affatte den indledende sætning i stk. 1 under punkt A som følger:

> "1. (Følgende former for virksomhed) fritages for merværdiafgift på de betingelser, der er fastlagt af hver medlemsstat efter høring af det ved artikel 29 oprettede udvalg .....".

- at lade dette spørgsmål udgå af listen over punkter, der indtager en fortrinsstilling.

8. Beskatningsgrundlag - Ikke-medregning af renter, som skal betales for ydelse af kredit eller på grund af for sen betaling (artikel 12 - A, stk. 3 - c)

Den tyske og franske delegation opretholdt deres forbehold over for muligheden af at holde renter, som skal betales for ydelse af kredit eller på grund af for sen betaling, uden for beskatningsgrundlaget. De bemærkede dog, at dette punkt ikke forekom dem at indtage en fortrinsstilling.

> Den tyske delegation delte navnlig ikke Kommissionens repræsentants opfattelse, om at renter, der indkommer ved salg på kredit, og kreditvirksomhed ifølge artikel 14 - B, litra j), bør behandles på samme måde. Den skattemæssige behandling af de pågældende renter har i praksis ingen indflydelse på køberens beslutning om ved finansieringen af et køb at benytte sig af en bankkredit fremfor en kredit ydet af sælgeren. Desuden er der stor risiko for manipulation og dermed

misbrug, dersom en del af prisen ikke indgår i beskatningsgrundlaget.

Den franske delegation opretholdt iøvrigt forbehold over for fritagelse for kreditvirksomhed; denne fritagelse var blevet godkendt af alle de andre delegationer.

Den belgiske delegation bemærkede derimod, at det forhold ikke at medregne de pågældende renter i beskatningsgrundlaget hidtil ikke havde givet anledning til vanskeligheder i Belgien.

Den gjorde navnlig gældende, at det ved køb på afbetaling i Belgien er den samlede pris, der skal betales af køberen, som beskattes, medmindre det er nærmere angivet, at køberen kan blive gældsfri ved betaling af et fastsat beløb. Med hensyn til rabat ved kontant betaling holdes en sådan i Belgien også uden for beskatningsgrundlaget.

Vedrørende renter, som skal betales på grund af for sen betaling, bemærkede den belgiske delegation endelig, at det her drejer sig om beløb, der optræder adskilt fra prisen som sådan, og at der almindeligvis ikke i denne forbindelse er risiko for en formindskelse af prisen.

Den luxembourgske delegation, der tog de belgiske erfaringer på dette område til efterretning, opfordrede Kommissionen til at undersøge, om der ikke for at undgå enhver form for misbrug burde opstilles nøjagtige betingelser for ikke-medregnelse af de pågældende renter i beskatningsgrundlaget.

Den irske delegation var af den opfattelse, at kun renter, der klart kan defineres som sådanne, bør holdes uden for beskatningsgrundlaget. Ethver andet supplerende priselement, der reelt er skyldigt som modydelse for en tjenesteydelse, bør medregnes i beskatningsgrundlaget.

Den italienske delegation understregede, at disse renter ikke medregnes i beskatningsgrundlaget i Italien, og foreslog med henblik på et undgå misbrug, at man fastsatte en grænse på 2 eller 3% over den lovmæssige sats; ud over denne grænse skulle de skyldige renter medregnes i beskatningsgrundlaget.

9. Særlig ordning for brugte ting (artikel 26)

a) En sådan ordnings anvendelsesområde

Kun den franske og irske delegation udtalte sig til fordel for en særlig ordning, der skal gælde for alle brugte ting. De andre delegationer var af den opfattelse, at en sådan ordning udelukkende burde omfatte visse brugte ting, såsom:

- brugte biler (B/D/DK/I/L/NL)
- kunstgenstande og antikviteter (NL/UK)
- samleobjekter (UK)
- flyvemaskiner (B)
- lystfartøjer (B)
- visse investeringsgoder (NL)

b) Obligatorisk eller fakultativ særlig ordning

Den luxembourgske delegation foreslog, at den særlige ordning blot skal være fakultativ.

De andre delegationer havde endnu ikke taget endelig stilling til dette spørgsmål.

c) Den særlige ordnings mål

Der var ligeledes uenighed med hensyn til målet med den særlige ordning. De fleste delegationer tilsluttede sig Kommissionens opfattelse, ifølge hvilken den kumulative virkning af merværdiafgiften, der opstår, når en brugt ting igen bringes i handelen, burde dæmpes. Visse delegationer ønskede derimod, at der skulle åbnes mulighed for at udstrække anvendelsen af merværdiafgiften til det tilfælde, hvor en privatperson sælger en brugt ting til en afgiftspligtig, eller hvor sådant salg finder sted mellem ikke-afgiftspligtige.

d) Gennemførelsesbestemmelser

Blandt de delegationer, der ønskede indførelse af en særlig ordning for brugte ting i den hensigt at dæmpe merværdiafgiftens kumulative virkning, var der forskellige opfattelser med hensyn til, hvilke tekniske bestemmelser der skal fastsættes for at nå dette mål.

Visse delegationer tilsluttede sig Kommissionens opfattelse, ifølge hvilken det forekommer hensigtsmæssigt at give afgiftspligtige, der har erhvervet en brugt ting uden afgift for at videresælge denne, ret til at fradrage et vist beløb, af en størrelse svarende til den ikke tidligere erlagte afgift.

Andre delegationer foretrak imidlertid, at afgiften i disse tilfælde opkræves af forskellen mellem købsprisen og overdragelsesprisen.

BILAG

Liste over punkter der indtager en fortrinsstilling

1. Direktivets mål

2. Dato for ikrafttrædelse af de nationale bestemmelser tilpasset direktivet (artikel 1)

3. Territorialt anvendelsesområde (artikel 3)

4. Afgiftspligtige (artikel 4)

   - liberale erhverv
   - offentlige organer
   - radio- og fjernsynsselskaber
   - sammenslutninger, der ikke arbejder med gevinst for øje og faglige sammenslutninger

5. Virksomhed, der vedrører fast ejendom (artikel 4, stk. 3, b) og c); artikel 5, stk. 1; artikel 14, punkt B, 1) og m))

6. Ligestilling med afgiftspligtige leveringer (artikel 5, stk. 3 b)

7. Nedsættelse af beskatningsgrundlaget i tilfælde af manglende betaling og af afbestilling (artikel 12 - C, stk. 1)

8. Reducerede satser (artikel 13, stk. 3)

9. Fritagelse ved national personbefordring (artikel 14, punkt A)

10. Fritagelse ved udførselsvirksomhed, hermed ligestillet virksomhed samt international transport (artikel 16)

- mulighed for at udvide fritagelsen til at gælde ved levering i leddet forud for udførslen
- international personbefordring
- tjenesteydelser (stk. 10)

11. Mulighed for at fastsætte en ordning om suspension af afgift ved visse former for virksomhed foretaget i medlemslandene

12. Indtræden og udstrækning af fradragsretten (artikel 17)

- Mulighed for medlemsstaterne til af konkunkturmæssige årsager at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen
- tilbagebetaling til afgiftspligtige, der er etableret i udlandet (stk. 4)
- udelukkelse fra fradragsretten (stk. 6)

13. Regulering af fradragene vedrørende investeringsgoder (artikel 20, stk. 2)

14. Forpligtelser for dem, som afgiftsskylden påhviler (artikel 23)

- månedlig angivelse (stk. 4)
- årlig angivelse (stk. 7)

15. Suspension af afgiftsbetaling ved indførsel (artikel 24, andet afsnit)

16. Særlig ordning for små virksomheder (artikel 25)

17. Særlig ordning for brugte ting (artikel 26)

18. Enhedssatsordning på landbrugsområdet (artikel 27)

19. Nul-sats (artikel 28, stk. 2 og 3)

20. Udvalget vedrørende merværdiafgift (artikel 29 til 31)

BILAG 2.5

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 17. juli 1974
T/373/74 (FIN)

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til sjette rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter
- Fælles merværdiafgiftssystem: ensartet grundlag
[dok. R/1746/73 (FIN 427)]

I.

Gruppen for finansielle spørgsmål fortsatte på sit møde den 1. og 2. juli 1974 behandlingen af nedenstående punkter på grundlag af dokument T/145/74 (FIN), T/218/74 (FIN) og T/320/74 (FIN):

1. Afgiftspligtige (artikel 4 og 14)

a) Virksomhed udøvet af de liberale erhverv (artikel 4, stk. 2, og artikel 14, B.)
b) Virksomhed udøvet af offentlige organer (stk. 5)
c) Radio- og fjernsynsselskaber (stk. 5, andet afsnit)
d) Virksomhed, der ikke udøves med gevinst for øje og faglige sammenslutninger

22 JULI 1974
D.T. 04590 1974 A.

2. Fritagelse ved udførselsvirksomhed, hermed ligestillet virksomhed samt international transport (artikel 16)

a) Mulighed for at udvide fritagelsen til også at omfatte leveringer i leddet forud for udførselen

b) International personbefordring (stk. 13 c))

3. Fritagelse ved national personbefordring (artikel 14, punkt A., 1. a))

4. Indtræden og udstrækning af fradragsretten (artikel 17)

a) Mulighed for medlemsstaterne til af konjunkturmæssige årsager at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen

b) Udelukkelse af visse udgifter fra fradragsretten (stk. 6)

5. Territorialt anvendelsesområde (artikel 3)

Der gøres rede for gruppens seneste resultater med hensyn til disse punkter i det følgende under II.

Med hensyn til punkt 1. a), b) og d), 2. a) og 4. a) fastslog gruppen, at der især var tale om tekniske problemer, og at det derfor ikke på dette stadium ville være hensigtsmæssigt at føje dem til de prioritetsberettigede punkter, der skal forelægges De faste repræsentanters Komité.

o

o o

1. Afgiftspligtige (artikel 4 og 14)

a) Virksomhed udøvet af de liberale erhverv (artikel 4, stk. 2 og artikel 14, B.)

Kommissionens forslag foreskriver afgiftspligt for liberale erhverv eller ligestillet virksomhed, såfremt, ydelserne opfylder de i artikel 4 anførte betingelser.

Det er blevet påtænkt ved en ny tekst at fritage erhverv i tilknytning til retsvæsenet samt kunstnerisk virksomhed. Resultaterne af drøftelserne vedrørende disse fritagelser er gengivet i det følgende:

i) Erhverv i tilknytning til retsvæsenet (advokater)

Ifølge den nye tekst skal der til artikel 14 (fritagelser i indlandet), B., føjes et nyt litra o) med følgende ordlyd:

> "tjenesteydelser, som præsteres af advokater samt af udøvere af andre erhverv i tilknytning til retsvæsenet, for så vidt disse tjenesteydelser er forbundet med retsforvaltningen."

Ved behandlingen af det nye litra o) viste det sig, at betingelsen for at fritage advokatvirksomhed, nemlig "for så vidt deres tjenesteydelser er forbundet med retsforvaltningen", er temmelig upræcist formuleret, og at dette under hensyntagen til tavshedspligten ville kunne medføre store vanskeligheder i forbindelse med kontrollen af fradrag af værdiafgiftsbelastningen på indkøb. Denne betingelse ville desuden kunne fremkalde lignende anmodninger fra andre erhverv.

Delegationerne forbeholdt sig følgelig deres stillingtagen med hensyn til den nye tekst.

Kommissionens repræsentant understregede, at disse vanskeligheder ville kunne løses enten ved at gøre nærmere rede for begrebet "tjenesteydelser i tilknytning til retsvæsenet" (f.eks. ved at præcisere, at det drejer sig om justitsforvaltningen på det borgerlige eller strafferetlige område, eller ved at begrænse dette begreb til kun at gælde juridisk bistand), eller ved at overlade det til udvalget vedrørende merværdiafgifter at løse de vanskeligheder, som måtte opstå ved anvendelsen af denne bestemmelse.

ii) Kunstnerisk virksomhed

I den nye tekst, som er under behandling, er der til artikel 14, B., føjet et nyt litra n) med følgende ordlyd:

> "ydelser, præsteret af forfattere, skribenter, komponister, foredragsholdere, journalister, skuespillere, musikere, når de ikke selv medvirker ved udgivelsen eller genfremførelsen af deres kunst."

De fleste af delegationerne (B,F,NL,IRL,L og DK) gav udtryk for en velvillig forhåndsindstilling til en sådan fritagelse, med forbehold af at den pågældende tekst gøres mere præcis (situationen for sammenslutninger af kunstnere, for sportsudøvere, for andre kunstnere).

> Den danske, irske og luxembourgske delegation forbeholdt sig dog ret til på et senere tidspunkt at gøre rede for deres endelige standpunkt på dette område.

Den tyske delegation, som udtrykte forbehold, og Det forenede Kongeriges delegation udtalte allerede på dette tidspunkt, at denne tekst kunne medføre, at andre erhvervsgrupper fremsætter lige så berettigede krav.

Den italienske delegation erklærede, at den, undtagen når der forelå sociale begrundelser, var velvilligt indstillet over for enhver udvidelse af afgiftspligten til også at gælde de liberale erhverv.

b) Virksomhed udøvet af offentlige organer (artikel 4, stk. 5)

I henhold til Kommissionens forslag anses stater, amter, kommuner og andre offentligretlige organer ikke som afgiftspligtige i forbindelse med den virksomhed, som de udøver i deres egenskab af offentlig myndighed, undtagen når det drejer sig om økonomisk virksomhed, der udøves af producenter, handlende eller tjenesteydere.

Med henblik på at imødekomme visse indsigelser fra delegationerne er der blevet forelagt en ny tekst, som gør nærmere rede for de betingelser, hvorunder offentligretlige organer bliver afgiftspligtige. Denne nye tekst, som skal træde i stedet for det første punktum i andet afsnit i stk. 5, lyder således:

> "Såfremt de udøver virksomhed som nævnt i stykke 1, som på det økonomiske plan og uafhængigt af national lovgivning ville kunne tænkes udøvet af privatretlige personer, bør de for denne virksomheds vedkommende anses for afgiftspligtige".

De fleste af delegationerne (B, D, DK, I, Irl, N og UK) erklærede, at de principielt kunne tilslutte sig Kommissionens forslag om, at offentligretlige personer, der udøver økonomisk virksomhed, skal være afgiftspligtige.

Imidlertid blev det bemærket, at der til trods for de mere præcise formuleringer i den nye tekst stadig består betydelige vanskeligheder:

a) med hensyn til begrebet "offentlig myndighed";
b) med hensyn til disse organers afgiftspligtige virksomhed, og endelig
c) med hensyn til risikoen for fordrejning af konkurrencevilkårene.

Ad.a) Da offentligretlige personer i henhold til Kommissionens forslag kun er afgiftspligtige i det omfang, hvor de udøver økonomisk virksomhed, der kan holdes adskilt fra begrebet offentlig myndighed, bør dette begreb defineres meget præcist.

Med henblik herpå gjorde den tyske delegation gældende, at den af loven pålagte forpligtelse til at acceptere de pågældende tjenesteydelser er et væsentligt kendetegn for udøvelsen af offentlig myndighed.

Ad.b) De præciseringer, den nye tekst indeholder (virksomhed, som på det økonomiske plan og uafhængigt af national lovgivning ville kunne tænkes at blive udøvet af privatretlige personer), forekom ikke tilstrækkelige til at fjerne alle vanskeligheder ved fortolkningen og senere ved iværksættelsen af denne bestemmelse.

Derfor fremhævede den franske delegation, at en sådan affattelse ville medføre afgiftspligt for en del af den virksomhed, der traditionelt udøves af offentlige organer (for eksempel vandforsyning, renovation, slagtning, osv.), hvilket ville gøre disse tjenesteydelser dyrere for forbrugerne deraf og pålægge de lokale administrationer en afgiftskontrol; dette ville frembyde både tekniske og politiske vanskeligheder. Under disse omstændigheder foreslog den franske delegation, støttet af den luxembourgske delegation, at der gives disse offentlige organer valgmulighed.

Den irske delegation gjorde gældende, at der burde gælde visse undtagelser med hensyn til offentlige organers afgiftspligt for så vidt angår visse former for virksomhed (for eksempel vejbygning).

Den luxembourgske delegation understregede betydningen af at erstatte kriteriet: potentiel konkurrence med kriteriet: direkte konkurrence med privatretlige personer.

Endelig foreslog den tyske delegation, at offentlige organer kun gøres afgiftspligtige for så vidt angår økonomisk virksomhed af et vist omfang.

Ad.c) Der blev gjort gældende, at de fastholdte kriterier frembød risiko for fordrejning af konkurrencevilkårene, på den ene side:

- mellem offentlige organer og privatretlige personer for så vidt som førstnævnte helt eller delvis kunne dække omkostningerne i forbindelse med en tjenesteydelse gennem skatter, medens privatretlige personer for at opnå økonomisk balance er nødsaget til at fakturere alle omkostningerne i forbindelse med tjenesteydelsen, og på den anden side,

- mellem medlemsstaterne for så vidt som der består forskelle med hensyn til dækning af omkostningerne i forbindelse med de offentlige organers tjenesteydelser gennem skatter eller gennem ad-hoc afgifter.

Den belgiske, tyske og danske delegation forbeholdt sig deres stilling.

Kommissionens repræsentant gjorde gældende, at hvis der blev givet valgmulighed, ville det uundgåeligt føre til afvigelser mellem medlemsstaterne hvad angår afgiftspligtige personer og omfanget af den afgiftspligtige virksomhed, og dette ville følgelig påvirke opkrævningen af egne indtægter.

Han erklærede sig i øvrigt åben over for ethvert konkret forslag, der tog sigte på yderligere at præcisere grænserne for offentlige organers afgiftspligt, men mente, at man burde fastholde den foreslåede tekst, med det forbehold at man senere kan gøre den mere præcis i henhold til indvundne erfaringer. I denne sammenhæng kunne eventuelle gennemførelsesvanskeligheder forelægges udvalget vedrørende merværdiafgift.

Under disse omstændigheder opfordrede Gruppen delegationerne til så snart som muligt at forelægge Kommissionens tjenestegrene ethvert forslag, der kan tjene til at præcisere:

- de kriterier, der skal tjene til at afgrænse de afgiftspligtige offentlige organers økonomiske virksomhedsområde og
- begrebet offentlig myndighed, således som det opfattes i de forskellige medlemsstater.

c) Radio- og fjernsynsselskaber (stk. 5, andet afsnit)

Ifølge artikel 4, stk. 5, bør radio- og fjernsynsselskaber anses for afgiftspligtige.

Fire delegationer (DK/F/I/L) erklærede, at de på dette stadium kunne godkende Kommissionens forslag.

Andre delegationer gav derimod udtryk for vanskeligheder.

> Den tyske delegation, som kunne acceptere, at reklameindtægter blev gjort afgiftspligtige gjorde navnlig opmærksom på, at en merværdiafgiftspligt for licensafgifter til radio- og fjernsynsselskaberne ville medføre vanskeligheder i forbundsrepublikken Tyskland, da disse selskabers virksomhed, efter forfatningsdomstolens mening, ikke bør betragtes som udført af afgiftspligtige. I øvrigt udspringer disse selskabers særlige karakter af lovgivningen i delstaterne, som ikke anser disse selskaber for afgiftspligtige.
>
> Den irske delegation erklærede, at medens den ikke fandt noget til hinder for, at reklameindtægter blev pålagt afgift, mente den derimod ikke, at licensafgifter, der blev opkrævet af radio- og fjernsynsselskaber, skulle være merværdiafgiftspligtige.

Den belgiske delegation gjorde gældende, at i Belgien er licensbetaling knyttet til besiddelsen af et modtagerapparat og ikke til radio- og fjernsynsselskabernes tjenesteydelser.

Den nederlandske og Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig deres stilling.

Kommissionens repræsentant erklærede, at han ville overveje at fritage licensafgifter, der opkræves af disse selskaber, hvis flertallet af delegationerne skulle udtrykke ønske derom. Han gjorde imidlertid gældende, at man således ville skabe en konkurrencefordrejning mellem de forskellige udtryksmåder/kommunikationsformer.

d) Sammenslutninger, der ikke arbejder med gevinst for øje, og faglige sammenslutninger

I henhold til artikel 4 i direktivforslaget er sammenslutninger, der ikke arbejder med gevinst for øje, og faglige sammenslutninger blandt de afgiftspligtige.

Den belgiske delegation anmodede om, at de sammenslutninger, der ikke arbejder med gevinst for øje, og faglige sammenslutninger ikke betragtes som afgiftspligtige, for så vidt som disse sammenslutninger præsterer ydelser af fælles interesse for medlemmerne mod betaling af et kontingent, der ikke står i forbindelse med de ydede tjenester.

Størstedelen af de andre delegationer såvel som Kommissionens repræsentant fremhævede betydningen af at arbejde med en så bred definition af begrebet "afgiftspligtig" som mulig. De erklærede sig imidlertid rede til at afgøre det af den belgiske delegation fremførte problem ved i artikel 14 at åbne mulighed for en fritagelse, under forbehold af at det med henblik på at undgå ethvert misbrug nøje angives, hvilke kategorier, der kan opnå en sådan fritagelse.

Den tyske delegation bemærkede, at der, for eksempel når det drejer sig om en sportsklub, bør skelnes mellem på den ene side det almindelige kontingent, som giver ret til at anvende klubbens almindelige anlæg (for eksempel tennisbane, ridebane, svømmehal) og på den anden side betalingen for særlige og individuelle ydelser (for eksempel anvendelse af heste, ride- og tennisundervisning). Medens disse særlige ydelser bør pålægges merværdiafgift, bør de almindelige ydelser være fritaget derfor.

Det forenede Kongeriges delegation fremhævede for sit vedkommende betydningen af at åbne mulighed for en fritagelse for så vidt angår arbejderfagforeninger.

2. Fritagelse for udførselsvirksomhed, hermed ligestillet virksomhed samt international transport (artikel 16)

a) Mulighed for at udvide fritagelsen til også at omfatte leveringer i leddet forud for udførselen

Efter anmodning fra den belgiske og franske delegation blev det overvejet at udvide artikel 16 med følgende bestemmelse:

"Medlemsstaterne har mulighed for /med forbehold af den i artikel 30 fastsatte konsultation/ at fritage vareleveringer til en afgiftspligtig køber, som agter at udføre disse varer i uforarbejdet eller forarbejdet stand".

De fleste delegationer (B,D.F,I,Irl,NL) gav udtryk for en velvillig forhåndsindstilling til denne tekst.

Den italienske delegation overvejede dog, om der ikke burde fastsættes tids- og værdigrænser for anvendelsen af denne mulighed.

Den tyske, franske og nederlandske delegation mente, at det ikke var nødvendigt at gøre den pågældende mulighed til genstand for den i artikel 30 fastsatte obligatoriske konsultation, og at ordene i skarp parentes følgelig kunne udelades. Den tyske delegation fremhævede imidlertid vigtigheden af at gøre medlemsstaterne bekendt med, om denne mulighed var benyttet og i bekræftende fald, efter hvilke retningslinjer.

Ifølge Kommissionens repræsentant bør der vedtages en bestemmelse om obligatorisk høring i tilfælde af afvigelser fra det normale merværdiafgiftssystem.

b) International personbefordring (stk. 13, litra c))

1. Ifølge Kommissionens forslag (artikel 16, stk. 13, litra c); artikel 17, stk. 3, litra b)) fritages kun ydelser i forbindelse med international befordring af personer (den nationale del) ad sø- eller luftvejen for merværdiafgift, idet den i et tidligere omsætningsled betalte merværdiafgift fradrages. Denne fritagelse er dog tidsbegrænset (artikel 28, stk. 1).

2. Alle delegationerne anmodede om, at der endnu ikke fastsættes en frist for ophævelsen af denne fritagelse.

3. Den luxembourgske delegation udtrykte ønske om af praktiske grunde (områdets ringe udstrækning, mangel på toldmæssig kontrol, uforholdsmæssigt store omkostninger i forhold til indtægterne ved afgiftens opkrævning) at kunne udvide den af Kommissionen foreslåede fritagelse for ydelser i forbindelse med befordring af personer ad sø- eller luftvejen til at omfatte de andre former for befordring.

Fire delegationer (I/IRL/N/UK) erklærede, at de støttede den luxembourgske delegations standpunkt, uafhængigt af de praktiske grunde, som denne delegation fremførte. Efter disse fire delegationers opfattelse, drejer det sig først og fremmest om at forhindre forskelsbehandling i beskatningen af de forskellige former for befordring.

Tre delegationer (B/D/F) erkendte, at der bestod et teknisk problem for storhertugdømmet Luxembourg, men erklærede, at de modsatte sig en udvidelse af den pågældende fritagelse til at omfatte samtlige former for befordring.

Den danske delegation forbeholdt sig sin stilling.

Kommissionens repræsentant mindede om, at Kommissionens sigte på den ene side er at gennemføre en beskatning af personbefordring inden for Fællesskabet og på den anden side at sikre en ensartet skattemæssig behandling af alle former for befordring. For imidlertid at opnå denne ensartethed har Kommissionen foreslået ikke at fritage de former for befordring, som på nuværende tidspunkt beskattes - i det mindste i visse medlemsstater - men derimod at tidsbegrænse den fritagelse for afgift, som er gældende for international personbefordring ad sø- eller luftvejen (jfr. artikel 28, stk. 1). Denne tidsbegrænsning skal sætte Kommissionen i stand til at undersøge de praktiske bestemmelser for beskatning af alle former for befordring inden for Fællesskabet.

For så vidt angår problemet i forbindelse med storhertugdømmet Luxembourgs særlige situation overvejede Kommissionens repræsentant, om dette ikke kunne løses ved optagelse af en erklæring i Rådets mødeprotokol.

3. Fritagelse ved national personbefordring
(Artikel 14, punkt A, 1, litra a))

Ifølge Kommissionens forslag (artikel 14, punkt A, stk. 1, litra a)) fritages ydelser i forbindelse med naticnal personbefordring ikke for merværdiafgift.

Fem delegationer (B, D, F, L, NL) gav deres principielle tilslutning til dette forslag.

Den irske delegation gjorde opmærksom på, at i Irland er de pågældende ydelser i forbindelse med befordring for tiden fritaget for merværdiafgift, og at den irske regering af politiske årsager ønsker at kunne bevare denne ordning.

Det forenede Kongeriges delegation ønskede af sociale årsager at kunne bevare den nul-satsordning, der for tiden anvendes på dette område i Det forenede Kongerige.

Den italienske delegation fremsatte forbehold med hensyn til dette punkt og gjorde opmærksom på, at i Italien er kun visse former for bymæssig befordring samt for befordring mellem tilgrænsende kommuner fritaget.

Den danske delegation forbeholdt sig sin stilling.

4. Indtræden og udstrækning af fradragsretten (artikel 17)

a) Mulighed for medlemsstaterne for af konjunkturmæssige årsager at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen

Den tyske delegation anmodede om, at medlemsstaterne bevarede den allerede under punkt 23 i bilag A til andet direktiv åbnede mulighed for at konjunkturmæssige årsager delvis eller fuldstændigt at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen [1], idet det herved forudsattes, at der for at undgå enhver vanskelighed med beregningen af egne indtægter anvendes de nødvendige korrektionsbeløb.

Som svar på de argumenter, der i denne forbindelse blev fremført af Kommissionens repræsentant samt af visse delegationer, erkendte den tyske delegation, at det i almindelighed under de konkunkturforhold, der var tale om, teoretisk ville være mere hensigtsmæssigt at anvende en specifik afgift på investeringer. Den gjorde dog gældende, at anvendelsen af en sådan afgift af grunde, der væsentligst havde at gøre med Tysklands forbundsstruktur, ville støde på vanskeligheder, og at dens regering følgelig ville lægge vægt på gennem merværdiafgiftssystemet at have mulighed for at bremse investeringerne.

---

1) Med henblik herpå foreslog den tyske delegation, at følgende tekst blev optaget i direktivet:

"Under forbehold af den i artikel X omhandlede konsultation har hver medlemsstat mulighed for at konjunkturmæssige årsager delvis eller fuldstændigt at udelukke investeringsgoder fra fradragsordningen."

De fleste delegationer erklærede, at de ikke var imod indføjelse af en bestemmelse, der imødekommer det af den tyske delegation udtrykte ønske.

Den belgiske delegation var dog af den opfattelse, at det ikke burde være umuligt at løse problemet gennem indførelse af en specifik konjunkturmæssig afgift, som skulle opkræves uden for merværdiafgiftssystemet, men ved hjælp af de samme administrative midler.

Den nederlandske delegation, som var af den opfattelse, at anvendelsen af merværdiafgiften som konjunkturmæssigt middel ville forplumre merværdiafgiften, erklærede ikke at være velvilligt stemt over for den mulighed, som den tyske delegation havde anmodet om.

Kommissionens repræsentant erklærede sig rede til så hurtigt som muligt at fremlægge et tekstudkast, eftersom dette problem bør behandles i forbindelse med de af Kommissionen påtænkte retningslinjer for opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften. Retningslinjerne for inddrivelse af egne indtægter er imidlertid endnu ikke endeligt udarbejdet i Kommissionen.

b) Udelukkelse af visse udgifter fra fradragsretten (stk. 6)

I henhold til den almindelige merværdiafgiftsordning kan den afgiftspligtige fra den skyldige afgift fradrage den merværdiafgift, som er blevet pålagt de goder og tjenesteydelser, der skal indgå som led i vedkommendes afgiftspligtige virksomhed. Kommissionen har ikke desto mindre fastsat, at visse udgiftskategorier skal udelukkes fra denne fradragsret (artikel 17, stk. 6) for at sikre en ensartet opkrævning af egne indtægter og for at undgå misbrug.

Man overvejede, om der på dette område - som fastsat i forslaget til sjette direktiv - bør indføres et system, der er baseret på formodninger, og som støtter sig på en nøjagtig fortegnelse over de udgifter, der skal udelukkes fra fradragsretten, eller snarere et system, der er præget af en vis smidighed.

De fleste delegationer (B, DK, F, I, IRL og L) var i princippet enige med hensyn til den løsning, som Kommissionen går ind for, med forbehold af at der foretages en nedskæring af de i artikel 17, stk. 6, nævnte udgiftskategorier.

Den belgiske delegation mente, at fradragsretten for udgifter til personbefordring bør opretholdes.

Den nederlandske delegation erklærede sig ikke indforstået med den til artikel 17, stk. 6, foreslåede tekst, idet den mener, at denne tekst ikke er tilstrækkelig nuanceret. Den kan især ikke gå med til, at der ikke opretholdes fradragsret f.eks. for udgifter, der udlægges af handelsrejsende.

Den tyske og Det forenede Kongeriges delegationer erklærede, at de går ind for et system, der stiller medlemsstaterne forholdsvis frit på dette område.

Den tyske delegation mente, at Kommissionens forslag går for vidt og foreslog, kun at udelukke luksus- og repræsentationsudgifter fra fradragsretten. For så vidt angår de andre udgiftskategorier, foreslog den tyske delegation, at medlemsstaterne får mulighed for at fastsætte merværdiafgiftsbestemmelser, som er i overensstemmelse med dem, de anvender i forbindelse med indkomstskatten. Den mener nemlig, at der fradragsmæssigt er en logisk sammenhæng mellem merværdiafgiften og indkomstskatten.

Delegationen for Det forenede Kongerige bemærkede, at det i Det forenede Kongerige kun er biludgifter og udgifter til underholdning, der er udelukket fra fradragsretten. Den mener, at det ville være bedre, såfremt der i artikel 17, stk. 6, gives udtryk for et alment princip, der går ud på, at fradragsretten udelukkes for enhver udgift, der har karakter af privat forbrug, idet det står medlemsstaterne frit for, om de vil indføre specifikke udelukkelser, for så vidt som de finder, at sådanne udelukkelser er nyttige og lader sig gennemføre.

Kommissionens repræsentant henledte gruppens opmærksomhed på faren ved på nuværende stadium i skatteharmoniseringen at knytte fradragsretten i forbindelse med merværdiafgiften sammen med den fradragsret, der finder anvendelse med hensyn til indkomstskat. Der er nemlig endnu ikke foretaget nogen harmonisering med hensyn til indkomstskat, og det er især de enkelte medlemsstaters selskabsskatteregler, samt deres syn på beskatning - på det økonomiske plan -, som er vidt forskellige. Anvendes fradragsretten imidlertid forskelligt i de enkelte medlemsstater, vil der opstå en konkurrencefordrejning, og desuden ske en mærkbar påvirkning af de egne indtægter. Kommissionens repræsentant mener derfor, at det er nødvendigt at indføre ensartede fællesskabsregler for at neutralisere konkurrencen og af hensyn til de egne indtægter.

5. Territorialt anvendelsesområde (artikel 3)

I henhold til Kommissionens forslag omfatter direktivets territoriale anvendelsesområde den enkelte medlemsstats samlede område, herunder de territoriale vande, samt eventuelt fastlandssokkelen. De medlemsstater, som især af historiske grunde måtte ønske fortsat at anvende merværdiafgiften på et mere begrænset område end deres nationale territorium, vil ikke desto mindre kunne opnå dispensation. Med henblik herpå er der fastsat en konsultationsprocedure i artikel 3, stk. 2.

Flere delegationer (D, DK, F, I) ønskede, at visse territorier mod endnu ikke fastsatte finansielle kompensationer, skulle udelukkes fra direktivets territoriale anvendelsesområde; det drejer sig om territorier, som på nuværende tidspunkt omfattes af en særordning, nemlig:

- af både historiske, økonomiske og praktiske grunde (vanskeligheder ved opkrævningen af afgiften i et toldfrit område): øen Helgoland, samt frihavnen i Hamburg, Bremen, Kiel, Emden og Cuxhaven;

- af geografiske og økonomiske grunde: Grønland;

- af historiske grunde: Guyana, et område hvor der aldrig har været opkrævet nogen omsætningsafgift;

- af historiske og geografiske grunde: kommunerne Livigno og Campione d'Italia, som ikke hører ind under Fællesskabets toldområde; hertil kommer de toldfri pladser Trieste og Venedig, som ligger uden for Italiens toldområde, og hvor afsætningen i forbrugsleddet praktisk taget er ukendt, samt frizonerne Val d'Aoste og provinsen Gorizia, som begge er blevet dannet ved en for nylig vedtaget lov, men som på nuværende tidspunkt ikke omfattes af nogen særordning med hensyn til merværdiafgiften.

Den danske delegation forbeholdt sig desuden ret til nærmere at angive, om den ligeledes ønsker dispensation for frihavnen i København.

De problemer, der er fremkommet under meningsudvekslingerne om dette punkt, vedrører både:

- procedurespørgsmål: kan udelukkelsen af visse territorier ske ved hjælp af en fortegnelse gengivet i artikel 3 eller i et bilag til direktivet? Efter hvilken fremgangsmåde vil en sådan fortegnelse kunne revideres?

- og principielle spørgsmål: skal undtagelser kun være mulige af historiske grunde? Hvorledes skal begrebet historiske grunde defineres? Bør antallet af undtagelser altid være faldende, eller må der ske en stigning i antallet?

Under behandlingen af dette punkt gav de fleste delegationer (B, DK, F, I, IRL, L, NL og UK) udtryk for en gunstig forhåndsindstilling vedrørende udarbejdelsen af en fortegnelse - der skal optages i selve artikel 3 eller i et bilag til direktivet - som ikke senere skal kunne udvides, og kun omfatter områder, som det alene af historiske grunde er berettiget at udelukke fra direktivets anvendelsesområde (f.eks. ikke-opkrævning af omsætningsafgifter i tidligere tider). Det blev imidlertid understreget, at det ville være hensigtsmæssigt:

- forud at undersøge de følger, som disse undtagelser ville medføre med hensyn til både en neutralisering af konkurrencen og de egne indtægter;

- at fastsætte kriterierne til bestemmelse af omfanget af de finansielle kompensationer.

Denne fortegnelse vil blive gennemgået periodisk (hvert 3. eller 4. år), for at gøre det muligt at vurdere, om alle de betingelser, der ligger til grund for undtagelserne fra territorialitetsprincippet, stadig gør sig gældende.

Den tyske delegation mente, at problemet vedrørende direktivets territoriale anvendelsesområde kunne løses på grundlag af den pågældende medlemsstats toldområde. Med henblik herpå foreslog den følgende affattelse af artikel 3:

> "Som "indland" anses det område, inden for hvilket den pågældende stat anvender merværdiafgifter; det nævnte område bør principielt omfatte den enkelte stats samlede område, herunder de territoriale vande. Det kan begrænses til den pågældende stats toldområde på betingelse af, at der ikke herved opstår konkurrencefordrejninger inden for Fællesskabet, og på betingelse af at en kompensation med hensyn til de egne indtægter muliggøres."

Den har desuden anmodet om, at følgende erklæring tages til efterretning:

> "I betragtning af, at loven om omsætningsafgift for forbundsrepublikken Tyskland også gælder for Vestberlin, samt af de særlige skatteretlige bestemmelser, der gælder i forholdet mellem forbundsrepublikken Tyskland og Den tyske demokratiske Republik, forbeholder forbundsregeringen sig ret til til sin tid at gøre et forbehold gældende med hensyn til begrebet indland som defineret i artikel 3 i Kommissionens forslag."

Kommissionens repræsentant erindrede om, at definitionen af det sjette direktivs territoriale anvendelsesområde var et særdeles vigtigt spørgsmål. Det drejer sig nemlig ikke alene om at undgå konkurrencefordrejninger således som det var tilfældet i det andet direktiv, men også om at sikre en rimelig opkrævning af Fællesskabets egne indtægter. Det er derfor absolut nødvendigt, hvis bestemmelserne vedrørende territorialitet skal gøres smidigere, at have en procedure, der giver alle medlemsstaterne den størst mulige garanti og objektive kriterier samt effektiv kontrol med henblik på at fastsætte den eventuelle finansielle kompensation, som skal søges hos de stater, som omfattes af undtagelsesbestemmelserne på dette område.

For at Kommissionens tjenestegrene skal kunne udarbejde forslag vedrørende de spørgsmål, som endnu står åbne på dette punkt, opfordrede gruppen de interesserede delegationer til med henblik på det næste møde at tilstille Kommissionens tjenestegrene den endelige liste over de områder, som de ønsker udelukket fra direktivets territoriale anvendelsesområde.

1.8.

BILAG 2.6

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 19. december 1974
T/631/74 (FIN)

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til Rådets 6. direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

- fælles merværdiafgiftssystem: fælles beregningsgrundlag

[dok. R/1746/73 (FIN 427) og R/2268/74 (FIN 517)]

Gruppen vedrørende finansielle spørgsmål fortsatte på sit møde den 11. og 12. november 1974 sin behandling af ovennævnte direktivforslag.

Denne note indeholder resultatet af gruppens behandling af artiklerne 4, stk. 4 og 5, og artikel 5, stk. 1 og 2.

\+

\+ \+

T/631 dk/74 (FIN) bf/OJS/gnm
EØF

R 4805/1974

Artikel 4: afgiftspligtige

- Stk. 4

Gruppen overvejede at give dette stykke følgende udformning:

> "Udtrykket "selvstændigt", som er anvendt i stk. 1, undtager fra beskatningen arbejdstagere og andre personer, for så vidt de er forpligtede over for deres arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller ved et hvilket som helst andet retligt forhold, som skaber et underordnelsesforhold for så vidt angår arbejds- og aflønningsvilkår og ansvar påhvilende arbejdsgiveren.
>
> Med forbehold af den konsultation, der er forudset i artikel 30 [1], har de enkelte medlemsstater adgang til at behandle personer, som er bosat på deres territorium, og som i retlig forstand er uafhængige, men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden, som en enkelt afgiftspligtig." [2]

- Stk. 5: offentlige organer

Teksten til dette stykke lyder efter behandlingen i gruppen således:

> "Staten, amter, kommuner og andre offentligretlige organer anses ikke som afgiftspligtige i forbindelse med den virksomhed, de udøver i deres egenskab

---

1) Forbehold fra den tyske delegation på grund af problemet i forbindelse med merværdiafgiftsudvalget, som for tiden er til behandling i De faste repræsentanters Komité.

2) Forbehold fra den franske delegation med hensyn til sætningsleddet "finansielt, økonomisk og organisatorisk".

af offentlig myndighed, selv om de i forbindelse med denne virksomhed modtager gebyrer, afgifter, bidrag eller vederlag.

Dersom de imidlertid [sædvanligvis] udøver sådanne former for virksomhed [eller præsterer sådanne ydelser] som dem, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel, betragtes de som afgiftspligtige for så vidt angår disse former for virksomhed [eller disse ydelser], såfremt

[de er af et sådant omfang, at deres undtagelse fra afgiftspligten ville medføre konkurrencefordrejning]	[deres undtagelse fra afgiftspligten ville medføre konkurrencefordrejning af en vis betydning].

Gruppen var iøvrigt tilbøjelig til at mene, at denne bestemmelse burde suppleres med en liste over de former for virksomhed, som under alle omstændigheder skulle være omfattet af merværdiafgiften, idet denne, der fritages, skulle opregnes i artikel 14 (fritagelser i indlandet) [1].

Med henblik herpå blev gruppen, efter at have indledt gennemgangen af en række traditionelle former for virksomhed, der udføres af offentlige organer (postvæsen, telekommunikation, radio og fjernsyn, etc.), enig om at opfordre delegationerne til snarest muligt til sekretariatet at fremsende de oplysninger, der er nødvendige for til et kommende møde at forberede en sammenfattende oversigt over deres stillingtagen hertil.

---

1) I den forbindelse kan nævnes, at gruppen allerede er enig om i artikel 14 at optage fritagelse for offentlige organers salg af brugte ting.

Artikel 5: levering af ting

- Stk. 1

Gruppen blev enig om i dette stykke at anføre, at levering af elektrisk strøm, gas, varme, kulde og lignende skal betragtes som levering af fysiske genstande, og derfor at slette litra f) i stk. 2 [1].

Med henblik på bestemmelse af rækkevidden af den fritagelse, der er forudset i artikel 14, B, f), ønskede den belgiske delegation at vide, om bestemmelserne i dette stykke om levering af fysiske genstande specielt gælder ihændehaverværdipapirer.

- Stk. 2

Bestemmelserne i dette stykke fremkaldte følgende bemærkninger:

a) Det forenede Kongeriges delegation fremhævede det hensigtsmæssige i at betragte leje af varer som levering af ting for at undgå, at sådan leje i henhold til fritagelsen i artikel 16, punkt 10 unddrages beskatning, når lejere, der er bosat uden for Fællesskabet, alligevel anvender disse varer på medlemsstaternes område.

---

1) Den danske delegation fremhævede, at det ville være formålstjenligt nærmere at angive, om husejeres levering af varme, gas, elektricitet og vand til deres lejere skal være omfattet af merværdiafgiften, når prisen på sådan levering indgår i lejen af huset.

Gruppen blev enig om, at dette problem skal løses inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 16 (fritagelse for virksomhed i forbindelse med udførsel).

b) nogle delegationer (DK, IRL, N, UK) mente, at standardudskiftninger (f.eks. udskiftning af en brugt motor med en ny eller fuldstændig istandsat motor) som hovedregel burde betragtes som en enkelt tjenesteydelse og beskattes i overensstemmelse dermed. Ifølge disse delegationer er sådanne udskiftninger i praksis at ligne ved reparation af en brugt del og bør derfor beskattes på samme måde.

Den irske og den nederlandske delegation oplyste, at ved køb af en ny bil imod levering af en brugt bil i deres land beskattes kun den værdiforskel, der betales kontant.

Kommissionens repræsentant og de øvrige delegationer mente derimod, at disse standardudskiftninger svarer til en dobbelt levering af ting (levering af den brugte del og levering af en ny del eller en fuldstændig istandsat del) og derfor bør beskattes to gange.

BILAG 2.7

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 15. juli 1975
T/440/75 (FIN)

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter
[dok. R/1746/73 (FIN 427) og R/2268/74 (FIN 517)]

For at lette arbejdet i forbindelse med ovennævnte direktivforslag har sekretariatet til brug for delegationerne nedfældet teksten til de første tolv artikler og til bilag D i nævnte direktiv på grundlag af arbejdet i gruppen vedrørende de finansielle spørgsmål (venstresiderne) og et sammendrag af bemærkningerne vedrørende de punkter, der endnu ikke er afgjort (højresiderne).

Opmærksomheden henledes på, at gruppen under drøftelsen af disse artikler ikke yderligere har behandlet de punkter, hvorom der allerede er afgivet rapport til De faste repræsentanters Komité. Der består derfor fortsat forbehold vedrørende de bestemmelser i direktivforslaget, der angår disse punkter, samt med hensyn til de bestemmelser, der har forbindelse dermed.

T/440 dk/75 (FIN) gs/LH/gnn
EØF

.../...

Udkast til direktiv

Afsnit IV: Afgiftspligtige

Artikel 4

1. Som afgiftspligtig anses den, som selvstændigt [og uanset stedet] [1] udøver en af de i stk. 2 nævnte former for økonomisk virksomhed [eller foretager en af de i stk. 3 nævnte transaktioner] [2] uanset virksomhedens [eller transaktionens] mål eller resultat. [2]

2. De former for økonomisk virksomhed, der er omhandlet i stk. 1, er producent-, handels- eller tjenesteydelsesvirksomhed, herunder minedrift og landbrug samt virksomhed udøvet af de liberale og dermed ligestillede erhverv. Som økonomisk virksomhed anses navnlig en transaktion, der omfatter udnyttelse af et materielt eller immaterielt formuegode med henblik på opnåelse af indtægter af nogenlunde fast karakter.

3. De i stykke 1 omhandlede transaktioner er følgende:

[a) levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord inden den første indflytning. Som bygning anses enhver konstruktion opført på jorden;

b) levering af en byggegrund. Som byggegrund anses:

- grunde der er udlagt til bebyggelse eller forsynet med ufærdige bygninger eller med bygninger bestemt til nedrivning såvel som rettighederne til at bygge ovenpå en allerede eksisterende bygning;] [2]

Bemærkninger

ad artikel 4

1) Den franske delegation har fremsat afventende forbehold.

2) Står åbent, indtil Rådet har truffet afgørelse om, hvorledes transaktioner i forbindelse med fast ejendom skal behandles.

Artikel 4 (fortsat)

4. Udtrykket "selvstændigt", som er anvendt i stk. 1, undtager fra beskatningen arbejdstagere og andre personer, for så vidt de er forpligtede over for deres arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller ved et hvilket som helst andet retligt forhold, som skaber et underordnelsesforhold for så vidt angår arbejds- og aflønningsvilkår og ansvar påhvilende arbejdsgiveren.

Med forbehold af den konsultation, der er forudset i artikel 30, har de enkelte medlemsstater adgang til at betragte personer, som er bosat på deres område, og som i retlig forstand er selvstændige, men som [finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden,] [1] som en enkelt afgiftspligtig.

5. [Staten, amter, kommuner og andre offentligretlige organer anses ikke som afgiftspligtige i henseende til den virksomhed [eller de transaktioner], der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og som de udøver i deres egenskab af offentlig myndighed, selv om de i forbindelse med denne virksomhed modtager gebyrer, afgifter, bidrag eller vederlag.

Dersom de imidlertid udøver sådanne former for virksomhed [eller sådanne transaktioner], betragtes de som afgiftspligtige i henseende til disse former for virksomhed [eller disse transaktioner], [såfremt de er af et sådant omfang, at deres undtagelse fra afgiftspligten ville medføre konkurrencefordrejning] [såfremt deres undtagelse fra afgiftspligten ville medføre konkurrencefordrejning af en vis betydning] [2]. [3]

Offentligretlige organer betragtes som afgiftspligtige, såfremt de udøver én af de i bilag D anførte former for virksomhed.

Bemærkninger

ad artikel 4 (fortsat)

1) Afventende forbehold fra den franske delegation

2) Alternativ tekst, som den tyske, belgiske, luxembourgske og nederlandske delegation foretrækker, og som den danske delegation ligeledes kan acceptere.

3) Forbehold fra den tyske delegation, der for at undgå vanskeligheder i forbindelse med fortolkning af begrebet offentlig myndighed ville foretrække en bestemmelse, ifølge hvilken offentligretlige organer, der udøver virksomhed efter artikel 4, stk. 1, principielt kun betragtes som afgiftspligtige, hvis den pågældende virksomhed medfører konkurrencefordrejning.

BILAG D

Fortegnelse over de i artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, omhandlede former for virksomhed (+)

1. Telekommunikation; 1)
2. Radio og fjernsyn (afgifter og handelsvirksomhed); 2)
3. Teledistribution; 3)
4. Vand-, gas-, elektricitets- og dampforsyning; 4)
5. Transport af goder;
6. Drift af offentlig vej, såsom motorveje, broer, tunneler, sejlbare vandveje og sluser, hvor der betales afgift ved benyttelse; 5)
7. Tjenesteydelser i havne og lufthavne i forbindelse med indenrigstrafik og kystsejlads;
8. [Personbefordring] (dette punkt står åbent, indtil der er truffet afgørelse med hensyn til bestemmelserne vedrørende personbefordring);
9. Undersøgelses- og forskningsvirksomhed; 6)
10. Levering af nye ting, såsom varer fra våbenindustrien, fabrikker og trykkerier; 7)
11. Levering af ubearbejdede eller forarbejdede land- og skovbrugsprodukter; 8)
12. Transaktioner vedrørende landbrugsvarer foretaget af landbrugsinterventionsorganer i medfør af forordningerne om den fælles markedsordning for disse varer;
13. Drift af parkeringspladser udenfor offentlig vej; 9)
14. Slagteridrift; 10)
15. Drift af messer og industri- eller handelsmæssige udstillinger, herunder udlejning af stande; 11)
16. Oplagring; 11)
17. [Finansielle transaktioner foretaget af under staten hørende institutioner, såsom sparekasser, o.s.v.] (dette punkt står åbent, indtil der er truffet afgørelse vedrørende artikel 14-B, litra j) 11), 12)
18. [Reklame- og turistbureauvirksomhed]; 13)
19. [Virksomhed i forbindelse med fast ejendom] (dette punkt står åbent, indtil der er truffet afgørelse vedrørende bestemmelserne for fast ejendom); 13), 14)
20. Virksomhed i forbindelse med kantiner 15), indkøbsforeninger, andelsselskaber, o.s.v.;
21. [Monopolvirksomhed eller virksomhed, som ved lov er forbeholdt offentlige institutioner]; 16)
22. [hovedkontrakter]; 16)
23. [salg af brugte ting]; 16)

Bemærkninger

+) Afventende forbehold fra den luxembourgske delegation gældende for hele fortegnelsen.

1) Forbehold fra den tyske, franske, irske, luxembourgske og nederlandske delegation. Den tyske delegation ønskede af konkurrencemæssige årsager at begrænse beskatningen til at omfatte tilrådighedsstillelse og vedligeholdelse af ekstra telefonanlæg (Fernsprechnebenstellenanlagen). Den franske delegation udtalte, at den franske regering ikke for øjeblikket påtænkte beskatning, især for at undgå at belaste prisen for disse ydelser.

2) Forbehold fra den tyske, belgiske, irske, nederlandske og Det forenede Kongeriges delegation. Den belgiske og Det forenede Kongeriges delegation anførte, at deres forbehold kun gjaldt afgifterne. Den tyske delegation kunne acceptere punkt 2 og 3, dersom de suppleredes med følgende: "for så vidt disse ydelser ikke er afgiftsbelagt".

3) Forbehold fra den tyske (jf. fodnote 2) og den nederlandske delegation.

4) Forbehold fra den franske (af politiske årsager), irske, luxembourgske og Det forenedes Kongeriges delegation (hvad angår vandforsyning). Den tyske delegation anmodede med tilslutning fra den belgiske delegation om, at dette punkt suppleres med "varme- og kuldeforsyning".

5) Forbehold fra den franske, nederlandske og Det forenede Kongeriges delegation. Den franske delegation udtalte, at drift af offentlig vej hvor der betales afgift ved benyttelse, allerede var beskattet i Frankrig, men at der i den forbindelse forelå visse særlige problemer.

6) Forbehold fra den belgiske og Det forenede Kongeriges delegation. Det forenede Kongeriges delegation ønskede, at visse nødvendige arbejder skulle kunne fritages.

7) Den tyske delegation foreslog, at dette punkt suppleres, således at visse monopoler tages i betragtning.

8) Den tyske delegation foreslog med støtte af den belgiske delegation, at dette punkt udbygges med tjenesteydelser udført i forbindelse med land- og skovbrug.

9) Forbehold fra den luxembourgske delegation.

10) Afventende forbehold fra den tyske delegation.

11) Forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation.

12) Forbehold fra den tyske delegation, da dette punkt er afhængigt af løsningen af spørgsmålet vedrørende finansielle transaktioner og transaktioner i forbindelse med fast ejendom i almindelighed.

13) Forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation.

14) Forbehold fra den tyske delegation, da dette punkt er afhængigt af løsningen af spørgsmålet vedrørende finansielle transaktioner og transaktioner i forbindelse med fast ejendom i almindelighed.

15) Forbehold fra den belgiske, franske (ud fra betragtninger af social art), irske, nederlandske og Det forenede Kongeriges delegation.

16) Tilføjelse foreslået af den italienske delegation.

1.8.

BILAG 2.8

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 15. november 1976
R/2719/76 (FIN 711)

N O T E

Vedr.: Forslag til sjette MOMS-direktiv
- MOMS-afgiftspligt for offentligretlige radio- og fjernsynsorganer.

1. Kommissionen foreslår at fastsætte afgiftspligt for offentligretlige radio- og fjernsynsorganer, hvilket medfører beskatning af disse organers samlede virksomhed, herunder sådan virksomhed, for hvilken de opkræver afgifter (artikel 4, stk. 5, andet afsnit, i ovennævnte forslag).

2. Ved afslutningen af arbejdet hermed i gruppen vedrørende finansielle spørgsmål opnåedes der enighed om beskatning af reklameydelser og de andre former for handelsvirksomhed, der udøves af disse organer.

Der rejser sig derimod et problem for så vidt angår spørgsmålet, om hvorvidt det er hensigtsmæssigt at beskatte radio- og fjernsynsorganernes ikke-handelsmæssige virksomhed, for hvilken disse organer opkræver afgifter.

R/2719 dk/76 (FIN 711) ip/KFH/sf
EØF

.../...

18 NOV. 1976

D.T. 04597 1976 A.

3. Tre delegationer (DK,F,I) ønskede beskatning af denne virksomhed under hensyntagen til nødvendigheden af at undgå både konkurrencefordrejning i forhold til den private sektor, vanskeligheder ved proratoberegning af fradrag og budgettab, der ligeledes afspejler sig i størrelsen af egne midler.

Fire delegationer (D,IRL,N,UK) ønskede, at denne virksomhed fritages for beskatning under hensyntagen til de vanskeligheder af især juridisk, men også forfatningsmæssig art, som ellers ville kunne opstå. Nogle af dem bemærkede iøvrigt, at den i artikel 14 foreslåede fritagelse for visse ydelser af kulturel art ligeledes dækker radio- og fjernsynsorganernes ydelser af denne art.

Den belgiske delegation forbeholdt sig sin stilling vedrørende dette spørgsmål.

BILAG 2.9

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 3. december 1976
R/2991/76 (FIN 791)

N O T E

Vedr.: Forslag til det sjette direktiv om merværdiafgiften
- afgiftspligt for offentligretlige organer (artikel 4) stk. 5): liste over de former for virksomhed, der obligatorisk medfører afgiftspligt (Bilag D)

1. Kommissionens forslag til direktiv fastsætter, at offentligretlige organer betragtes som afgiftspligtige, såfremt de udfører virksomhed, der henhører under en af de former for økonomisk virksomhed, som er belagt med merværdiafgift.

2. Under gruppens drøftelse af denne sag, blev det konstateret, at et sådant forslag kunne give anledning til indbyrdes afvigende fortolkninger.

Gruppen vedtog derfor, at offentligretlige organer betragtes som afgiftspligtige for de former for virksomhed, de udfører, såfremt afgiftsfritagelse ville føre til konkurrencefordrejninger af en vis betydning.

H665
1976

For i øvrigt at undgå enhver mulighed for afvigende fortolkninger blev det vedtaget, at offentligretlige organer under alle omstændigheder er afgiftspligtige, især for de former for virksomhed, der er opregnet i et bilag (Bilag D) til direktivet, og i den udstrækning disse må siges at være af en vis betydning.

3. Ved udarbejdelsen af den liste over former for virksomhed, der er opstillet i bilag D, fandt otte delegationer, at nogle af dem burde have været udeladt i det oprindelige udkast til denne liste, da

- listen kun er tænkt som eksempel;
- det kriterium, der er opstillet for at afgøre, om offentligretlige organer er pligtige at svare merværdiafgift eller ikke, nemlig om deres afgiftsfritagelse ville føre til konkurrencefordrejninger af en vis betydning, var tilstrækkeligt til at afgøre, hvilken beskatningsordning, der skal finde anvendelse for deres vedkommende.

Den belgiske delegation tog forbehold overfor udeladelsen i bilag D af visse former for virksomhed, da en sådan udeladelse efter dens opfattelse lader et stort antal spørgsmål henstå uafklarede, hvoraf nogle er af stor betydning, især for så vidt angår egne indtægter.

BILAG 2.10

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 19. september 1974
R/2268/74 (FIN 517) Corr. 1 (dk)

Vedrører kun den danske tekst

C O R R I G E N D U M

til dok. R/2268/74 (FIN 517)

Vedr.: Ændringer til forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - fælles regler om merværdiafgiften: fælles beskatningsgrundlag

Kommissionens tjenestegrene har fremsendt hoslagte corrigendum til Generalsekretariatet for Rådet.

Bilag: dok. KOM(74) 795 endelig udgave/2

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPAEISKE FÆLLESSKABER

KOM (74) 795 endelig udg./2
Bruxelles, den 12. september 1974

Vedrører kun den danske tekst

ÆNDRINGER

til forslag til
RÅDETS SJETTE DIREKTIV OM HARMONISERING
AF MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM
OMSÆTNINGSAFGIFTER

- Fælles regler om merværdiafgiften:
Fælles beskatningsgrundlag

(forelagt af Kommissionen for Rådet i henhold til artikel 149, andet afsnit i EØF-traktaten)

Artikel 1

Denne artikels andet afsnit affattes således:

"De vedtager snarest muligt de nødvendige lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser, således at de ændrede regler kan træde i kraft senest den ....."

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 11. september 1974
R/2268/74 (FIN 517)

O V E R S Æ T T E L S E

Skrivelse fra:	Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, underskrevet af Henri SIMONET, næstformand
dateret den:	12. august 1974
til:	Jean SAUVAGNARGUES, formand for Rådet for De europæiske Fællesskaber
Vedr.:	Ændringer til forslaget til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Fælles regler om merværdiafgiften: Fælles beskatningsgrundlag

Hr. formand,

Jeg har den ære hermed at meddele Dem, at Kommissionen i medfør af artikel 149, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab har besluttet at ændre det forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter og om fælles beskatningsgrundlag for merværdiafgiften, som den forelagde for Rådet den 29. juni 1973 (dok. KOM(73) 950 endelig udg.).

Hoslagt følger teksten til disse ændringer, som navnlig tager hensyn til udtalelserne fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

Jeg vil gerne især henlede Deres opmærksomhed på, at Kommissionen i artikel 1 i det ændrede forslag ikke har angivet nogen tidsfrist for indpasning af direktivet i det nationale retssystem. Kommissionen mener, at denne indpasning bør ske så hurtigt som muligt for at sikre, at ordningen vedrørende egne indtægter gennemføres i fuldt omfang og i hvert fald inden 1. januar 1978, fra hvilken dato oprindelsen af egne indtægter skal finde anvendelse uden korrektionsbeløb.

Med henblik herpå er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet bør træffe afgørelse om forslaget endnu i løbet af 1975.

(Høflighedsformel)

(sign.) Henri SIMONET
Næstformand

Bilag: dok. KOM(74) 795 endelig udg.

R/2268 dk/74 (FIN 517) bn/AA/dep

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(74) 795 endelig udg.
Bruxelles, den 26. juli 1974

Æ N D R I N G E R

til forslag til

RÅDETS SJETTE DIREKTIV OM HARMONISERING AF MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM OMSÆTNINGSAFGIFTER

- Fælles regler om merværdiafgiften: Fælles beskatningsgrundlag

---

(forelagt af Kommissionen for Rådet i henhold til artikel 149, andet afsnit i EØF-traktaten)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(74) 795 endelig udg.
Bruxelles, den 26. juli 1974

Æ N D R I N G E R

til forslag til

RÅDETS SJETTE DIREKTIV OM HARMONISERING AF MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM OMSÆTNINGSAFGIFTER

- Fælles regler om merværdiafgiften: Fælles beskatningsgrundlag

---

(forelagt af Kommissionen for Rådet i henhold til artikel 149, andet afsnit i EØF-traktaten)

INDLEDNING

Den 29. juni 1973 forelagde Kommissionen for Rådet et forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter og om fælles regler for beskatningsgrundlaget for merværdiafgiften.

Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet, der er blevet hørt vedrørende dette forslag, har afgivet deres udtalelser henholdsvis den 31. januar 1974 og den 14. marts 1974.

Det har vist sig, at der kunne foretages en del ændringer og tilpasninger i teksten til forslaget til det sjette direktiv, i det omfang disse ikke ændrer de grundlæggende synspunkter og det generelle sigte, som Kommissionen allerede er gået ind for i sit oprindelige forslag.

B E G R U N D E L S E

Ad artikel 3

I overensstemmelse med Europa-Parlamentets udtalelse finder man det hensigtsmæssigt at gøre den i stykke 2 fastsatte konsultationsprocedure hurtigere, for det tilfælde at medlemsstaterne skulle ønske at afvige fra det almindelige i stykke 1 fastsatte princip om omsætningsafgiftens territorialitet. Kommissionen foreslår med dette formål, at de i stykke 2 angivne frister på tre og seks måneder ændres til henholdsvis to og fire måneder.

Ad artikel 4

Stykke 3

I stykke 3, litra c) defineres byggegrunde, hvis almindelige beskatning var særlig omstridt. Europa-Parlamentet har vedtaget en ændring, der består i at indsnævre denne definitions rækkevidde ved at lade det sidste led ("andre grunde end de ovenfør nævnte, når erhververen påtager sig en forpligtelse i forbindelse med erhvervelsen til at opføre en bygning indenfor en frist på fire år") bortfalde.

Herefter forstås ved byggegrunde kun grunde, der er byggemodnet eller grunde med ufærdige bygninger eller bygninger bestemt til nedrivning (første led af litra c).

Stykke 4

Europa-Parlamentet har modsat sig, at man fastsætter en tidsmæssig grænse for medlemsstaternes mulighed for at betragte personer, der juridisk set er selvstændige, men mellem hvilke der består et finansielt, økonomisk og organisatorisk interessefællesskab (organschaft og entité fiscale), som én afgiftspligtig.

Den foreslåede nye affattelse af andet afsnit af stykke 4 følger Europa-Parlamentets ønske. Man har imidlertid, under hensyn til vigtigheden af disse juridiske konstruktioner, ikke fundet det ønskeligt at give medlemsstaterne den i det pågældende stykke omhandlede beføjelse, uden at fællesskabsmyndighederne får mulighed for at vurdere konsekvenserne deraf på internationalt plan. Man foreslår derfor, at denne beføjelse kun kan udøves på betingelse af, at Udvalget for merværdiafgift konsulteres.

Der er fra flere sider blevet anmodet om en mere nøjagtig definition af de betingelser, under hvilke offentligretlige organer bør underkastes merværdiafgift.

I den foreslåede nye affattelse bestemmes det, idet der samtidig henvises til de i samme artikels stykke 1 omhandlede aktiviteter (produktion, handel, etc.), at der skal være tale om aktiviteter, der ville kunne udøves af private:

a) erhvervsmæssigt og
b) uafhængig af national lovgivning.

Den første betingelse medfører, at staten m.v. ikke bliver afgiftspligtig af erhvervsmæssig aktivitet, som ikke ville kunne udføres af private virksomheder uden at komme i strid med fundamentale beføjelser, der tilkommer staten og de øvrige offentlige myndigheder, såsom administrationen, retsvæsenet, offentlig sikkerhed og nationalt forsvar.

Den anden betingelse medfører, at staten m.v. inddrages under merværdiafgiften for så vidt angår erhvervsmæssige aktiviteter, som de private virksomheder kunne udøve uden at komme i strid med statens fundamentale beføjelser, men som de ikke kan udøve, fordi de i henhold til den nationale lovgivning er forbeholdt staten.

Ad artikel 5

Stykke 2

Der foreslås en ny affattelse af dette stykke med henblik på at udelade den bestemmelse, som sidestiller leasing-aftaler med levering. Denne sidestilling, som er blevet kritiseret af Europa-Parlamentet og andre organer medfører ganske rigtigt visse praktiske ulemper, idet man er nødt til at foretage regulering, hvis optionen i et leasingforhold, der er merværdiafgiftsberigtiget som levering, ikke udøves. Det må derfor anses for mere praktisk i første omgang at afgiftsbehandle leasing som leje efter bestemmelsen i artikel 7, stykke 1, i forslaget, og ikke behandle den som levering før det tidspunkt, da optionen eventuelt udøves.

Stykke 5

Nogle medlemsstater har stillet krav om, at visse omsætninger, som ikke foregår med den endelige forbruger, kan ske under suspension af afgiftspligten. Dette gælder f.eks. terminsforretninger på vareborserne eller handel på grundlag af overdragelig slutseddel, hvor anvendelsen af de normale regler - (afgift i hvert led, ved hver fakturering, etc.) - kan medføre talrige komplikationer.

En sådan ordning, som det overlades til medlemsstaterne selv at administrere, medfører en vis smidighed i de almindelige principper, uden at afgiftens betaling i sidste led eller opkrævningen af egne indtægter berøres deraf.

Ad artikel 7

Stykke 3

For at opnå ensartet beskatning vil det som nyt stykke til artiklen være nødvendigt at tilføje en bestemmelse, som gør det muligt at anvende bestemmelsen i artikel 5, stykke 4, (medlemsstaternes mulighed for ved visse former for overdragelse af ting at anse modtageren-såvel forretningsmæssigt som personligt-som indtrådt i overdragerens sted). Denne regel kan ligeledes overføres på de rettigheder, som i henhold til artikel 7, stykke 1, andet afsnit, falder ind under tjenesteydelser.

Stykke 4

Europa-Parlamentet ønsker, at man opretholder den mulighed for i undtagelsestilfælde at kræve afgift af tjenesteydelser ydet "til sig selv", som er forudset i bilag A, punkt 9, andet afsnit, i Andet direktiv af 11. april 1967. Det foreslås derfor at føje et nye stykke til artikel 7.

Hensigten med denne nye bestemmelse er at opnå større konkurrencemæssig ligestilling mellem ydere af tjenesteydelser i tilfælde, hvor der kan være alvorlig risiko for konkurrencemæssig forvridning.

I betragtning af den brug, som medlemsstaterne vil kunne gøre af denne bestemmelse må det anses for ønskeligt, at de tilfælde, hvor den bringes i anvendelse, forelægges for Udvalget vedrørende nerværdiafgift.

Ad artikel 1o

Stykke 3

Dette stykke foreslås tilføjet for at tydeliggøre den metode, der skal anvendes på de i artikel 2, stykke 3, omhandlede internationale tjenesteydelser. Da disse ydelser jo er afgiftspligtige hos modtageren, har man anset det for hensigtsmæssigt at give en definition af stedet for beskatningen på samme som det er gjort for ydelser, der er afgiftspligtige hos yderen.

Ad artikel 11

Stykke 2

Bestemmelserne i tredje afsnit er en undtagelse fra bestemmelserne i andet afsnit, som knytter afgiftens forfaldstid til tidspunktet for afgiftspligtens indtræden eller tidspunktet for modtagelse af a conto betaling før leveringen.

For sådanne a conto betalingers vedkommende fratager den nuværende affattelse af litra b) (medlemsstaternes mulighed for at bestemme, at afgiftens forfaldstid ved omsætninger mellem afgiftspligtige udskydes til tidspunktet for udstedelse af faktura) bestemmelsen enhver praktisk betydning, idet artikel 23, stykke 3, kræver, at den afgiftspligtige skal udstede faktura ved a conto betalinger.

Det bør derfor præciseres, at adgangen til at udskyde forfaldstidspunktet til udstedelsen af faktura kun kan benyttes ved de omsætninger mellem afgiftspligtige, der ikke medfører a conto betaling før levering.

Stykke 3

Ved indførsel af ting, som straks ved indførslen undergives regler om transit, toldoplag eller midlertidig indførsel, er grænseoverskridelse ikke i sig selv tilstrækkelig til at opfylde de retlige betingelser for afgiftspligtens indtræden, og tidspunktet herfor skal da heller ikke anvendes ved fastsættelsen af afgiftssatsen for den afgiftspligtige omsætning. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen i artikel 11, stykke 3, tredje og fjerde afsnit, således at afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfaldstid falder sammen.

I øvrigt foreslås det at erstatte ordene "i fri omsætning" med "afsætning til forbrug", idet det må tages i betragtning at:

1) "frie varebevægelser" er ensbetydende med "fri omsætning"

2) varer "i fri omsætning" er pr. definition alle produkter hidrørende fra medlemsstater (artikel 9 i Traktaten) og produkter fra tredjelande, for hvilke formaliteterne i forbindelse med indførslen er opfyldt, og for hvilke en medlemsstat har opkrævet gældende told og lignende afgifter (artikel 10 i Traktaten).

Dette vil sige, at der for fællesskabsvarer eller varer, der er ligestillet hermed efter at være kommet ind i fællesskabet ved erlæggelse af indførselsafgifter (den fælles toldtarif, etc....), ikke vil være tale om angivelse af fri omsætning, da disse allerede er i fri omsætning, men om en angivelse af afsætning til forbrug. Det vil altså sige, at fællesskabsvarerne, der ved indførslen er undergivet en af de i artikel 11, stykke 3, sidste afsnit, beskrevne ordninger først frigøres herfor ved en angivelse af afsætning til forbrug.

Ad artikel 12

Af forskellige, især praktiske, grunde har det ikke vist sig formålstjenligt at søge opnået fuldstændig parallelitet for begrebet beskatningsgrundlag dels i de indenlandske ordninger og dels ved indførsel for samtidig herved at søge disse begreber bragt i samklang med toldværdien i de tilfælde, hvor tingene er toldpligtige.

A. Beskatningsgrundlaget i indlandet

Den oprindelige affattelse af stykke 1, litra a) har ikke givet yderligere klarhed set i forhold til affattelsen af artikel 8, litra a) i Andet direktiv. Desuden tillader den vanskeligt at lade beskatningsgrundlaget omfatte tilskud ydet f.eks. af offentlige eller private midler for at sætte en virksomhed i stand til at levere visse ydelser til nedsat pris.

Endvidere har det vist sig formålstjenligt at begrænse sig til kun i rene undtagelsestilfælde at anvende kriteriet "normalværdi", således som det er defineret under litra b) i den oprindelige affattelse, der henviser til en omsætning, der er foregået "under frie konkurrencevilkår", hvilket ofte vanskeligt lader sig vurdere.

Det er af denne grund, at den definition, der nu anvendes under litra a), som omhandler de "normale" tilfælde af ting og tjenesteydelser, koncentrerer sig om den faktiske "modværdi", et konkret kriterium, som allerede benyttes i Andet direktiv. I beskatningsgrundlaget skal altså indgå ikke alene de samlede pengebeløb, der er betalt eller skal betales, men tillige værdien af ting eller ydelser, der opnås eller vil blive opnået i bytte, såvel som alt hvad en anden person end køberen eller modtageren yder til leverandøren eller yderen i forbindelse med den pågældende omsætning.

I tilfælde af en byttehandel eller en overdragelse, der svarer til en byttehandel, betragtes værdien af den ene ydelse som modværdi for den anden ydelse.

Med hensyn til den modværdi, som en anden person end køberen eller modtageren yder leverandøren eller yderen for den pågældende leverance, an-

sættes værdien i tilfælde af tilskud fra offentlige midler således: der sondres mellem på den ene side tilskud til fordel for den afgiftspligtige selv (f.eks. foranstaltninger til fremme af omstrukturering af virksomheden), og på den anden side tilskud til den afgiftspligtige til fordel for køberne (f.eks. støtteforanstaltninger for landbrugspriserne). Den første form for tilskud, der ikke er betinget af, at den afgiftspligtige præsterer en "modydelse", indgår ikke i beskatningsgrundlaget. Den anden form for tilskud, som er knyttet til levering af ting eller tjenesteydelser, bør derimod indgå i beskatningsgrundlaget.

I stykke 1, litra b), som omhandler tilfælde med eget forbrug og andre omsætninger, der ligestilles med en leverance i henhold til artikel 5, stykke 3, men for hvilke der selvsagt ikke findes nogen "modværdi", fastsættes de samme kriterier i den nye affattelse, som allerede fandtes i Andet direktiv, idet det tydeliggøres, at det drejer sig om en prismæssig vurdering på leveringstidspunktet. Såvel af praktiske som af psykologiske grunde, må det anses for mere hensigtsmæssigt at anvende købsprisen eller kostprisen som beskatningsgrundlag fremfor normalværdien.

Det oprindelige litra c) bortfalder, da man opgiver at sidestille låne-lejeforhold (leasing) med en levering af ting. På denne måde undgår man visse tekniske komplikationer, uden at statskassen taber ved at låne-lejeforholdet opdeles i et lejeforhold og et salg. "Normalværdien" kommer således ikke i anvendelse, hverken i disse tilfælde eller ved ikke-angivne omsætninger. Det forekommer hensigtsmæssigt for de sidstnævnte omsætninger at anvende et beskatningsgrundlag, der følger samme kriterium som for angivne omsætninger.

I det nye litra c) bestemmes det for omsætninger, der i henhold til artikel 7, stykke 2, er ligestillet med tjenesteydelser, samt for de omsætninger, der er henvist til i artikel 8, stykke 4, at beskatningsgrundlaget er "normalværdien", sådan som det er defineret i litra c). Der er tale om et hjælpekriterium, da man i disse tilfælde hverken har en modværdi, en købspris eller en kostpris.

Den fakultative bestemmelse i litra d) tillader, at medlemsstaterne, ved levering af de i bestemmelsen definerede bygninger, benytter et beskatningsgrundlag, der bygger på velegnede kriterier for de pågældende omsætninger, og som derfor er let anvendeligt.

Henvisningen til grundstykker i den oprindelige affattelse er uden virkning og følgelig blevet slettet, idet andre grunde end byggegrunde falder ind under en generel afgiftsfritagelse i artikel 14 B, litra m).

Affattelsen af litra e) i stykke 3 er blevet ændret, idet begrebet mellemmand er blevet udvidet. Efter den nye affattelse skal beløb, der er betalt i køberens navn eller for hans regning etc....., ikke medregnes i beskatningsgrundlaget. Denne ændring gør det muligt at udvide anvendelsen af bestemmelsen, navnlig i tilfælde hvor en mellemmand, f.eks. et rejsebureau, ikke i snæver forstand kan betragtes som fuldmagtshaver. Ved at anvende denne bestemmelse får man også overvundet vanskeligheden med den udenlandske afgift, der er afholdt af sådanne mellemmænd, som modtager fakturaer fra ydere, der er etableret i andre lande.

Det nye stykke 5 er tilføjet med henblik på den omstændighed, at overdragelsen af en ting, som har været anvendt som investering af en virksomhed, som ikke er afgiftsfritaget, er afgiftspligtig i det omfang, der har været foretaget fradrag for den pågældende ting. Den nye bestemmelse fastsætter, at beskatningsgrundlaget skal nedsættes med en procentsats svarende til det faktisk foretagne fradrag, og omfatter således det tilfælde, hvor der er foretaget pro rata fradrag vedrørende den pågældende ting.

C. Forskellige bestemmelser

Ordlyden i den oprindelige tekst i stykke 2 vedrørende henvisningen til fremgangsmåden i artikel 31, stykke 2, kunne misforstås, da det i henhold til artikel 31, stykke 2, påhviler Kommissionen at udarbejde forslag til hvilke forholdsregler, der skal tages. Det er derfor Kommissionen, som må konsulteres med henblik på anvendelsen af den fremgangsmåde, der er foreskrevet i artikel 31.

Ad artikel 13

Stykke 1

Ændringen af dette stykke er en konsekvens af ændringen af artikel 11, stykke 3, tredje og fjerde afsnit.

Tilføjelsen af et andet afsnit har til formål at overvinde de vanskeligheder, som kan opstå, hvis der sker ændring i satserne for eksempel under opførelsen af en bygning. Efter handelssædvanerne ydes der hyppigt i byggeperioden a conto betalinger, som i hvert enkelt tilfælde i henhold til artikel 11, stykke 2, bevirker, at afgiften forfalder.

Stykke 4

Det foreslås til dette stykke at føje et nyt afsnit med det formål at sikre ensartet beskatning i hvert enkelt land af tjenesteydelser fra udlandet, således som det er fastsat i artikel 2, stykke 3. Dette svarer til, hvad der er forudset for indførsel af ting.

Ad artikel 14

A.

Stykke 1, litra a)

Fritagelsen vedrørende telekommunikationsydelser er udsat for almindelig kritik, fordi den ikke tillader virksomhederne at fradrage indgående afgifter, som eventuelt er inkluderet i telefon- og telextarifferne. I den foreslåede nye affattelse er fritagelsen bortfaldet for telekommunikationsydelser.

Stykke 1, litra k)

Den ændrede affattelse tilsigter at udelukke enhver form for afgiftsfritagelse vedrørende radio- og fjernsynsvirksomhed.

Stykke 1, litra l)

Tilføjelsen af denne nye fritagelse, som Europa-Parlamentet har ønsket, har til formål at gøre det muligt for lokale myndigheder at få udført byggearbejder uden erlæggelse af mærværdiafgift, forudsat at der ikke er tale om spekulationsøjemed.

B.

litra b) og c)

Europa-Parlamentet har ønsket, at fritagelsen skal udstrækkes til ligbrændingsvirksomhed og til foretagender, der tager sig af kirkegårde og monumenter for ofrene for voldshandlinger.

litra f) og h)

Tilføjelsen af ordet "anparter" til litra f) er begrundet i nødvendigheden af at tydeliggøre ordlyden for lettere at kunne sammenligne Fællesskabets sprog og undgå fortolkningsvanskeligheder.

Det foreslås desuden, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ønske, at fritagelsesbestemmelserne i litra f) og h) ikke udstrækkes til at gælde tjenesteydelser, der er forbundet med deb dér nævnte virksomhed.

Under litra h) er der givet en definition af monetært guld med henblik på kun at give fritagelse til autoriserede finansinstitutioners køb af dette metal.

litra i)

Den nye affattelse tilsigter at give en generel fritagelse vedrørende salg af stempelmærker og afgiftsmærker uden at begrænse den til de oprindeligt foreslåede tilfælde.

litra l)

Ordlyden af den oprindelige tekst kan medføre uklarhed med hensyn til afgiftspligtige, som foretager de i artikel 12 A, punkt 1, litra d) omhandlede omsætninger; en bogstavelig fortolkning af bestemmelsen kunne give den opfattelse, at de pågældende afgiftspligtige var omfattet af fritagelsen, når de ikke rent faktisk drog fordel af bestemmelserne i artikel 12 A, punkt 1, litra d).

Der foreslås derfor en tydeliggørelse, hvorefter fritagelsen kun gælder, hvis den afgiftspligtige sælger ikke er berettiget til at drage fordel af de bestemmelser, der gælder for "ejendomshandlere".

litra n)

Udvidelse af at fritage visse liberale erhverv kunne rejse vanskelige pro-

blemer. Det foreslås derfor at indsætte en fritagelsesbestemmelse herfor.

Den betingelse, hvorunder denne fritagelse tilstås ("når de ikke selv deltager i udgivelse eller reproduktion af deres arbejder") har en sådan form, at den ikke får virkning for det endelige forbrug.

litra o)

Denne nye fritagelse har til formål ikke at fordyre sagsanlæg.

Ad artikel 16

A.

Punkt 7

For at opnå overensstemmelse med punkt 4 i denne artikel foreslås det at tilføje: "under betingelser som fastsættes af hver medlemsstat".

Punkt 10, litra a) og e)

Det økonomiske og sociale Udvalg har anmodet om, at man fuldstændiggør listen over ydelser i dette stykke. Det foreslås derfor at tilføje fremstillingsmetoder og levering af datamatiske oplysninger.

Punkt 11

Erstatning af ordene "i en andens navn og for hans regning" med "i en andens navn eller for hans regning" er i overensstemmelse med den nye affattelse af artikel 12 A, punkt 3, litra e).

Man har endvidere fundet det ønskeligt generelt at løse problemet med mellemmænd (rejsebureauer, "brokers" etc.), som deltager i virksomhed, der udføres uden for deres hjemland, hvilket sker ved en fritagelse i forbindelse med tilbagebetaling af de i tidligere led erlagte afgifter.

B.

I overensstemmelse med hvad der er foreslået for artikel 5, stykke 5, og med samme begrundelse, har man anset det for hensigtsmæssigt her at indføre en bestemmelse, der på visse betingelser giver mulighed for at udstrække fritagelsen til salg, der gennemføres på et tidspunkt forud for udførelsen af den pågældende ting: man foregriber de afgiftsmæssige virkninger af udførslen (fritagelse og tilbagebetaling af de indgående afgifter) på et stadium, hvor det næsten er sikkert, at varernes bestemmelsessted er et udenlandsk marked (f.eks. salg til sædvanlige eksportører).

Ad artikel 17

Den nye affattelse af litra a) i stykke 2, giver ret til fradrag også i de tilfælde, hvor fakturaen er udstedt af leverandøren eller yderen før levering af tingen har fundet sted eller tjenesteydelsen er præsteret.

Den nye affattelse af litra b) i stykke 3, giver på samme måde ret til fradrag for ydere, der deltager i visse former for indførselsvirksomhed.

Den nye affattelse af stykke 4 fastsætter et mindstebeløb på 5o regningsenheder, idet dette beløb på den ene side ikke bør ligge for højt især af hensyn til de små virksomheder, men på den anden side er det nødvendigt at have et loft for at undgå fremsættelse af begæringer vedrørende småbeløb.

Med det nu fastsatte loft tages der således hensyn både til den afgiftspligtiges økonomiske interesser og til den voksende arbejdsbyrde for såvel denne som for afgiftsmyndighederne.

Ad artikel 18

Stykke 2

Indsættelsen i dette stykkes tredje afsnit af ordene "kunne have" i stedet for "skulle have" i den første sætning skyldes, at man hermed undgår, at modtageren kommer til at lide under en eventuel forsømmelse fra yderens side.

Det fjerde afsnit, som foreslås tilføjet, ændrer den frist, som den afgiftspligtige har til at gøre fradragsretten gældende, når myndighederne forhøjer beskatningsgrundlaget. Herved tilsigtes det at ligestille den afgiftspligtige og myndighederne.

Stykke 3

Ændringen tager hensyn til et ønske fra Europa-Parlamentet, som er imod at medlemsstaterne, i tilfælde af overskydende fradrag, frit kan vælge, om de vil tilbagebetale eller overføre det overskydende beløb til den påfølgende angivelsesperiode. Valgfriheden opretholdes for små beløb, medens større beløb skal tilbagebetales snarest muligt til den berettigede. Dette må anses for særlig vigtigt for eksport- og sæsonvirksomheder.

Som følge af denne ændring er andet afsnit blevet overflødigt.

Ad artikel 19

Stykke 2

Tilføjelsen af ordet "afgiftsfritaget" tager hensyn til, at litra f) og h) i artikel 14 B også gælder afgiftspligtig virksomhed (f.eks. adkomstdokumenter til varer).

Når litra h) er tilføjet efter litra f) er det af hensyn til, at pengetransaktioner (f.eks. kursgevinster) lige så lidt som transaktioner vedrørende værdipapirer kan betragtes som et faktisk udtryk for et foretagendes egentlige omsætning.

Tilføjelsen ("tilknyttede"virksomhed), som er foretaget i stykkets slutning, har til formål at præcisere henvisningen til ejendomshandel og finansieringsvirksomhed.

Ad artikel 21

Den oprindelige affattelse af stykke 1, litra a), er for generel, når man tager i betragtning, at repræsentanten for en i udlandet etableret afgiftspligtig ikke altid er i stand til at beregne det skyldige afgiftsbeløb, når den afgiftspligtige selv udøver virksomhed i udlandet, som repræsentanten ikke er underrettet om. Det synes derfor hensigtsmæssigt, for at

undgå at man systematisk henvender sig til hans afgiftsmæssige repræsentant, at begrænse bestemmelsens rækkevidde til kun at omfatte repræsentanten, for så vidt der er tale om en afgiftspligtig virksomhed, der er udført ved hans mellemkomst eller bistand.

Ad artikel 23

Tilføjelsen af et andet afsnit til stykke 3, litra b), tilsigter at lette udfærdigelsen af fakturaer i nogle velafgrænsede tilfælde. Denne forenkling må anses for hensigtsmæssig, da udstedelsen af fakturaer på småbeløb er hyppigt forekommende ved salg over disken til andre afgiftspligtige.

Ved den nye affattelse af stykke 4 undgår man at pålægge medlemsstaterne at være alt for strenge med hensyn til angivelsesperioder. Dette giver betragtelige fordele i henseende til administration og kontrol såvel for virksomhedens ledelse som for afgiftsmyndighederne, eller gør det muligt at opretholde sådanne fordele.

I overensstemmelse med denne større smidighed i den generelle ordning bortfalder stykke 5 i det oprindelige forslag.

I stykke 8, tidligere stykke 9, tjener tilføjelsen om obligatorisk konsultation af Udvalget for merværdiafgift til at sikre en vis ensartethed i anvendelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager.

I artikel 23, sidste stykke, har den ny affattelse til formål at overlade det til medlemsstaterne også at kunne fritage afgiftspligtige, der på én gang udøver afgiftspligtig og afgiftsfritagen virksomhed, for visse forpligtelser.

Ad artikel 24

Tilføjelsen af bestemmelsen i tredje afsnit er udtryk for den ensartede behandling, som indførsel af ting og modtagelsen i et land af en tjenesteydelse hidrørende fra udlandet er genstand for.

Ad artikel 25

Stykke 2

Der er foretaget en rettelse i andet afsnit af den franske tekst, (der skal stå "actif immobilisé" i stedet for "actif immobilier").

Tilføjelsen af ordet "afgiftsfritagen" før "virksomhed" er foretaget med samme begrundelse, som angivet foran ad artikel 19, første afsnit.

Stykke 3

Den tidligere affattelse af dette stykke medførte, at mindre bygningshåndværkere (f.eks. malere) ikke faldt ind under ordningen vedrørende fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Det foreslås derfor at præcisere, at ved virksomhed vedrørende fast ejendom kan kun levering af bygninger eller byggegrunde medføre udelukkelse fra den særlige ordning for små virksomheder.

Europa-Parlamentet har desuden fremhævet, at man kunne opretholde fritagelsen for så vidt angår afgiftspligtige, der foretager udlejning af fast ejendom, hvorfor der i overensstemmelse hermed foreslås en tilføjelse til andet afsnit.

Ad artikel 26

Stykke 1

I overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodning er den særlige ordning for brugte ting udvidet til også at gælde originale kunstværker og til antikviteter og samlerobjekter.

Ad artikel 27

Ændringerne af de i denne artikel angivne tidspunkter er i overensstemmelse med den nye affattelse af artikel 1.

Ad artikel 28

Ændringerne af de i denne artikel angivne tidspunkter er i overensstemmelse med den nye affattelse af artikel 1.

Ad artiklerne 32, 33 og 35

De nye tidspunkter, som fremgår af disse artikler, svarer til den i artikel 1 fastsatte nye tidsfrist. De foreslåede tilføjelser til artiklerne 32 og 33 er i overensstemmelse med et af Europa-Parlamentet udtrykt ønske.

Ad bilag C

Afsnit I

I overensstemmelse med Europa-Parlamentets udtalelse er teksten i afsnit I, punkt 1, udvidet med en mere udførlig definition af den færdige landbrugsproduktion.

ÆNDRINGER TIL FORSLAG TIL RÅDETS SJETTE DIREKTIV OM HARMONISERING AF MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM OMSÆTNINGSAFGIFTER

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Denne artikels andet afsnit affattes således:

"De vedtager snarest muligt de nødvendige lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser, således at de ændrede regler kan træde i kraft senest den ..... 1978."

AFSNIT II

AFGIFTSPLIGTENS OMFANG

Artikel 2

(uændret)

AFSNIT III

TERRITORIALITET

Artikel 3

Stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

"2. En medlemsstat, som på tidspunktet for vedtagelsen af direktivet ikke fuldt ud anvender princippet, som er udtrykt i stykke 1, og som har til hensigt at fortsætte hermed, skal rette henvendelse til Kommissionen senest to måneder efter tidspunktet for vedtagelsen af nærværende direktiv.

Kommissionen har en frist på fire måneder at regne fra datoen for henvendelsen til at konsultere medlemsstaterne med hensyn til følgerne af anmodningen, navnlig vedrørende konkurrenceneutraliteten og Fællesskabets egne indtægter og til at fremlægge forslag for Rådet, som træffer beslutning med kvalificeret flertal vedrørende forslagene inden for en frist på fire måneder."

AFSNIT IV

AFGIFTSPLIGTIGE

Artikel 4

Stk. 3, litra c) andet led, udelades.

Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

"Med forbehold af den i artikel 30 omhandlede konsultation kan hver medlemsstat betragte personer, der driver virksomhed på dens nationale territorium og som juridisk set er uafhængige, som én afgiftspligtig, hvis der mellem dem består et finansielt, økonomisk og organisatorisk interessefællesskab."

Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

"Såfremt de udøver virksomhed som nævnt i stykke 1, og som erhvervsmæssigt og uafhængigt af national lovgivning ville kunne udøves af private, bør de for denne virksomheds vedkommende anses for afgiftspligtige. Radio- og fjernsynsselskabernes virksomhed er omfattet af denne bestemmelse, ligesom institutioner for intervention på landbrugsområdet, for så vidt angår den virksomhed vedrørende landbrugsvarer, som de udøver i forbindelse med anvendelsen af forordningerne om en fælles markedsordning for disse varer."

AFSNIT V

AFGIFTSPLIGTIG VIRKSOMHED

Artikel 5

Levering af ting

Stk. 2, litra b), udgår, hvorefter c) ændres til b), d) til c), e) til d), f) til e) og g) til f).

Der tilføjes et stk. 5, som affattes således:

"5. Terminsforretninger kan af medlemsstaterne betragtes som én levering fra første sælger til sidste køber."

Artikel 6

Byggearbejder
(ændret)

Artikel 7

Tjenesteydelser

Der tilføjes et nyt stykke 3 og stykke 4 med følgende affattelse:

"3. Bestemmelserne i artikel 5, stykke 4, finder tilsvarende anvendelse på tjenesteydelser."

"4. Med forbehold af den i artikel 3o omhandlede konsultation kan medlemsstaterne for at undgå alvorlig forstyrrelse af konkurrenceforholdene, ligeledes anse det for en tjenesteydelse, såfremt en afgiftspligtig præsterer en ydelse inden for sin virksomhed, som, hvis den var præsteret af en anden afgiftspligtig, ikke ville have berettiget ham til fuldt fradrag for merværdiafgift."

Artikel 8

Indførsel
(ændret)

AFSNIT VI

STEDET FOR DEN AFGIFTSPLIGTIGE VIRKSOMHED

Artikel 9

Levering af ting

(ændret)

Artikel 10

Tjenesteydelser

Der tilføjes et stk. 3, som affattes således:

"3. Med hensyn til afgiftspligten af de i artikel 2, stykke 3, nævnte omsætninger, anses en tjenesteydelse som leveret på hjemstedet for modtagerens erhvervsmæssige virksomhed eller i mangel heraf på hans bopæl."

AFSNIT VII

AFGIFTSPLIGTENS INDTRÆDEN OG AFGIFTENS FORFALDSTID

Artikel 11

Stk. 2, tredje afsnit litra b), affattes således:

"b) udstedelse af faktura for de i artikel 23, stykke 3, litra a), første afsnit, omhandlede omsætninger."

Stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

"I tilfælde, hvor ting ved indførslen pålægges fælles toldafgifter, landbrugsafgifter eller afgifter med tilsvarende virkning, er merværdiafgiftspligtens indtræden samt afgiftens forfaldstid sammenfaldende med de tilsvarende tidspunkter for de nævnte fælles afgifter m.v."

Stk. 3, sidste afsnit, affattes således:

"I de tilfælde, hvor ting straks ved indførslen undergives regler om transit, toldoplag, eller midlertidig indførsel med henstand for told og (eller) afgifter under told- og (eller) afgiftsmæssig kontrol, kan medlemsstaterne bestemme, at afgiftspligten og afgiftens forfaldstid først indtræder, når tingene bliver angivet til forbrug."

AFSNIT VIII

BESKATNINGSGRUNDLAGET

Artikel 12

A. I indlandet

Litra a), b), c) og d) i stk. 1, A, affattes således:

"a) ved levering af ting og tjenesteydelser, bortset fra de under punkterne b), c), og d) omhandlede, alt hvad der indgår i den modværdi, der er eller vil blive opnået for de pågældende omsætninger af leverandøren eller den, der præsterer tjenesteydelsen;

b) ved de i artikel 5, stykke 3, omhandlede omsætninger, købsprisen for tingene eller tilsvarende ting eller i mangel af købspris, kostprisen beregnet på det tidspunkt, hvor disse omsætninger finder sted;

c) Ved de i artikel 7, stykke 2 og 3, omhandlede omsætninger, "normalværdien" af den pågældende omsætning.

Ved en tjenesteydelses "normalværdi" forstås hele det beløb, som en aftager i samme omsætningsled, som det hvori leverancen finder sted, skulle have betalt under frie konkurrencevilkår til en uafhængig yder i indlandet;

d) Ved levering af bygninger bortset fra de i artikel 4, stykke 3, litra b), omhandlede, der er købt af en afgiftspligtig med henblik på videresalg til en ikke afgiftspligtig eller til en afgiftspligtig uden fradragsret vedrørende denne bygning, kan beskatningsgrundlaget beregnes som forskellen mellem købsprisen og salgsprisen."

Litra e) i stk. 3, A, affattes således:

e) beløb, der er betalt i køberens eller aftagerens navn eller for hans regning, og som af leverandøren bogføres som udlæg".

Der tilføjes et stk. 5 i A, der affattes således:

"5. I de tilfælde, hvor leveringen omfatter en ting, for hvilken der kun er foretaget delvist fradrag i henhold til bestemmelserne i artikel 17, stykke 5, nedsættes beskatningsgrundlaget med en procentsats svarende til det fradrag, der faktisk er foretaget for den pågældende ting."

B. Ved indførsel af ting

Litra a), i stk. 1, B, affattes således:

"a) det vederlag i penge, som er betalt eller som skal betales af importøren, hvis dette beløb udgør den eneste faktiske modydelse for den importerede ting;"

C. Andre bestemmelser

Stk. 2 i C, affattes således:

"2. Ønsker en medlemsstat at beholde eller indføre et standard- eller et mindstebeskatningsgrundlag for visse omsætninger med det formål at undgå besvigelser eller at forenkle afgiftsberegningen - eller opkrævningen, skal den henvende sig til Kommissionen med henblik på anvendelsen af den i artikel 31 foreskrevne fremgangsmåde."

AFSNIT IX

SATSER

Artikel 13

Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Den sats, der skal anvendes på afgiftspligtige omsætninger er den, som er gældende på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. For de i artikel 11, stykke 3, sidste afsnit, nævnte tilfælde anvendes dog den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor tingene angives for at blive frigivet til forbrug."

Der tilføjes et andet afsnit, som affattes således:

"Ved ændringer i satserne kan medlemsstaterne under forbehold af den i artikel 3o omhandlede konsultation anvende overgangsregler på visse i gang værende omsætninger."

Til stk. 4 føjes et andet afsnit, som affattes således:

"Det samme gælder for de i artikel 2, stykke 3, omtalte leveringer i indlandet af tjenesteydelser."

AFSNIT X

AFGIFTSFRITAGELSER

Artikel 14

Afgiftsfritagelser i indlandet

A. Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse

Litra a) i stk. 1, A, affattes således:

"a) Det offentlige post- og telegrafvæsens tjenesteydelser og hertil knyttede leverancer af ting, bortset fra persontransport, og telekommunikation;"

Litra k) i stk. 1, A, affattes således:

"k) tjenesteydelser, som præsteres af teatre, filmklubber, koncerter, museer, biblioteker, offentlige parker, botaniske og zoologiske haver, udstillinger af uddannelsesmæssig karakter, samt sådan virksomhed, der bortset fra radio- og fjernsynsvirksomhed, vedrører aktiviteter af almen, social, kulturel eller uddannelsesmæssig interesse, og som udøves af:
- enten offentlige foretagender
- eller foretagender uden gevinstøjemed
- eller private foretagender af social karakter"

I A, stk. 1, tilføjes et nyt litra l), som affattes således:

"l) de i artikel 6 nævnte byggearbejder, som udføres af lokale offentlige myndigheder eller for disses regning, og som hverken er bestemt til videresalg, indgår i grundprisen, eller er bestemt til udlejning, men vederlagsfrit stilles til rådighed for brugerne."

B. Andre Fritagelser

Litra b), c), f), h), i), l) i B, affattes således:

"b) tjenesteydelser, som præsteres af bedemandsforretninger og ligbrændingsforetagender samt hertil knyttede leveringer af ting;

c) leverancer og tjenesteydelser til foretagender, der har til opgave at anlægge, udstyre og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for ofre for krig og voldshandlinger;

f) virksomhed vedrørende fordringer, aktier, anparter, obligationer og andre værdipapirer, med undtagelse af adkomstdokumenter vedrørende varer og de i artikel 5, stykke 1, andet afsnit, omhandlede rettigheder eller værdipapirer. Denne fritagelse omfatter ikke tjenesteydelser forbundet med sådan virksomhed;

h) virksomhed vedrørende betalingsmidler, der ikke er til samlerbrug, eller monetært guld, såvel som vedrørende overførsler, girering og deponering af pengemidler; som monetært guld anses guld af lødighed 900/1000 bestemt for autoriserede finansinstitutioner. Denne fritagelse gælder ikke tjenesteydelser forbundet med sådan virksomhed;

i) levering fra staterne og lokale myndigheder af afgiftsmærker, etiketter, banderoler eller stempelmærker;

l) levering efter første indflytning af en bygning eller en del heraf med tilhørende jord, som foretages af en afgiftspligtig, som ikke har haft ret til noget fradrag vedrørende denne bygning, og som ikke kan drage fordel af bestemmelserne i artikel 12 A, punkt 1, litra d). Ved anvendelsen af denne fritagelse anses de i artikel 27 nævnte standardsatslandbrugere som afgiftspligtige efter de almindelige regler;"

Der tilføjes under B et nyt litra n) og litra o), som affattes således:

"n) præstationer udført af forfattere, digtere, komponister, foredragsholdere, journalister, skuespillere, musikere, når de ikke selv deltager i udgivelse eller reproduktion af deres arbejder;

o) tjenesteydelser udført af advokater og andre udøvere af de juridiske fag, i det omfang disse tjenesteydelser er knyttet til retsudøvelsen."

Artikel 15

Afgiftsfritagelse ved indførsel
(ændret)

Artikel 16

Afgiftsfritagelse for udførselsvirksomhed,
virksomhed i tilknytning hertil
og internationale transporter.

Der indsættes et bogstav A foran sætningen:
"Medlemsstaterne fritager under iagttagelse af de betingelser.....".

Punkt 3 affattes således:
"3) levering af ting, som forsendes eller transporteres til et frilager under told- og/eller afgiftskontrol eller leveres i et sådant frilager;"

Punkt 7 affattes således:
"7) levering af ting til forsyning af de under punkt 6 nævnte luftfartøjer på de betingelser, som den enkelte medlemsstat fastsætter;"

Punkt 10, litra a) og litra e), affattes således:

"a) overdragelse af patenter, fremstillingsmetoder, varemærker og andre lignende rettigheder samt licenser;

e) ydelser, som leveres af konsulenter, ingeniører og tegnestuer, og andre lignende ydelser, samt levering af datamatiske oplysninger;"

Punkt 11 affattes således:

"11) tjenesteydelser, som leveres af mæglere og andre mellemmænd, som handler i en andens navn eller for hans regning, for så vidt angår virksomhed, som er omfattet af nærværende artikel, eller virksomhed, der finder sted uden for deres nationale territorium, samt andre sædvanlige ydelser, som er direkte forbundet med udførsel af ting, som omhandlet under punkterne 1, 2 og 3;"

Punkt 13, litra b), affattes således:

"b) transport af ting med bestemmelsessted udenfor det nationale territorium, til et frilager eller i transit;"

Til artiklen føjes et nyt B, der affattes således:

"B. Medlemsstaterne kan, med forbehold af den i artikel 3o omhandlede konsultation, give fritagelse ved levering af ting til en afgiftspligtig køber, der agter at udføre dem, som de er, eller efter forarbejdning, på betingelse af, at 5o% af den pågældende afgiftspligtiges omsætning i det senest forudgående år er gået til udførsel."

AFSNIT XI

FRADRAG

Artikel 17

Fradragsrettens indtræden og omfang

Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) den merværdiafgift, som efter artikel 23, stykke 3 faktureres ham for ting, der er eller vil blive leveret ham, og for tjenesteydelser, der er eller vil blive præsteret for ham;"

Stk. 3, litra b),, affattes således:

"b) eller den del af hans økonomiske virksomhed, som er fritaget i overensstemmelse med artikel 15, stykkerne 2, 3 og 11, og artikel 16."

Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

"Tilbagebetalingen sker i henhold til den afgiftspligtiges begæring. Begæring kan ikke fremsættes for et afgiftsbeløb, som er mindre end halvtreds regningsenheder, men den kan dog omfatte flere fakturaer, forudsat at de er udstedt i samme kalenderår."

Artikel 18

Regler for udøvelse af fradragsretten

Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

"Såfremt den afgiftspligtige ved en fejltagelse eller undladelse ikke har foretaget fradraget rettidigt, kan fradragsretten udøves indtil den 31. december i året efter det år, hvor fradraget kunne have været foretaget i overensstemmelse med første afsnit. I dette tilfælde foretages fradraget under de betingelser, som var gældende på det tidspunkt, hvor fradragsretten kunne have været udøvet. Dette kan ske i den i artikel 23, stykke 7, omhandlede angivelse."

Til stk. 2 føjes et fjerde afsnit, som affattes således:

"Uanset bestemmelserne i foregående afsnit er den afgiftspligtige berettiget til, for så vidt beskatningsgrundlaget senere bliver forhøjet, at få medregnet fradrag, som han ellers ikke gyldigt havde kunnet foretage;"

Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"3. Såfremt beløbet for de tilladte fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for en afgiftsperiode, tilbagebetales det overskydende beløb snarest muligt og senest en måned efter afgivelsen af den periodiske angivelse. Medlemsstaterne kan, når der er tale om beløb, der ikke overstiger ti regningsenheder, undlade tilbagebetaling og overføre det overskydende beløb til den påfølgende periode."

Stk. 3, andet afsnit, udgår.

Artikel 19

Beregning af pro-rata fradraget

Stk. 2 affattes således:

"2. Uanset bestemmelsen i stykke 1 ses der ved beregning af pro-rata satsen bort fra det omsætningsbeløb, som vedrører afgiftsfritaget virksomhed omfattet af artikel 14 B, litra f) og h), salg af investeringsgoder, som den afgiftspligtige har anvendt i sin virksomhed, samt fra

virksomhed i tilknytning til fast ejendom eller finansiering, medmindre denne virksomhed vedrører erhvervsmæssig aktivitet, som regelmæssigt udøves af den afgiftspligtige."

Artikel 20

Regulering af fradrag
(ændret)

AFSNIT XII

HVEM AFGIFTEN PÅHVILER

Artikel 21

Afgiftspligten over for statskassen

Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) en afgiftspligtig, som udøver afgiftspligtig virksomhed, eller repræsentanten for en i udlandet etableret afgiftspligtig, som udøver afgiftspligtig virksomhed, for så vidt denne afgiftspligtige virksomhed udøves med den nævnte repræsentants mellemkomst eller bistand;"

AFSNIT XIII

FASTSÆTTELSE AF AFGIFTSTILSVARET OG AFGIFTENS FORFALD TIL BETALING

Artikel 22
(ændret)

AFSNIT XIV

FORPLIGTELSER FOR DEM, SOM AFGIFTEN PÅHVILER

Artikel 23

Forpligtelser ved indenlandsk virksomhed

Stk. 3, litra b), affattes således:

"b) I fakturaer skal særskilt anføres prisen uden afgift, afgiften for hver enkelt afgiftssats samt eventuelle fritagelser.

For fakturaer, hvis beløb - inklusive afgift - ikke overstiger 2o regningsenheder, kan de afgiftspligtige dog nøjes med at angive det samlede beløb, indbefattet afgiften, den afgiftssats der skal anvendes, samt i givet fald fritagelsen."

Stk. 4 affattes således:

"4. Hver afgiftspligtig skal indsende en angivelse inden en måned efter udløbet af hver afgiftsperiode. Denne periode fastsættes af medlemsstaterne til en måned, 2 måneder, et kvartal eller i særlige tilfælde til et halvt eller et helt år. Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den forfaldne afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder det samlede beløb for den virksomhed, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt det samlede beløb vedrørende afgiftsfri virksomhed."

Stk. 5 udgår, hvorefter

Stk. 6 bliver til stk. 5

Stk. 7 bliver til stk. 6

Stk. 8 bliver til stk. 7

Stk. 9 bliver til stk. 8, som affattes således:

"8. Med forbehold af den i artikel 3o omhandlede konsultation kan medlemsstaterne fastsætte andre forpligtelser, som måtte vise sig nødvendige, for at sikre afgiftens betaling og forebyggelse af besvigelser."

Stk. lo bliver stk. 9 og affattes således:

"9. Medlemsstaterne kan fritage de afgiftspligtige for visse forpligtelser i forbindelse med afgiftsfritagen virksomhed."

Artikel 24

Forpligtelser ved indførslen

Der tilføjes et nyt, tredje afsnit, som affattes således:

"Bestemmelserne i denne artikel kan anvendes på de i artikel 2, stykke 3, omhandlede tjenesteydelser."

AFSNIT XV

SÆRLIGE ORDNINGER

Artikel 25

Særlige ordninger for små virksomheder

Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Dog medregnes overdragelse af materielle og immaterielle investeringsgoder, som udgjorde en del af virksomhedens faste aktiver, leverancer af bygninger og byggegrunde, samt de i artikel 14 B, litra d) og f), nævnte former for afgiftsfritagen virksomhed og udlejning af fast ejendom ikke til omsætningen."

Stk. 3 affattes således:

"3. Bestemmelserne i stykke 1, litra a), anvendes ikke for så vidt angår de i artikel 4, stykke 3, litra b) og c), nævnte former for virksomhed, og heller ikke for så vidt angår de i denne artikels stykke 2, andet afsnit, nævnte former for virksomhed.

En afgiftspligtig kan dog efter anmodning få bevilget den i stykke 1, litra a) nævnte afgiftsfritagelse på betingelse af, at han kun er afgiftspligtig i forbindelse med udlejning af fast ejendom."

Artikel 26

Særlige regler for brugte ting

Stk. 1 affattes således:

"1. Ved brugte ting forstås brugte rørlige ting, der kan genanvendes, som de er, eller efter reparation. Den i nærværende artikel fastsatte ordning finder dog ligeledes anvendelse på originale kunstværker hidrørende fra kunstnerens hånd, antikviteter og samlerobjekter, frimærker til samlerbrug og gamle mønter."

Artikel 27

Fælles standardsatsordning for landbrugere

Stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

"På grundlag af disse beregninger, hvis resultater afrundes nedad til en tiendedel procent, fastsættes størrelsen af afgiftsbelastningen på køb ved den i artikel 31 omhandlede procedure, således at den kan vedtages:

- første gang den 3o. september i det andet år, der følger efter vedtagelsen af dette direktiv;
- ved den ajourføring, som skal ske hvert tredje år, senest den 3o. september i det tredje år;
- snarest muligt i tilfælde af ændringer, som vil kunne indvirke på størrelsen af afgiftsbelastningen på køb."

Stk. 3, fjerde afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne giver Kommissionen de makro-økonomiske oplysninger og andre oplysninger, som er nødvendige for anvendelsen af den fælles beregningsmetode:

- første gang den 3o. september i det andet år, der følger efter vedtagelsen af dette direktiv;
- ved den ajourføring, der skal ske hvert tredje år, senest den 3o. juni i det tredje år;
- snarest muligt i tilfælde af ændringer, som vil kunne indvirke på størrelsen af afgiftsbelastningen på køb."

AFSNIT XVI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 28

Stk. 1 affattes således:

"1. Den i artikel 16 A, punkt 13, litra c) omhandlede fritagelse opretholdes i en periode på 3 år efter datoen før vedtagelse af dette direktiv.

Kommissionen forelægger i passende tid forslag for Rådet vedrørende den afgiftsmæssige ordning for international persontransport ad sø- eller luftvejen, der skal anvendes efter udløbet af ovennævnte periode.

Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"2. Eventuelle regler, som er indført af medlemsstaterne i medfør af de i artikel 17 i Rådets Andet direktiv nr. 67/228/EØF af 11. april 1967 givne valgmuligheder, kan ikke anvendes af den enkelte medlemsstat

efter den dato, hvor de i artikel 1, andet afsnit, i dette direktiv fastsatte bestemmelser er trådt i kraft."

Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstater, som anvender de i andet afsnit af stk. 2 fastsatte bestemmelser, forelægger hvert andet år og første gang inden **for seks månodor** efter vedtagelsen af dette direktiv sådanne oplysninger for Kommissionen, som vil gøre det muligt at vurdere, om de betingelser, der ligger til grund for de i dette afsnit omhandlede fritagelser stadig er opfyldt. Kommissionen tager hensyn til disse oplysninger i de i artikel 32 omhandlede beretninger og afgiver ved denne lejlighed forslag med henblik på en gradvis tilpasning af ovennævnte fritagelser til de forpligtelser, der følger med gennemførelsen af Den økonomiske og monetære Union."

AFSNIT XVIII
UDVALGET VEDRØRENDE MERVÆRDIAFGIFTEN

Artikel 29
(uændret)

Artikel 30

Artiklen affattes således:

"Udover de i artiklerne 4, 7, 13, 16, 23, 25 og 27 omhandlede obligatoriske konsultationer, kan udvalget undersøge ethvert spørgsmål om anvendelsen af fællesskabsregler vedrørende merværdiafgiften, som rejses af udvalgets formand, enten på hans eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant."

Artikel 31
(uændret)

AFSNIT XVIII

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 32

Artiklen affattes således:

"Efter høring af medlemsstaterne forelægger Kommissionen Rådet en beretning om det fælles merværdiafgiftssystems funktion i medlemsstaterne, første gang den 1. januar i det fjerde år, som følger efter vedtagelsen af dette direktiv, og derefter hvert andet år. Denne beretning oversendes af Rådet til Europa-Parlamentet."

Artikel 33

Artiklen affattes således:

"Rådet vedtager til sin tid efter forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet passende direktiver i det fælles markeds interesse, som sigter mod at fuldstændiggøre det fælles merværdiafgiftssystem og særlig mod gradvis at begrænse eller afskaffe regler i medlemsstaterne, som afviger fra det fælles system, således at der opnås overensstemmelse mellem de nationale merværdiafgiftssystemer, og hvorved virkeliggørelsen af de i artikel 4 i Første direktiv nævnte mål forberedes."

Artikel 34

(uændret)

Artikel 35

Artikeln affattes således:

"Rådets Andet direktiv nr. 67/228/EØF af 11. april 1967 ophæves i den enkelte medlemsstat med virkning fra den dato, da de i artikel 1, andet afsnit, i dette direktiv fastsatte bestemmelser træder i kraft."

BILAG A
(uændret)

BILAG B
(uændret)

BILAG C
(uændret)

BILAG 2.11

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 14. maj 1976
T/120/1/76 (FIN) rev. 1

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter
[dok. R/1746/73 (FIN 427) og R/2268/74 (FIN 517)]

- Møde i gruppen vedrørende finansielle spørgsmål den 27. og 28. april 1976

Nednefor følger til delegationerne teksten til artikel 13 og til hele artikel 14 i ovennævnte forslag til direktiv i den form, hvori denne tekst fremtræder efter den seneste behandling i gruppen vedrørende finansielle spørgsmål (venstresiderne), og et sammendrag af bemærkningerne vedrørende de punkter, der stadig er uafklarede (højresiderne).

Dette dokument er en fortsættelse af dok. T/440/75 (FIN), der gengiver teksten til de første tolv artikler.

Udkast til direktiv

Afsnit IX: Satser

Artikel 13

1. Den sats, der skal anvendes på afgiftspligtige transaktioner er den, som er gældende på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. For de i artikel 11, stk. 3, sidste afsnit, nævnte tilfælde anvendes dog den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor goderne angives til fri omsætning.

Ved ændringer i satserne kan medlemsstaterne træffe overgangsforanstaltninger, navnlig for visse igangværende transaktioner.

2. Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat som en bestemt procentsats af beskatningsgrundlaget, der er ens for leveringer af goder og tjenesteydelser.

3. Bestemte leveringer og bestemte tjenesteydelser kan imidlertid undergives forhøjede eller reducerede satser. [Hver reduceret sats fastsættes således, at det normalt er muligt at foretage fradrag for den samlede efter artikel 17 fradragsberettigede merværdiafgift i det afgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelsen af denne sats.] [1)]

4. [Den sats, der skal anvendes ved indførsel af et gode, er den samme, som anvendes ved levering af et tilsvarende gode i indlandet.] [2)]

[Det samme gælder for de i artikel 2, stk. 3, omhandlede leveringer af tjenesteydelser i indlandet.] [3)]

Bemærkninger

1) Forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation.

2) Efter anmodning fra den nederlandske delegation udtalte Kommissionens repræsentant, at Kommissionen var ved at undersøge muligheden for at indføre en undtagelsesbestemmelse for indførsel af småforsendelser uden handelsmæssig værdi.

3) Tekst, der står åben, indtil der træffes afgørelse vedrørende artikel 2, stk. 3, [jf. dok. T/440/75 (FIN), s. 1 a, fodnote 1)]

Udkast til direktiv

Afsnit X: Fritagelser

Artikel 14

Fritagelser i indlandet

A. Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse

1. Med forbehold af de øvrige fællesskabsbestemmelser træffer medlemsstaterne de nødvendige gennemførelsesbestemmelser med henblik på at fritage [1]:

a) tjenesteydelser og hertil knyttede leveringer af goder, [bortset fra personbefordring] [2] [og telekommunikation] [3], præsteret af det offentlige postvæsen; [4]

Bemærkninger

1) Gruppen vedtog at præcisere enten i en erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol eller i et bilag til direktivet, at medlemsstaterne har adgang til at fastsætte visse betingelser med henblik på at nå det omhandlede mål.

2) Dette spørgsmål afhænger af, hvilken løsning Rådet vælger med hensyn til hele persontransportproblemet.

3) Fem delegationer (D, F, IRL, L, N) anmodede om, at denne fritagelse ligeledes kom til at omfatte telekommunikation. Den italienske delegation støttede denne anmodning i det omfang, denne kun omfatter telekommunikation, der udføres af det offentlige postvæsen.
De øvrige delegationer (B, DK, UK) fastholdt, at telekommunikation skulle være afgiftsbelagt, uanset om denne udføres af det offentlige postvæsen eller af private organer.

4) Den tyske delegation henstillede, at de problemer, som dette afsnit gav anledning til, blev løst i artikel 4, stk. 5, som kunne udbygges således:
"Offentligretlige organer er ikke merværdiafgiftspligtige, når de yder følgende tjenester:

a) Offentlig post- og telekommunikationsvirksomhed med undtagelse af personbefordring samt installation og vedligeholdelse af ekstraapparater;

b) ....."

Gruppen opfordrede Kommissionens repræsentanter til at undersøge, om det vil være muligt at løse de problemer, dette afsnit og bestemmelserne i artikel 4 vedrørende postvæsenet forårsager, ved eventuelt på en liste at præcisere enten hvilke former for virksomhed inden for postvæsenet, der skal være fritaget eller hvilke, der skal svares merværdiafgift af, eller endelig hvilke staterne vil have mulighed for at beskatte [jf. dok. T/214/76 (FIN)].

b) hospitals- og lægebehandling samt virksomhed i nær tilknytning hertil, udført af offentligretlige organer eller under sociale vilkår, som kan sammenlignes med dem, der gælder for offentligretlige organer, af hospitalsvirksomheder, centre for lægebehandling og diagnostik og andre lignende behørigt anerkendte virksomheder; 1)

c) ydelse af behandling af personer, foretaget inden for rammerne af udøvelse af lægegerning og dertil knyttet virksomhed, som er defineret i medlemsstaterne 2);

[cc) tjenesteydelser præsteret af dyrlæger under udøvelsen af deres gerning;] 3)

d) levering af menneskelige organer, menneskeblod og -mælk;

e) tjenesteydelser præsteret af tandteknikere under udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser; 4)

f) ydelser, som selvstændige lægelige eller medicinske sammenslutninger præsterer for deres medlemmer i direkte forbindelse med disses afgiftsfritagne virksomhed; 5)

g) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til social bistand og social sikring, herunder ydelser i form af ophold på alderdomshjem, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af staten som almennyttige foretagender, 6)

gg) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til børne- og ungdomsværnet, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af staten som almennyttige foretagender; 7)

Bemærkninger

1) Forbehold fra den belgiske delegation, som ønskede udvidet fritagelse for samtlige hospitalsvirksomheder. Da endvidere begrebet "offentligretlige organer" ikke findes i Storbritanniens og Irlands lovgivning, forbeholdt disse stater sig i en erklæring i Rådets mødeprotokol nærmere at udtrykke, hvorledes de regner med at fortolke dette begreb.
I øvrige vedtog gruppen at drøfte spørgsmålet om en eventuel fritagelse af sygetransport i dertil indrettede køretøjer i forbindelse med bestemmelserne vedrørende transport (artikel 28).

2) Den italienske delegation erklærede, at den var imod enhver fritagelse vedrørende de liberale erhverv.

3) To delegationer (IRL, N) anmodede om, at fritagelsen blev udvidet til at omfatte dyrlægers tjenesteydelser. Fem delegationer (D, DK, I, L, UK) samt Kommissionens repræsentanter gik imod en sådan fritagelse. To delegationer (B, F) erklærede sig åbne over for enhver løsning.

4) Tre delegationer (B, I - jf. henvisning 2) ovenfor -, IRL) gik imod denne bestemmelse.
Den tyske delegation henledte gruppens opmærksomhed på nødvendigheden af en ensartet behandling af disse leveringer, hvad enten de hidrører fra indførsler eller omfatter proteser, der er fremstillet i landet. De øvrige delegationer udtalte, at de kunne godkende Kommissionens forslag.
Gruppen fastslog i øvrigt, at man burde behandle problemet vedrørende den skattemæssige behandling af andre proteser end tandproteser og af standardtandproteser, som er genstand for engroshandel.

5) To delegationer (B, F) samt Kommissionens repræsentant mente, at en sådan fritagelse kun kan tænkes, såfremt den udvides til andre fritagne erhverv.
Seks delegationer (DK, I - jf. henvisning 2) ovenfor -, IRL, L, N, UK) erklærede, at de ikke kunne gå ind for nævnte fritagelse og heller ikke for en udvidelse af denne fritagelse til andre erhverv, men nogle af disse delegationer ville kunne godkende den, såfremt den kun kom til at omfatte lægeerhverv og lignende.
For sit vedkommende fastholdt den tyske delegation, at den under f) gengivne bestemmelse skulle bevares.

6) Afventende forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation - et forbehold, der afhænger af hvilken løsning, som i artikel 4 vælges med hensyn til velgørenhedsinstitutioner.

7) Det blev i øvrigt overvejet at optage følgende erklæring i Rådets mødeprotokol: "Den tyske delegation erklærer, at staten skal kunne anerkende enhver form for beskyttelse af børn og unge, uanset arten af de organer som yder den, som værende almennyttig."

h) uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning hertil [1], som gennemføres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, som er anerkendt af staten som havende tilsvarende formål [2];

i) (udgår)

j) (sportsorganisationer) [3]

k) (kulturelle organer) [3]

l) (udgår med enstemmig tilslutning fra samtlige delegationer).

Bemærkninger

1) Gruppen vedtog i artikel 14 A, stk. 3, at fremhæve, at tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til den pågældende virksomhed skal pålægges merværdiafgift, dersom denne virksomhed kommer tredjemand og ikke de personer, den naturligt var tiltænkt, til gode.

2) Forbehold fra den nederlandske delegation, som ønsker mildere bestemmelser og især, at nævnte fritagelse skal omfatte undervisning pr. korrespondance, som i Nederlandene ikke ydes af de i litra h) omhandlede organer.

   Afventende forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation - forbehold, som dels skal ses i sammenhæng med stk. 3 i artikel 14 A samt artikel 4, dels i sammenhæng med den løsning, der vælges med hensyn til virksomhed udøvet af visse ungdomsorganisationer (spejdere o.s.v.) eller andre sammenslutninger (fagforeninger, politiske partier o.s.v.).

3) Gruppen overvejede at indføre en fakultativ bestemmelse med henblik på disse organer (jf. efterfølgende artikel 14 A, stk. 2).

2. Følgende kan [1] fritages for merværdiafgift på betingelser, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat:

a) visse former for tjenesteydelser, der præsteres af foretagender, som arbejder uden gevinst for øje, til fordel for personer, der udøver sport eller gymnastik; denne fritagelse gælder udelukkende ydelser i nær tilnytning til udøvelse af sport eller gymnastik; [2]

[aa) entréafgifter fra sportsarrangementer;] [3]

b) [1. mulige løsning]

visse kulturelle tjenesteydelser, der præsteres af offentlig retlige kulturelle organer eller af andre kulturelle organer, som er anerkendt af staten [som havende tilsvarende formål] [4].

2. mulige løsning

visse tjenesteydelser præsteret af teatre, filmklubber, koncerter, museer, biblioteker, offentlige parker, botaniske og zoologiske haver, udstillinger af uddannelsesmæssig karakter samt af radio- og fjernsynsinstitutioner. [Denne fritagelse omfatter ikke reklameydelser og andre former for handelsvirksomhed.] [5] [6]

c) tjenesteydelser og levering af goder, der [uden gevinst for øje] præsteres af de organer, der er omhandlet i litra [b), g), g_a) og h)] i forbindelse med arrangementer, der gennemføres med henblik på finansiel støtte til nævnte organer, og som udelukkende tilrettelægges til fordel for disse.

I den anledning skal de træffe alle egnede foranstaltninger for at undgå nævneværdige fordrejninger af konkurrencevilkårene til skade for merværdiafgiftspligtige handelsforetagender, for eksempel ved at begrænse antallet af arrangementer eller omfanget af fritagelsesberettigede indtægter; [7]

Bemærkninger

1) Jf. henvisning 3) på side 4 a i dette dokument. Den belgiske delegation samt Kommissionens repræsentant gik af principielle grunde imod enhver fakultativ bestemmelse angående fritagelse.

2) Det forenede Kongeriges delegation gik imod afgift på disse ydelser.

3) Tilføjelse foreslået af den irske delegation. Gruppen vedtog at behandle dette spørgsmål efter den endelige udarbejdelse af stk. 3 i det følgende.

   Det forenede Kongeriges delegation gik ind for obligatorisk påligning af merværdiafgift for de omhandlede tjenesteydelser.

4) Tilføjelse, som den tyske delegation ha anmodet om, og som de fleste andre delegationer ikke finder nødvendig, da det drejer sig om en fakultativ bestemmelse.

5) Tilføjelse foreslået af Kommissionens repræsentant [jf. dok. T/214/76 (FIN), side 11].

6) Denne bestemmelse rejser to problemer, nemlig:

   - hvorvidt der for de pågældende ydelser bør indføres obligatorisk (Kommissionens forslag) eller valgfri fritagelse;
   - hvorvidt der på dette område skal indføres en generel bestemmelse (1. løsning), eller om det ikke for at undgå en for bred fortolkning af ordet "kulturelle" er at foretrække at præcisere, hvilke kulturelle tjenesteydelser der kan fritages (2. løsning).

   Fire delegationer (D, F, L, N) erklærede, at de kunne acceptere den første løsning. Den luxembourgske delegation var dog også rede til at overveje den anden løsning.

   Fire andre delegationer (B, DK, IRL, I) gik ind for den anden mulige løsning. Den irske delegation kunne imidlertid også overveje den første mulige løsning, såfremt denne dækker radio- og fjernsynsinstitutioners tjenesteydelser, bortset fra reklameydelser og andre former for handelsvirksomhed, og på betingelse af, at denne løsning giver mulighed for at opkræve egne indtægter på en rimelig måde.

   Den britiske delegation erklærede sig for en obligatorisk påligning af merværdiafgift for de omhandlede tjenesteydelser.

7) Afventende forbehold fra den belgiske delegation.

3. [1. mulige løsning]

Med henblik på gennemførelse af ovenstående litra .....
[kan] medlemsstaterne kræve, at de nævnte foretagender opfylder én eller flere af følgende betingelser:

a) ikke at have som formål systematisk at søge vinding,

b) at anvende priser, der er anerkendt af de kompetente offentlige myndigheder, eller priser, der ikke ligger over disse,

c) at anvende opnået fortjeneste til almennyttige formål eller i velgørende øjemed på betingelser, der skal fastlægges i den enkelte nationale lovgivning,

.....

2. mulige løsning

A. Medlemsstaterne [skal] for så vidt angår andre organer end offentligretlige i hvert enkelt tilfælde lade bevilling af enhver af de fritagelser, der er fastsat i litra [b)], g) og h) i stk. 1 og litra a), b) og c) i stk. 2 under punkt A i denne artikel, afhænge af opfyldelsen af en eller flere af følgende betingelser:

- at organerne ikke har til formål at søge vinding, idet den eventuelle fortjeneste aldrig uddeles, men anvendes til vedligeholdelse eller til forbedring af ydelserne;
- at organerne forvaltes og administreres hovedsagelig uden vederlag af personer, der ikke selv eller gennem mellemmænd direkte eller indirekte er interesseret i driftsresultaterne;
- at organernes priser godkendes af de offentlige myndigheder, eller ikke overstiger sådanne godkendte priser, eller for aktiviteter, hvis priser ikke egner sig til godkendelse, at priserne er lavere end dem, der for lignende aktiviteter kræves af handelsvirksomheder, som er pligtige at svare merværdiafgift.

B. Tjenesteydelser og leveringer af goder, der udviser en eller flere af følgende karakteristika, omfattes ikke af de i litra b), g) og h) i stk. 1, og litra a), b) og c) i stk. 2 under punkt A i denne artikel fastsatte fritagelser:

- de er ikke en forudsætning for fuldførelsen af den uegennyttige eller velgørende virksomhed, der er fastsat i vedtægternes formål;
- de udføres til fordel for andre end de personer, der bebunstiges af foretagendet;
- de tager hovedsageligt sigte på at bringe foretagendet yderligere indtægter på betingelser, der svarer til dem, som gælder for driften af handelsforetagender, der skal svare merværdiafgift.] [1)]

Bemærkninger

1) Den tyske delegation henstillede, at ordet "skal" i første linje i den anden mulige løsning erstattes med ordet "kan", således at betingelserne i punkt A gøres fakultative. Derimod foreslog delegationen, at betingelserne i punkt B i den anden mulige løsning gøres obligatoriske med forbehold af enighed om deres udformning.

Kommissionens repræsentant insisterede på, at det var nødvendigt at gøre punkt A obligatorisk, ikke blot hvad angår de pågældende fritagelser efter stk. 1, men ligeledes fritagelserne i henhold til stk. 2 i artikel 14 A. Han anførte i den forbindelse, at skønt der er opnået enighed om stk. 1 og 2 i artikel 14 A, der nu tænkes affattet på en mindre restriktiv måde end oprindeligt foreslået af Kommissionen, er der dog visse kriterier, der må overholdes, for at et minimum af harmonisering kan blive gennemført.

o

o o

Delegationerne nåede allerede her frem til enighed om, at det skulle være en frivillig sag, om man ville undergive den i artikel 14 A, stk. 1, litra b) omhandlede fritagelse de betingelser, der er indeholdt i punkt A.

I øvrigt var delegationerne af den opfattelse, at det slet ikke er nødvendigt at stille betingelser, hvad angår de i litra gg) omhandlede fritagelser. Derimod udtalte de sig endnu ikke om anvendelsen af de i punkt A gengivne betingelser på de i stk. 1, litra g) og h) samt stk. 2, litra a), b) og c) omhandlede fritagelser, og de udtalte sig heller ikke om teksten til de i punkt B gengivne betingelser, der skal opfyldes.

B. Andre fritagelser

Med forbehold af de øvrige fællesskabsbestemmelser træffer medlemsstaterne de nødvendige gennemførelsesbestemmelser med henblik på at fritage [1]:

a) forsikrings- og genforsikringsvirksomhed samt sådanne tjenesteydelser i forbindelse med disse former for virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og forsikringsmellemmænd; [2]

b) [begravelses- og ligbrændingsforretningers tjenesteydelser samt levering af tilbehør, som står i [direkte] [3] forbindelse med sådanne tjenesteydelser] [4];

Bemærkninger

1) Dette spørgsmål afhænger af Rådets stillingtagen til Merværdiafgiftsudvalget jf. fodnote 1) på side 2 a i dette dokument.

2) Der blev anmodet om:

- at der åbnes mulighed for, at forsikringsselskaber kan vælge, såfremt forsikringstageren er pålignet merværdiafgift (D)
- at der indføres fritagelse
  . ved opkrævning af præmier (D)
  . ved syn og skøn af skader (N).

Desuden bemærkede den britiske delegation, uden at den kom med indsigelser mod affattelsen af artikel 14, punkt B, litra a), at det faktisk for tiden i Det forenede Kongerige er tilladt at fradrage afgiften i det foregående led for disse tjenesteydelser, når de ydes til personer, der er bosiddende uden for Det forenede Kongerige, eller når de udføres i forbindelse med udførsel fra Det forenede Kongerige. Desuden tillader den britiske lovgivning forsikringsselskaber at fradrage afgiften i det foregående led, når de forsikrer en risiko, der befinder sig uden for Det forenede Kongeriges område, samt når de dækker en risiko i forbindelse med sø-, luft- og transportforsikring.
Denne delegation foreslog derfor, at der i artikel 17 indføjes en bestemmelse, som tillader forsikringsselskaberne at fradrage afgiften i det foregående led for ovennævnte tjenesteydelser.
Efter en udveksling af synspunkter om denne anmodning besluttede gruppen at vende tilbage til dette spørgsmål i forbindelse med behandlingen af enten artikel 16 eller 17.

3) Den britiske delegation anmodede om denne tilføjelse.

4) Fire delegationer (I, IRL, N og UK) kunne tilslutte sig denne fritagelse. Efter den britiske delegations opfattelse bør det dog nærmere angives, at disse tjenesteydelser også fritages for afgift, når de udføres af en lokal administration.
Fem delegationer (B, D, DK, F og L) tog derimod forbehold over for fritagelse for tjenesteydelser fra begravelsesforretninger for at undgå konkurrencefordrejninger i forhold til andre tjenesteydere (f.eks. gartnere, der vedligeholder grave) og for at undgå vanskeligheder i forbindelse med pro rata-reglen for tjenesteydere, hvis ydelser for en dels vedkommende er fritaget.
Såfremt denne fritagelse fastholdes, anmodede den tyske delegation om, at de i litra b) omhandlede aktiviteter begrænses, således at visse aktiviteter (tømrerarbejde, levering af kister, ligklæder, blomster samt vedligeholdelse af grave), der udføres af andre tjenesteydere, ikke udsættes for konkurrencefordrejning.

c) [leverancer og tjenesteydelser til organismer, der har til opgave at anlægge, udstyre og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for ofre for krig og voldshandlinger]; [1]

d) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom [2], med undtagelse af:

[1. udlejning som foretages inden for hotelsektoren eller som har en tilsvarende funktion, ferielejre eller campingpladser] [3] [samt områder indrettet til parkering af køretøjer]; [4]

[2. udlejning, der skal anvendes til afgiftspligtig aktivitet, såfremt lejeren giver afkald på fritagelsen]; [5]

[3. værktøj og maskiner, der er definitivt fastgjort i gulvet]; [5]

4. boksudlejning.

Bemærkninger

1) Principiel tilslutning fra fem delegationer (B, DK, F, I og N), men forbehold over for affattelsen. En delegation (F) foreslog, at slutningen af denne litra affattes således:

"c) .... og mindesmærker for krigsofre".

Fire delegationer (D, IRL, L og UK) gav udtryk for en velvillig forhåndsindstilling til den pågældende fritagelse. Den tyske delegation oplyste, at en sådan fritagelse ville give problemer ved den praktiske anvendelse (f.eks. ville nogle af de pågældende virksomheder være nødt til at anvende pro rata-reglen). Den luxembourgske delegation fandt, at en sådan fritagelse ville kunne gribe ind i den neutrale konkurrence mellem virksomheder i Luxembourg og i de tilgrænsende lande.

For så vidt angår problemet vedrørende fritagelse for merværdiafgift for leverancer og tjenesteydelser i forbindelse med kirkegårde for udenlandske soldater overvejede gruppen at finde en løsning i sammenhæng med artikel 16, stk. 12.

2) Den irske delegation fremførte, at der i angelsaksisk lovgivning skelnes mellem kortfristede lejekontrakter (lettings) og mere langfristede lejekontrakter (leases). Mens førstnævnte er fritaget, kan sidstnævnte betragtes som salg og derfor pålignes en valgfri afgift.

3) Forbehold fra den belgiske delegation, som ønskede at fritage en privatpersons udlejning af sit feriehus eller sin ferielejlighed i turistsæsonen. Visse delegationer fremførte, at iværksættelsen af ordningen for mindre virksomheder kunne give en løsning på det af denne delegation rejste problem.

4) Ny tekst foreslået af Kommissionens tjenestegrene i stedet for ordet "parkeringspladser", som fandtes i litra d) i Kommissionens forslag. Hvad angår parkeringspladser, som den lokale administration stiller til rådighed for offentligheden, besluttede gruppen at løse dette problem i forbindelse med artikel 4, stk. 5.

5) Ny tekst foreslået af Kommissionens tjenestegrene under hensyn til drøftelserne i gruppen. Delegationerne har endnu ikke taget stilling til denne tekst.

e) [[levering af goder til sådanne former for virksomhed, der er fritaget i medfør af denne artikel] [1] eller [af brugte ting efter artikel 26, hvor der ved anskaffelsen i medfør af artikel 17, stk. 6, ikke har været ret til fradrag] [2]; [3]

Bemærkninger

1) Med undtagelse af den tyske og Det forenede Kongeriges delegation, som forbeholdt sig deres stilling, udtalte de andre delegationer sig til fordel for den pågældende fritagelse.

2) Da denne tekst er afhængig af den afgørelse, som vil blive truffet i forbindelse med brugte ting (artikel 26) forbeholdt de fleste af delegationerne (B, F, IRL, I, L og N) sig deres stilling.

3) Forbehold fra den tyske delegation i forbindelse med det problem, at det på grund af afbrydelsen af fradragskæden er umuligt helt eller delvist at fradrage den i et foregående led af en afgiftspligtig person opkrævede merværdiafgift. Med hensyn hertil fandt den ikke, at artikel 14 B, litra e), og 12 A, stk. 5, giver tilfredsstillende løsninger på dette problem, som efter dens opfattelse burde løses i forbindelse med artikel 20 (jf. fodnote 4) side 16 a i dok. nr. T/440/76 (FIN)).

   Gruppen opfordrede Kommissionens tjenestegrene til at fremlægge et arbejdsdokument vedrørende dette spørgsmål.

[f) transaktioner vedrørende fordringer, aktier, andele, obligationer og andre værdipapirer, med undtagelse af adkomstdokumenter vedrørende varer og de i artikel 5, stk. 2, litra b) og c), omhandlede rettigheder eller værdipapirer;

h) transaktioner vedrørende pengesedler og mønter, der ikke har karakter af at være til samlerbrug, [eller vedrørende møntguld]1) samt overførsler, girering og deponering af pengemidler; [som møntguld anses guld, der har en lødighed på mindst 900/1000, og som er bestemt til autoriserede pengeinstitutter]1);

j) transaktioner vedrørende kreditgivning;]2)

i) (udgår)

Bemærkninger

1) De fleste af delegationerne tog forbehold over for fritagelse af transaktioner vedrørende møntguld, da de fandt, at dette begreb burde defineres nærmere. Flere af delegationerne var i tvivl om, hvorvidt det under hensyntagen til, at guldet er afskaffet som hovedmønt, stadig var nødvendigt at fastsætte en sådan fritagelse.
I øvrigt fremhævede nogle delegationer, at der opstår et problem for visse transaktioner (f.eks. guldtransaktioner inden for markedet i London, levering af guldmønter, der har frigørende værdi i udstedelseslandet, men som er bragt i handelen som investeringsobjekt) og de rejste det spørgsmål, om en løsning i denne henseende kunne findes i forbindelse med andre bestemmelser i direktivet, særlig artikel 5, stk. 6.
Gruppen opfordrede Kommissionens tjenestegrene til at fremlægge et arbejdsdokument vedrørende disse spørgsmål.
Den nederlandske delegation udtalte sig allerede på nuværende tidspunkt for fritagelse af alle guldtransaktioner med undtagelse af dem, der vedrører guld til industribrug.

2) Flere delegationer fandt, at anvendelsesområdet for de under litra f), h) og j) i Kommissionens forslag omhandlede fritagelser burde angives nærmere. I den forbindelse opstillede den belgiske delegation en liste over transaktioner, der ville kunne omfattes af disse bestemmelser (jf. dok. nr. T/32/75 (FIN)). Den tyske delegation foreslog for sit vedkommende at erstatte litra f), h) og j) med den tekst, der er anført på side 10 b. Disse tekster har endnu ikke været behandlet af gruppen.
For så vidt angår den franske delegation gav den udtryk for en velvillig forhåndsindstilling til en omgruppering af de pågældende bestemmelser, men rejste det spørgsmål, om der ikke burde indføres adgang til afgiftspligt til fordel for medlemsstaterne på dette område. Kommissionens repræsentant erklærede sig rede til på grundlag af den af den tyske delegation foreslåede tekst og det af den belgiske delegation fremlagte arbejdsdokument dels at undersøge muligheden for at foretage en omgruppering af disse bestemmelser dels at analysere de følger, som en eventuel adgang til afgiftspligt ville medføre for de omhandlede transaktioner.

Bemærkninger

Tekst foreslået af den tyske delegation til erstatning af litra f), h) og j)

- transaktioner vedrørende andele i selskaber eller i andre sammenslutninger;

- transaktioner vedrørende værdipapirer samt optionsforretninger, udførelse af disse transaktioner, forvaring og forvaltning af værdipapirer samt tjenesteydelser i forbindelse med investering af udstedte værdipapirer;

- transaktioner vedrørende fordringer og lovlige betalingsmidler samt udførelse af transaktioner vedrørende lovlige betalingsmidler. Mønter, der omsættes på grund af deres indhold af ædelt metal eller deres samlerværdi, betragtes ikke som lovlige betalingsmidler;

- transaktioner vedrørende indskud og kontokurant herunder betalings- og gireringstransaktioner samt indkassering af handelsveksler;

- bevilling, gennemførelse og forvaltning af kreditter samt forvaltning af kreditgarantier;

- overtagelse af forpligtelser og garantier;

- investeringsselskabers forvaltning af særlige midler.

k) [væddemål, lotterier og andre hasardspil med undtagelse af entreafgifter og anden betaling for adgang til spillelokalerne samt spilleautomater;] [1)]

l) levering af bygninger eller en del af en bygning med tilhørende jord, som foretages efter første indflytning af en afgiftspligtig, som ikke har haft ret til noget fradrag vedrørende denne bygning, og som ikke formodes at være omfattet af bestemmelserne i artikel 12, A, stk. 1, [litra e)]; ved anvendelsen af denne fritagelse anses de i artikel 27 omhandlede landbrugere, som anvender et enhedssatssystem, for at være afgiftspligtige undergivet de normale regler; [2)]

m) levering af andre grunde end byggegrunde efter artikel 4, stk. 3, litra b); [2)]

n) [ydelser] præsteret af ophavsmænd, forfattere, komponister, foredragsholdere, journalister, skuespillere, musikere, når de ikke selv deltager i udgivelsen eller gengivelsen af deres værker; [3)] [samt enetimer på skole- og universitetsniveau, der gives på privatbasis af undervisere]; [4)]

o) tjenesteydelser præsteret af advokater og andre retsmedhjælpere i det omfang, hvor disse tjenesteydelser er forbundet med udøvelse af retsplejen. [5)]

Bemærkninger

1) Tekst, som blev overvejet under gruppens møde den 27.-28. januar 1976. For så vidt angår spilleautomater påtænkte man at lade de mønter, der var indkastet i automaterne, udgøre beskatningsgrundlaget, idet hver medlemsstat således ville have adgang til at foretage indkomstbeskatning efter sine egne bestemmelser.

2) Kommissionens repræsentant udtalte, at han ville forelægge gruppen en analyse af samtlige problemer, som rejser sig på dette område efter Rådets afgørelse af 24. november 1975 vedrørende handel med fast ejendom omfattende nybygninger og byggegrunde.

3) Flere delegationer bemærkede, at denne bestemmelse var i modstrid med moms-systemet som almindelig forbrugsafgift og rejste store problemer med hensyn til definitionen af tjenesteyderne. Andre delegationer bemærkede, at det ikke forekom dem hensigtsmæssigt, at man som betingelse for fritagelsen af de omhandlede ydelser stillede, at de ydende ikke selv deltager i udgivelsen eller gengivelsen af deres værker. Under disse omstændigheder blev det foreslået enten at give medlemsstaterne mulighed for fritagelse eller at undersøge muligheden for at løse disse problemer i forbindelse med andre bestemmelser i direktivet, særlig artikel 5, stk. 6.

4) Tilføjelse, som den belgiske delegation anmodede om, og som to delegationer (I, UK) gik imod.

5) Fem delegationer (D, I, L, N og UK) gik imod denne fritagelse. Fire delegationer (B, DK, F og IRL) bemærkede, at det ikke forekom dem hensigtsmæssigt at gøre denne fritagelse betinget af, at ydelserne er knyttet til retsplejen.

-1.715.4

BILAG 2.12

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 30. juni 1976
T/497/76 (FIN)

ARBEJDSDOKUMENT

Vedr.: Forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter
/ dok. R/1746/73 (FIN 427) og R/2268/74 (FIN 517) /
- Møde i gruppen vedrørende finansielle spørgsmål den 25. og 26. maj 1976

Nedenfor følger til delegationerne teksten til hele artikel 14 i ovennævnte forslag til direktiv i den form, hvori denne tekst fremtræder efter den seneste behandling i gruppen vedrørende finansielle spørgsmål (venstresiderne), og et sammendrag af bemærkningerne vedrørende de punkter, der stadig er uafklarede (højresiderne).

Udkast til direktiv

Afsnit X: Fritagelser

Artikel 14

Fritagelser i indlandet

A. Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse

1. Med forbehold af de øvrige fællesskabsbestemmelser træffer medlemsstaterne de nødvendige gennemførelsesbestemmelser med henblik på at fritage [1]:

   a) tjenesteydelser og hertil knyttede leveringer af goder, [bortset fra personbefordring] [2] [og telekommunikation] [3], præsteret af det offentlige postvæsen; [4]

Bemærkninger

1) Gruppen vedtog at præcisere enten i en erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol eller i et bilag til direktivet, at medlemsstaterne har adgang til at fastsætte visse betingelser med henblik på at nå det omhandlede mål.

2) Dette spørgsmål afhænger af, hvilken løsning Rådet vælger med hensyn til hele persontransportproblemet.

3) Fem delegationer (D, F, IRL, L, N) anmodede om, at denne fritagelse ligeledes kom til at omfatte telekommunikation.
Den italienske delegation støttede denne anmodning i det omfang, den kun omfatter telekommunikation, der udføres af det offentlige postvæsen.
De øvrige delegationer (B, DK, UK) fastholdt, at telekommunikation skulle være afgiftsbelagt, uanset om denne udføres af det offentlige postvæsen eller af private organer.

4) Den tyske delegation henstillede, at de problemer, som dette afsnit gav anledning til, blev løst i artikel 4, stk. 5, som kunne udbygges således:
"Offentligretlige organer er ikke merværdiafgiftspligtige, når de yder følgende tjenester:

a) Offentlig post- og telekommunikationsvirksomhed med undtagelse af personbefordring samt installation og vedligeholdelse af ekstraapparater;

b) ....."

Gruppen opfordrede Kommissionens repræsentanter til at undersøge, om det vil være muligt at løse de problemer, dette afsnit og bestemmelserne i artikel 4 vedrørende postvæsenet forårsager, ved eventuelt på en liste at præcisere, enten hvilke former for virksomhed inden for postvæsenet der skal være fritaget, eller hvilke der skal svares merværdiafgift af, eller endelig hvilke staterne vil have mulighed for at beskatte [jf. dok. T/214/76 (FIN)].

b) hospitals- og lægebehandling samt virksomhed i nær tilknytning hertil, udført af offentligretlige organer eller under sociale vilkår, som kan sammenlignes med dem, der gælder for offentligretlige organer, af hospitalsvirksomheder, centre for lægebehandling og diagnostik og andre lignende behørigt anerkendte virksomheder; [1)]

c) ydelse af behandling af personer inden for rammerne af udøvelse af lægegerning og dertil knyttet virksomhed, som er defineret i medlemsstaterne [2)];

cc) tjenesteydelser præsteret af dyrlæger under udøvelsen af deres erhverv; [3)]

d) levering af organer, blod og mælk fra mennesker;

e) tjenesteydelser præsteret aft andteknikere under udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser; [4)]

f) ydelser, som selvstændige lægelige eller medicinske sammenslutninger præsterer for deres medlemmer i direkte forbindelse med disses afgiftsfritagne virksomhed; [5)]

g) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til social bistand og social sikring, herunder ydelser i form af ophold på alderdomshjem, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af staten som almennyttige foretagender; [6)]

gg) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til børne- og ungdomsværnet, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af staten som almennyttige foretagender; [7)]

Bemærkninger

1) Forbehold fra den belgiske delegation, som ønskede udvidet fritagelse for samtlige hospitalsvirksomheder.
Da endvidere begrebet "offentligretlige organer" ikke findes i Storbrittaniens og Irlands lovgivning, foreslog Det forenede Kongeriges delegation, at der i Rådets mødeprotokol optages følgende erklæring: "Rådet tager til efterretning, at udtrykket "offentligretlige organer" ikke er et anerkendt juridisk begreb i Det forenede Kongerige. Rådet er derfor indforstået med, at Det forenede Kongerige fortolker dette udtryk, hver gang det forekommer i direktivet, i henhold til det i dette land gældende retssystem, således at det så vidt muligt får tilsvarende virkning som i de medlemsstater, hvor det er juridisk anerkendt". Den irske delegation kunne tilslutte sig en sådan løsning. Den overvejede dog, om det ikke var muligt at indarbejde en formulering i direktivet i lighed med den, man havde valgt i bilag I i tiltrædelsestraktaten med hensyn til direktiv nr. 71/305/EØF af 26.7.1971 (Aftaler om offentlige arbejder), hvor man i artikel 1, litra b), efter "offentlig ret" har tilføjet: "(eller i de medlemsstater, hvor dette begreb ikke kendes, tilsvarende enheder)".
I øvrigt vedtog gruppen at drøfte spørgsmålet om en eventuel fritagelse af sygetransport i dertil indrettede køretøjer i forbindelse med bestemmelserne vedrørende transport (artikel 28).
2) Den italienske delegation udtalte, at den var imod enhver fritagelse vedrørende de liberale erhverv.
3) To delegationer (IRL, N) anmodede om, at fritagelsen blev udvidet til at omfatte dyrlægers tjenesteydelser. Fem delegationer (D, DK, I, L, UK) samt Kommissionens repræsentant gik imod en sådan fritagelse.
To delegationer (B, F) udtalte, at de var åbne over for enhver løsning.
4) Fire delegationer (B, D, I - jf. bemærkning 2) ovenfor -, IRL) gik ind for, at udelade denne bestemmelse. Blandt disse delegationer foreslog to (D og B), at der i litra c) tilføjes følgende sætningsled: "med undtagelse af tandlægers fremstilling af tandproteser". De øvrige delegationer gik ind for, at bestemmelsen skulle bevares. Navnlig udtalte den franske delegation, at en sådan fritagelse også burde foreskrives i artikel 15.
Den belgiske delegation gjorde i øvrigt gældende, at man, hvis denne bestemmelse bibeholdes, må undersøge problemet omkring den skattemæssige behandling af andre proteser end tandproteser.
5) To delegationer (B, F) samt Kommissionens repræsentant mente, at en sådan fritagelse kun kan komme på tale, såfremt den udvides til andre fritagne erhverv. Seks delegationer (DK, I - jf. bemærkning 2) ovenfor -, IRL, L, N, UK) erklærede, at de ikke kunne gå ind for nævnte fritagelse og heller ikke for en udvidelse af denne fritagelse til andre erhverv, men nogle af disse delegationer ville kunne godkende den, såfremt den kun kom til at omfatte lægeerhverv eller erhverv i tilknytning dertil.
For sit vedkommende fastholdt den tyske delegation, at den i litra f) gengivne bestemmelse skulle bibeholdes.
6) Afventende forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation afhængigt af, hvilken løsning der i artikel 4 vælges med hensyn til velgørenhedsinstitutioner.
7) Det blev overvejet at optage følgende erklæring i Rådets mødeprotokol: "Den tyske delegation erklærer, at staten skal kunne anerkende enhver form for beskyttelse af børn og unge, uanset arten af de organer som yder den, som værende almennyttig."

Udkast til direktiv

h) /uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning hertil [1], som gennemføres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, som er anerkendt af staten som havende tilsvarende formål;/ [2]

i) (udgår)

j) (sportsorganisationer) [3]

k) (kulturelle organer) [3]

l) (udgår med enstemmig tilslutning fra samtlige delegationer).

m) 4)

Bemærkninger

1) Gruppen vedtog i artikel 14 A, stk. 3, at fremhæve, at tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til den pågældende virksomhed skal pålægges merværdiafgift, dersom denne virksomhed kommer tredjemand og ikke de personer, den naturligt var tiltænkt, til gode.

2) Forbehold fra den nederlandske delegation, som ønsker mildere bestemmelser og især, at nævnte fritagelse også skal omfatte undervisning pr. korrespondance, som i Nederlandene ikke ydes af de i litra h) omhandlede organer.

   Afventende forbehold fra Det forenede Kongeriges delegation - hvilket forbehold skal ses dels i sammenhæng med stk. 3 i artikel 14 A samt artikel 4, dels i sammenhæng med den løsning, der vælges med hensyn til virksomhed udøvet af visse ungdomsorganisationer (spejdere o.s.v.) eller andre sammenslutninger (fagforeninger, politiske partier o.s.v.).

3) Det blev overvejet at indføre fakultative bestemmelser med henblik på disse organer (jf. nedenfor artikel 14 A, stk. 2).

4) Den tyske delegation anmodede om, at der - eventuelt fakultativt - indføres fritagelse, når personale udlånes til de i litra b), g), gg) og h) i dette stykke omhandlede formål, eller med henblik på religiøse stiftelsers virksomhed på sjælesørgerområdet.

   På foranledning af den belgiske delegation opfordrede gruppen Kommissionens tjenestegrene til at udarbejde et arbejdsdokument, hvori der skulle gøres rede for, hvorfor man dels i forbindelse med artikel 4, dels i forbindelse med artikel 14 bør undgå at belægge virksomhed, der udøves af foretagender, som arbejder uden gevinst for øje, faglige, filosofiske, religiøse eller velgørende sammenslutninger eller foreninger mv., med omsætningsafgift. Med henblik herpå opfordrede gruppen de berørte delegationer til inden den 26. maj 1976 at meddele Kommissionen deres standpunkt i denne sag.

2) Følgende [kan] [1] fritages for merværdiafgift på betingelser, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat:

a) [visse former for tjenesteydelser, der præsteres af foretagender, som arbejder uden gevinst for øje, til fordel for personer, der udøver sport eller gymnastik; denne fritagelse gælder udelukkende ydelser i nær tilknytning til udøvelse af sport eller gymnastik;] [2]

[aa) entréafgifter fra sportsarrangementer;] [3]

b) [visse kulturelle tjenesteydelser, der præsteres af offentligretlige kulturelle organer eller af andre statsanerkendte kulturelle organer;] [4]

c) [tjenesteydelser og levering af goder, der præsteres af de organer, der er omhandlet i punkt A, stk. 1, litra b), g), gg) og h) i denne artikel og i litra a) og b) i dette stykke i forbindelse med arrangementer, der gennemføres med henblik på finansiel støtte til nævnte organer, og som udelukkende tilrettelægges til fordel for disse. I den anledning skal de træffe alle egnede foranstaltninger for at undgå mærkbare fordrejninger af konkurrencevilkårene til skade for merværdiafgiftspligtige handelsforetagender, for eksempel ved at begrænse antallet af arrangementer eller størrelsen af fritagelsesberettigede indtægter;] [5]

Bemærkninger

1) Jf. bemærkning 3) på side 3 a i dette dokument. Den belgiske og den franske delegation samt Kommissionens repræsentant gik af principielle grunde imod enhver fakultativ bestemmelse angående fritagelse.

2) Det forenede Kongeriges delegation gik ind for, at disse ydelser belægges med afgift.

3) Tilføjelse foreslået af den irske delegation.

   Fire delegationer (B, D, I, UK) gik ind for obligatorisk pålægning af merværdiafgift for de omhandlede tjenesteydelser.

4) To delegationer (B, I) ønskede at erstatte denne bestemmelse med en tekst, der skulle indeholde en fortegnelse over virksomhed, der er fritaget for afgift.

   Seks delegationer udtalte, at de kunne godkende denne bestemmelse.

   Den irske delegation gjorde dog sin tilslutning betinget af, at der i Rådets mødeprotokol optoges en erklæring om, at radio- og fjernsynsinstitutioners tjenesteydelser, bortset fra reklame og anden form for handelsvirksomhed, fritages i henhold til denne bestemmelse.

   Det forenede Kongeriges delegation gik ind for, at disse ydelser belægges med afgift.

   Kommissionens repræsentant understregede i øvrigt, at det ville være hensigtsmæssigt at udbygge den pågældende bestemmelse med følgende punktum: "Denne fritagelse omfatter ikke reklamevirksomhed eller anden form for handelsvirksomhed". De fleste delegationer fandt imidlertid en sådan tilføjelse overflødig.

5) Afventende forbehold fra den belgiske delegation.

3. a) Medlemsstaterne [kan] [1] for så vidt angår andre organer end offentligretlige i hvert enkelt tilfælde lade bevilling af enhver af de fritagelser, der er fastsat i stk. 1, litra b), g) og h), og i punkt A, stk. 2, litra a) og b), i denne artikel, afhænge af opfyldelsen af en eller flere af følgende betingelser:

- at organerne ikke har til formål at søge vinding, idet den eventuelle fortjeneste aldrig uddeles, men anvendes til vedligeholdelse eller til forbedring af ydelserne;
- at organerne forvaltes og administreres hovedsagelig uden vederlag af personer, der ikke selv eller gennem mellemmænd direkte eller indirekte er interesseret i driftsresultaterne;
- at organernes priser godkendes af de offentlige myndigheder, eller ikke overstiger sådanne godkendte priser, eller for aktiviteter, hvis priser ikke egner sig til godkendelse, at priserne er lavere end dem, der for lignende aktiviteter kræves af handelsvirksomheder, som skal svare merværdiafgift;
- at organerne ikke formodes at kunne fremkalde alvorlige fordrejninger af konkurrencevilkårene til skade for de handelsvirksomheder, der skal svare merværdiafgift.

b) Tjenesteydelser og leveringer af goder, der udviser et af følgende karakteristika, omfattes ikke af de i stk. 1, litra b), g) og h), og i punkt A, stk. 2, litra a) og b), i denne artikel fastsatte fritagelser:

- [de er ikke en forudsætning for fuldførelsen af virksomhed, der er fritaget for afgift]; [2]
- de tager hovedsageligt sigte på at bringe foretagendet yderligere indtægter ved gennemførelse af forretninger i direkte konkurrence med handelsforetagender, der skal svare merværdiafgift.

Bemærkninger

1) Den belgiske og den franske delegation samt Kommissionens repræsentant foreslog ordet "kan" erstattet med "skal". Navnlig Kommissionens repræsentant fastholdt, at det var nødvendigt at gøre punkt A obligatorisk, ikke blot hvad angår de pågældende fritagelser efter stk. 1, men ligeledes fritagelserne i henhold til artikel 14 A, stk. 2. Han anførte i den forbindelse, at skønt der er opnået enighed om artikel 14 A, stk. 1 og 2, der nu tænkes affattet på en mindre restriktiv måde end oprindeligt foreslået af Kommissionen, er der dog visse kriterier, der må overholdes, for at et minimum af harmonisering kan blive gennemført.

2) Der er enighed om, at denne bestemmelse åbner mulighed for at udelukke ydelser til andre personer end personalet eller dem, der normalt nyder godt af det pågældende organs ydelser, fra fritagelse.

B. Andre fritagelser

1. Med forbehold af de øvrige fællesskabsbestemmelser træffer medlemsstaterne de nødvendige gennemførelsesbestemmelser med henblik på at fritage [1]:

a) [forsikrings- og genforsikringsvirksomhed samt sådanne tjenesteydelser i forbindelse med disse former for virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og forsikringsmellemmænd]; [2]

b) [begravelses- og ligbrændingsforretningers tjenesteydelser samt levering af tilbehør, som står i direkte forbindelse med sådanne tjenesteydelser]; [3]

Bemærkninger

1) Jf. bemærkning 1 på side 1 a i dette dokument.

2) Den tyske og den nederlandske delegation forbeholdt sig ret til at rejse følgende problemer:

- mulighed for, at forsikringsselskaber kan vælge, såfremt forsikringstageren svarer merværdiafgift (D),
- fritagelse ved syn og skøn af skader (N).

Desuden bemærkede den britiske delegation, uden at den kom med indsigelser mod affattelsen af artikel 14, punkt B, litra a), at det faktisk for tiden i Det forenede Kongerige er tilladt at fradrage afgiften i det foregående led for disse tjenesteydelser, når de ydes til personer, der er bosiddende uden for Det forenede Kongerige, eller når de udføres i forbindelse med udførsel fra Det forenede Kongerige. Desuden tillader den britiske lovgivning forsikringselskaber at fradrage afgiften i det foregående led, når de forsikrer en risiko, der befinder sig uden for Det forenede Kongeriges område, samt når de dækker en risiko i forbindelse med sø-, luft- og transportforsikring. Denne delegation foreslog derfor, at der i artikel 17 indføjes en bestemmelse, som tillader forsikringsselskaberne at fradrage afgiften i det foregående led for ovennævnte tjenesteydelser. Efter en udveksling af synspunkter om denne anmodning besluttede gruppen at vende tilbage til dette spørgsmål i forbindelse med behandlingen af enten artikel 16 eller 17.

3) Fire delegationer (I, IRL, N og UK) kunne tilslutte sig denne fritagelse.
Fire delegationer (B, D, DK og L) udtalte, at de var imod fritagelse i det nævnte tilfælde, da de ønskede, at undgå konkurrencefordrejninger i forhold til andre tjenesteydere (f.eks. gartnere, der vedligeholder grave) og for at undgå vanskeligheder i forbindelse med pro rata-reglen for tjenesteydere, hvis ydelser for en dels vedkommende er fritaget. Såfremt denne fritagelse fastholdes, anmodede den tyske delegation om, at de i litra b) omhandlede aktiviteter begrænses.
Den franske delegation gjorde gældende, at den kunne tilslutte sig enhver løsning på fællesskabsplan; til gengæld modsatte den sig en fakultativ bestemmelse.

c) [leverancer og tjenesteydelser til offentlige organer, der har til opgave at anlægge, udstyre og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for krigens faldne]; [1]

d) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom [2], med undtagelse af:

1. udlejning inden for hotelbranchen, i forbindelse med ferielejre eller campingpladser eller anden form for udlejning med samme formål; [3]

2. udlejning af parkeringspladser; [4]

3. udlejning af fast ejendom, herunder nagelfast værktøj og nagelfaste maskiner, der anvendes inden for handel og industri; [5]

4. boksudlejning;

Bemærkninger

1) Principiel tilslutning fra fire delegationer (B, DK, F, I), men forbehold over for affattelsen.
Fem delegationer (D, IRL, L, N og UK) erklærede, at de var imod den pågældende fritagelse. Den tyske delegation oplyste, at en sådan fritagelse ville give problemer ved den praktiske anvendelse (f.eks. ville nogle af de pågældende virksomheder være nødt til at anvende pro rata-reglen).
For så vidt angår problemet vedrørende fritagelse for merværdiafgift for leverancer og tjenesteydelser i forbindelse med kirkegårde for udenlandske soldater overvejede gruppen at finde en løsning i forbindelse med artikel 16, stk. 12.

2) Den irske delegation anførte, at der i angelsaksisk lovgivning sondres mellem kortfristede lejekontrakter (lettings) og mere langfristede lejekontrakter (leases). Mens førstnævnte er fritaget, kan sidstnævnte betragtes som salg og derfor pålignes en valgfri afgift.
Forbehold fra den belgiske og Det forenede Kongeriges delegation, som fandt, at bestemmelserne i litra d) bør behandles i forbindelse med hele det problemkompleks, der er opstået som følge af Rådets afgørelse af 24. november 1975 om handel med nybygninger og byggegrunde (jf. dok. T/170/76 (FIN)). Den tyske og Det forenede Kongeriges delegation meddelte allerede nu, at de kunne ønske at fritage visse meget gamle lejerettigheder i forbindelse med jagt, fiskeri osv.

3) Den belgiske delegation anførte, at den ønskede privat udlejning i turistsæsonen af feriehuse eller -lejligheder fritaget. Visse delegationer fremførte, at iværksættelsen af ordningen for mindre virksomheder kunne give en løsning på det af denne delegation rejste problem. Den irske delegation ønskede udlejning, som foretages af pensionater (boarding houses), fritaget; dette skulle gælde såvel logi som andre ydelser i tilknytning hertil (kost f.eks.). Det forenede Kongeriges delegation bemærkede for sit vedkommende, at beskatningsgrundlaget i Det forenede Kongerige nedsættes i tilfælde af hoteludlejning af længere varighed.

4) Hvad angår parkeringspladser, som lokale myndigheder stiller til rådighed for offentligheden, besluttede gruppen at løse dette problem i forbindelse med artikel 4, stk. 5.

5) Tekst foreslået af Kommissionens tjenestegrene på baggrund af den udveksling af synspunkter, der fandt sted den 25. og 26. maj 1976. Endvidere påtænkes det at udbygge de i artikel 28 indeholdte undtagelsesbestemmelser med en bestemmelse, hvorefter de medlemsstater, der ønsker at gøre brug af undtagelsesbestemmelsen om ikke-pålignig af fast ejendom, får mulighed for også at anvende denne ved udlejning af de pågældende ejendomme; der kan eventuelt gives udlejeren mulighed for at vælge, hvis lejeren anmoder herom.

e) [[levering af goder til sådanne former for virksomhed, der er fritaget i medfør af denne artikel] [1] eller [af brugte ting efter artikel 26, hvor der ved anskaffelsen i medfør af artikel 17, stk. 6, ikke har været ret til fradrag] [2]; [3]

Bemærkninger

1) Med undtaglese af den tyske, franske og Det forenede Kongeriges delegation, som forbeholdt sig deres stilling, udtalte delegationerne sig til fordel for den pågældende fritagelse.

2) Da denne tekst er afhængig af, hvilken afgørelse der træffes i forbindelse med brugte ting (artikel 26) og ikke-fradragsret (artikel 17, stk. 6) forbeholdt de fleste af delegationerne (E, D, F, IRL, I, L og N) sig deres stilling.

3) Forbehold fra den tyske delegation med den begrundelse, at det er umuligt helt eller delvis at fradrage merværdiafgift, der er erlagt af en afgiftspligtig person i et foregående led, da fradragskæden hermed bliver brudt. Med hensyn hertil fandt den ikke, at artikel 14 B, litra e), og 12 A, stk. 5, giver tilfredsstillende løsninger på dette problem, som efter dens opfattelse burde løses i forbindelse med artikel 20 [jf. bemærkning 4) side 16 a i dok. nr. T/440/75 (FIN)].

   På foranledning af gruppen fremlagde Kommissionens tjenestegrene et arbejdsdokument herom [jf. dok. T/226/75 (FIN)].

f) h) j) 1) [følgende bank- og kredit]forretninger [2]

1. bevilling, [gennemførelse og forvaltning] [3] af kreditter;

2. [[indgåelse] [4] og overtagelse af forpligtelser, kaution og andre former for sikkerhed og garanti, [samt forvaltning af kreditgarantier] [5]] [6];

3. [transaktioner i forbindelse med deponering, kontokuranter, betalinger, gireringer, checks, kontanter, fordringer og andre lignende værdier] [7];

Bemærkninger

1) Flere delegationer (B, IRL og N) tog generelt forbehold over for samtlige bestemmelser i litra f), h) og j).

2) Tekst, som samtlige delegationer med undtagelse af den danske delegation kunne godkende.

3) Tre delegationer (F, IRL og UK) anmodede om, at ordene "gennemførelse" og "forvaltning" udelades, da de var af den opfattelse, at forretninger i tilknytning til bevilling af kredit ikke bør fritages. Den franske delegation overvejede, om ikke udformningen "bevilling af kredit og indtjening heraf" var mere relevant.
Også den italienske delegation anmodede om, at ordene "gennemførelse" og "forvaltning" blev udeladt, uden at den dog dermed modsatte sig, at forretninger i tilknytning til bevilling af kredit blev fritaget. Den foreslog, at man udformede punkt 1 således:

> "1. bevilling af kredit og indtjening heraf samt forretninger i tilknytning til bevilling af kredit."

Fire delegationer (B, D, DK og L) gik ind for udformningen på side 9, der også tager sigte på tjenester, der ydes af mellemmænd (mæglere, kommissionærer, befuldmægtigede ...).

Den nederlandske delegation forbeholdt sig sin stilling.

4) Tilføjelse, som den belgiske delegation anmodede om.

5) Forbehold fra den belgiske, franske, irske og italienske delegation.

6) To delegationer (DK og L) udtalte, at de kunne gå ind for denne tekst som helhed. Den nederlandske og Det forenede Kongeriges delegation forbeholdt sig deres stilling.

7) De fleste af delegationerne forbeholdt sig deres stilling til dette spørgsmål, da der hersker usikkerhed med hensyn til de pågældende transaktioners art og rækkevidde.

4. transaktioner [herunder gennemførelse heraf] [1] [vedrørende valuta og mønter af ædelt metal, der gælder som lovligt betalingsmiddel] [2], som ikke har samlerværdi, og som [normalt] [3] ikke omsættes på grund af deres indhold af ædelt metal;

5. transaktioner (herunder gennemførelse, deponering og forvaltning) vedrørende selskabsandele m.v., obligationer, veksler og andre værdipapirer med undtagelse af:

   - adkomstdokumenter vedrørende varer;
   - rettigheder eller værdipapirer i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b) og c); [denne bestemmelse finder ikke anvendelse på medlemsstater, der gør brug af den særlige bestemmelse i artikel 28, stk. 4] [4];

[6. investeringsselskabers forvaltning af særlige midler] [4];

Bemærkninger

1) Tilføjelse, som den tyske delegation anmodede om, og som straks fik tilslutning fra den belgiske delegation.

2) Den tyske delegation foreslog, at man affattede dette sætningsled således: "vedrørende pengesedler og mønter, der gælder som lovligt betalingsmiddel".

3) Den tyske delegation anmodede om, at dette ord blev udeladt.

4) Tekst, foreslået af den tyske delegation.

g) salg til pålydende værdi af nye postfrimærker, som kan anvendes til frankering i indlandet;

i) udgår;

k) [væddemål, lotterier og andre hasardspil [med undtagelse af entreafgifter og anden betaling for adgang til spillelokalerne samt spilleautomater] [3)] [2)];

l) [levering af bygninger eller en del af en bygning med tilhørende jord, som foretages efter første indflytning af en afgiftspligtig, som ikke har haft ret til noget fradrag vedrørende denne bygning, og som ikke formodes at være omfattet af bestemmelserne i artikel 12, A, stk. 1, [litra e)]; ved anvendelsen af denne fritagelse anses de i artikel 27 omhandlede landbrugere, som anvender et enhedssatssystem, for at være afgiftspligtige undergivet de normale regler;] [4)]

m) levering af andre grunde end byggegrunde efter artikel 4, stk. 3, litra b); [4)]

n) [ydelser præsteret af ophavsmænd, forfattere, komponister, foredragsholdere, journalister, skuespillere, musikere, når de ikke selv deltager i udgivelsen eller gengivelsen af deres værker;] [5)] [samt enetimer på skole- og universitetsniveau, der gives på privatbasis af undervisere]; [6)]

o) tjenesteydelser præsteret af advokater og andre retsmedhjælpere, for så vidt disse tjenesteydelser er forbundet med udøvelse af retsplejen; [7)]

[p) drift af parkometre på offentlig vej;

q) tjenesteydelser i form af bekæmpelse af forurening, såsom sanereing spildevandsrensning, fjernelse og behandling af husholdningsaffald, som foretages af offentligretlige organer;] [8)]

Bemærkninger

1) Den tyske delegation foreslog følgende udformning: "levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering i indlandet."

2) Denne tekst overvejedes under mødet i gruppen den 27.-28. januar 1976. Med hensyn til spilleautomater påtænkte man at lade de mønter, der indkastes i automaterne, udgøre beskatningsgrundlaget og at overlade det til hver enkelt medlemsstat at beskatte spilleindtægterne i henhold til de i vedkommende land gældende bestemmelser.

3) Den tyske delegation foreslog dette sætningsled erstattet med følgende tekst: "for så vidt disse pålignes en særlig afgift".

4) Gruppen vedtog at behandle dette spørgsmål i forbindelse med hele problemkomplekset omkring Rådets afgørelse af 24. november 1975 om handel med nybygninger og byggegrunde [jf. dok. T/170/76 (FIN)].

5) Flere delegationer bemærkede, at denne bestemmelse var i modstrid med moms-systemet som almindelig forbrugsafgift og rejste store problemer med hensyn til definitionen af tjenesteyderne. Andre delegationer bemærkede, at det ikke forekom dem hensigtmæssigt, at man som betingelse for fritagelsen af de omhandlede ydelser stillede, at de ydende ikke selv deltager i udgivelsen eller gengivelsen af deres værker. Under disse omstændigheder blev det foreslået enten at give medlemsstaterne mulighed for fritagelse eller at undersøge muligheden for at løse disse problemer i forbindelse med andre bestemmelser i direktivet, særlig artikel 5, stk. 6.

6) Tilføjelse, som den belgiske delegation anmodede om, og som to delegationer (I, UK) gik imod.

7) Fem delegationer (D, I, L, N og UK) gik imod denne fritagelse. Fire delegationer (B, DK, F og IRL) bemærkede, at det ikke forekom dem hensigtsmæssigt at gøre denne fritagelse betinget af, at ydelserne er knyttet til retsplejen.

8) Tekst foreslået af Kommissionens tjenestegrene [jf. dok. T/214/76 (FIN)]. Efter den tyske delegations opfattelse bør disse punkter udgå og i stedet opføres på en fortegnelse over tilfælde af fritagelse i forbindelse med artikel 4, stk. 5.

[2. Følgende kan fritages [er fritaget] for merværdiafgift på betingelser, der fastlægges af hver enkelt medlemsstat:

a) transaktioner i forbindelse med virksomhed, der udøves af ansatte i boligopsparingsselskaber;

b) overdragelse af kollektiv ejendom til brug, vedligeholdelse, reparation og andre arbejder i forbindelse med driften, samt forsyning med varme og lignende ydelser, som ejerne modtager gennem ejerforeninger;

c) arbejde, der udføres af blinde og af værksteder for blinde, dersom det er påvist, at det ikke fremkalder nævneværdige fordrejninger af konkurrencevilkårene;

d) rene æreshverv;

e) transaktioner, der er belagt med kapitaltilførselsafgift.

3. Den afgiftspligtige kan anmode om at svare afgift for en transaktion, der henhører under stk. 1, litra a), d) eller f) h) og j) eller under stk. 2, litra c) eller e), hvis udgifterne i forbindelse med den pågældende transaktion afholdes af et foretagende, der drives af en anden afgiftspligtig. Denne bestemmelse gælder ikke i det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde for fast ejendom eller dele deraf, der er bestemt til beboelse.] [1)]

Bemærkninger

1) Tekst, der blev foreslået af den tyske delegation, men som gruppen endnu ikke har behandlet.

BILAG 2.13

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 9. august 1976
R/1930/76 (FIN 519)

N O T E

Vedr.: Forslag til sjette direktiv vedrørende merværdiafgift: fritagelser i indlandet
[dok. T/595/76 (FIN)]
- møde i De faste repræsentanters Komité den 23. juli 1976

1. På mødet den 23. juli 1976 drøftede De faste repræsentanters Komité kort problemerne i forbindelse med fritagelserne i indlandet (artikel 14).

2. Formandskabet mente, at en af følgende muligehder måske kunne medvirke til at skabe enighed om de pågældende problemer:

a) i det tilfælde, hvor der allerede er bred enighed om en bestemt fritagelse, men hvor der ikke desto mindre stadig består divergerende opfattelser vedrørende nogle mindre betydningsfulde enkeltheder i forbindelse med anvendelsesområdet for denne fritagelse, bør man forsøge at udforme denne i mere eller mindre generelle vendinger, som kan give medlemsstaterne en vis fortolkningsmargen;

b) i det tilfælde derimod, hvor der med hensyn til en bestemt fritagelse er væsentlige divergenser mellem delegationernes synspunkter, bør man forsøge i det mindste at opstille en målsætning (afgifter eller fritagelse), idet medlemsstaterne bør have mulighed for i en overgangsperiode at opretholde deres nationale ordning. Længden af denne overgangsperiode skulle allerede kunne fastlægges i direktivet, men det vil ligeledes kunne tænkes, at det blot bestemmes, at situationen skal behandles pånyt med regelmæssige mellemrum;

c) i det tilfælde, hvor det end ikke er muligt at nå til enighed om målsætningen, bør man behandle spørgsmålet, om der bør indføres afgifter eller fakultative fritagelser.

I tilfælde b) og c) bør der søges finansielle kompensationer, når afvigelsen eller anvendelsen af valgmuligheden har en betydelig indvirkning på de egne indtægter.

3. Efter drøftelsen pålagde komiteen gruppen vedrørende finansielle spørgsmål:

- på mødet den 6. og 7. og 8. september pånyt at behandle de i artikel 14 foreskrevne fritagelser på baggrund af forslagene fra formandskabet;

- på dette møde at behandle den fælles beregningsmetode for den faste ordning for landbrugere;

- at aflægge rapport om disse to punkter med henblik på komiteens andet møde i september.

1.8.

BILAG 2.14

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 30. september 1976
T/719/76 (FIN)

1.8.

N O T E

Vedr.: Forslag til sjette direktiv vedrørende merværdiafgift
- Artikel 14: Fritagelser i indlandet
- Artikel 16: Fritagelser for eksportvirksomhed, hermed ligestillet virksomhed samt international transport
- Artikel 16 a og b

1. På møderne den 20.-27. september 1976 afsluttede gruppen vedrørende finansielle spørgsmål behandlingen af afgiftsfritagelserne (artikel 14, 15, 16) og visse problemer i forbindelse hermed (artikel 16 a og 16 b).

2. Opmærksomheden henledes på, at denne sidste behandling fandt sted i lyset af de forslag, som formandsskabet forelagde De faste repræsentanters Komité på mødet den 23. juli 1976 [jf. dok. R/1930/76 (FIN 519)] samt af et "skema til overvejelse", hvorpå disse forslag er opført i skemaform. Dette skema findes i bilag I til denne note.

3. Ved afslutningen af sit arbejde nåede gruppen til enighed om samtlige problemer i forbindelse med artikel 15 (fritagelser ved indførsel) [1], samt om en række problemer i forbindelse med artikel 14 (fritagelser i indlandet) og artikel 16 (fritagelser for eksportvirksomhed ...). De punkter, hvorom der er opnået enighed, er gengivet i dok. T/722/76 (FIN).

4. I bilag II til denne note belyses de problemer, hvorom der ikke har kunnet opnås enighed i gruppen, endvidere gives en skematisk fremstilling af delegationernes holdning hertil.

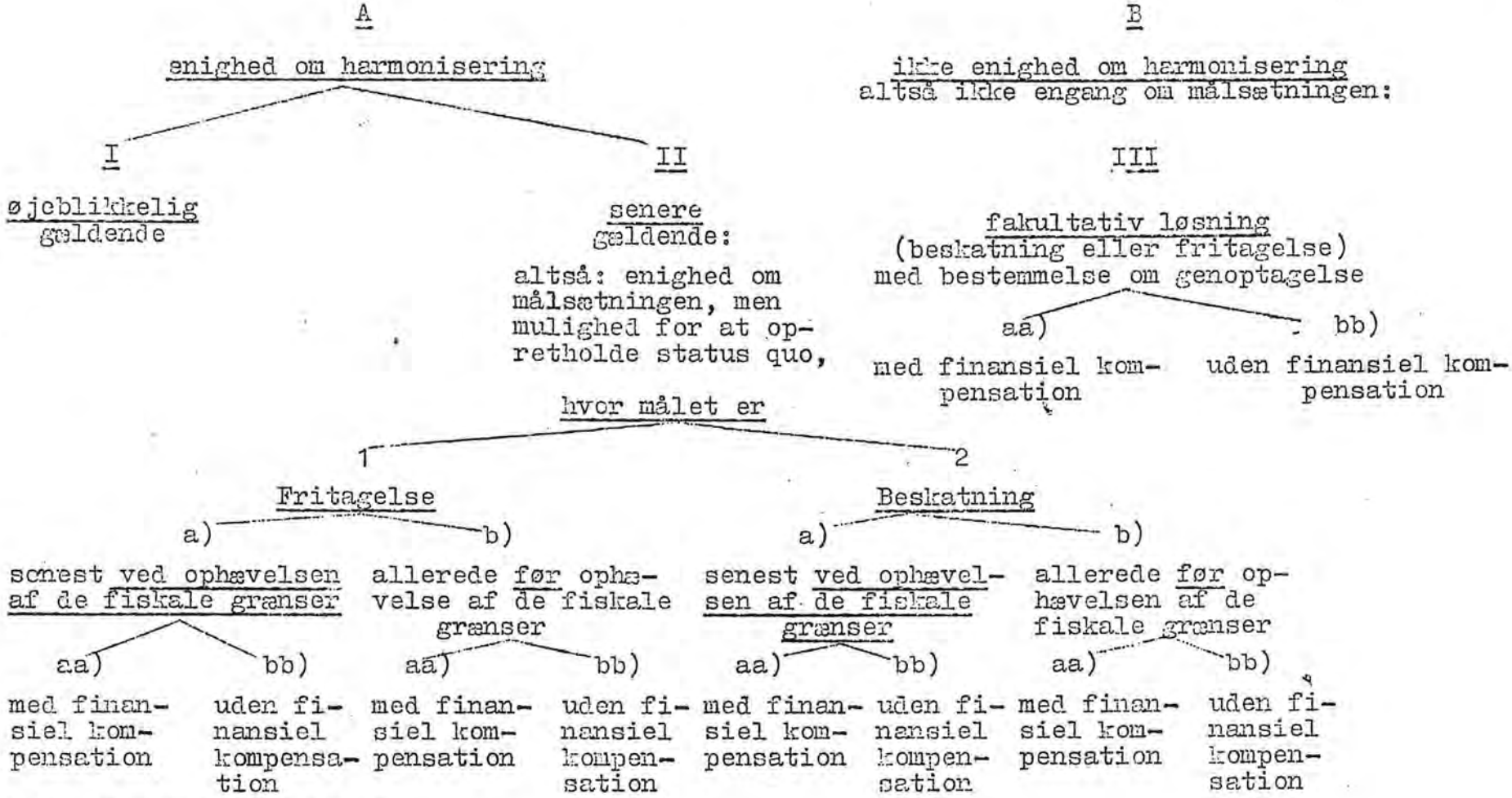
1) Der er dog stadig forbehold over for affattelsen af punkt 1 a).

T/719 dk/76 (FIN) gh/LH/at
EØF

4472/1976

BILAG I

Skema til overvejelse med henblik på at finde en løsning på problemerne i forbindelse med artikel 14

BILAG II

Artikel 14: Fritagelser i indlandet [1]

1. Tjenesteydelser og hertil knyttede leveringer af goder inden for telekommunikation, præsteret af det offentlige post- og telegrafvæsen [2] (punkt A 1 a) (anmodning fra flere delegationer)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering:

Tre del.: (B, DK, UK) — for beskatning

Seks del.: (D, F, I, IRL, L, N) — for fritagelse (for D: bortset fra installation og vedligeholdelse af ekstraapparater)

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

2. Ydelse af behandling af personer, foretaget inden for rammerne af udøvelse af sådan lægelig virksomhed og virksomhed i tilknytning dertil, som fastsættes af medlemsstaterne (punkt A 1 c)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering:

En del. [3] (I): for beskatning

Otte del.: for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

---

1) Denne liste omfatter ikke de problemer i forbindelse med fritagelser, som eventuelt kan opstå ved ejendomshandel og personbefordring.

2) Der er enighed om, at virksomhed, som udøves af servicefag inden for den private sektor, skal beskattes

3) For så vidt angår punkt 2, 3, 4, 17, 18 og 23: generelt forbehold fra den italienske delegation, som ikke kan tilslutte sig, at de liberale erhverv fritages for beskatning.

3. Tjenesteydelser udført af tandteknikere under udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser (punkt A 1 e)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering:

Fire del.: (B,D,I*),IRL) — for beskatning

Fem del.: (DK,F,L,N,UK) — for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

Seks del.: (DK,F,IRL,L,N,UK) — enighed om opnåelse af fritagelse

Tre del.: (B,D,I) — enighed om opnåelse af beskatning

III. fakultativ løsning?

p.m.

4. Ydelser, som selvstændige lægelige sammenslutninger eller selvstændige sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet udfører for deres medlemmer i forbindelse med disses direkte afgiftsfritagne virksomhed (punkt A 1 f)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering:

To del.: (B,I*)) — for beskatning

Syv del.: — for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

---

*) Jf. henvisning 3) på side 3.

Alternativ affattelse foreslået af den franske delegation:
Tjenesteydelser udført af sammenslutninger af ikke-merværdi afgiftspligtige personer, eller sådanne, som er fritaget for denne beskatning for at de kan yde deres medlemmer de tjenesteydelser, som er nødvendige for udøvelsen af deres virksomhed, når disse sammenslutninger indskrænker sig til kun at afkræve deres medlemmer nøjagtig godtgørelse af den del, det påhviler dem, af de udgifter, der skal udredes i fællesskab, såfremt denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejninger (punkt A 1 f)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

II. ikke enighed om målsætningen

Fire del.: (F, I, N, UK)	enighed om opnåelse af fritagelse, idet en sådan fritagelse dog bør suppleres med en klausul, som skal forhindre konkurrencefordrejninger
Fire del.: (B, D, DK, L)	ikke enige
En del.: (IRL)	forbehold

III. fakultativ løsning ?

Tre del.: (D, DK, L)	for en fakultativ løsning
En del.: (B)	imod en fakultativ løsning
Øvrige del.:	?

5. Personale til de i afsnit A, litra b), g), g-a) og h), nævnte formål, samt til åndelig bistand, som varetages af religiøse eller filosofiske institutioner (punkt A 1 m) (anmodning fra den tyske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

II. ikke enighed om målsætningen

Otte del.:	enighed om opnåelse af fritagelse
En del.: (N)	imod denne bestemmelse

III. fakultativ løsning ?

6. Levering af goder og tjenesteydelser til medlemmer i disses fælles interesse i form af et bidrag, der er fastsat i overensstemmelse med vedtægterne, fra organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, og hvis formål er politisk, fagforeningsmæssigt, religiøst, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller civilt, såfremt denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejninger (punkt A 1 n)(anmodning fra den belgiske delegation)

I. **ikke enighed** om øjeblikkeligt gældende harmonisering

II. ikke enighed om målsætningen

Otte del.:	enighed om opnåelse af fritagelse forudsat at arbejdsgiverorganer udelukkes
En del.: (UK)	enighed om opnåelse af fritagelse, men begrænset til organer af politisk, fagforeningsmæssigt og faglig art (herunder arbejdsgiverorganer og visse ungdomsorganisationer, spejdere osv.)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

7. Visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller gymnastik, der præsteres af foretagender, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der udøver sport eller gymnastik (punkt A 2 a)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

II. ikke enighed om målsætningen

III. fakultativ løsning ?

Otte del.:	kan evt. acceptere en fakultativ fritagelse
En del.: (B)	er imod enhver fakultativ løsning; stemt for obligatorisk fritagelse med en liste over fritagne ydelser

8. Visse kulturelle tjenesteydelser, der præsteres af offentligretlige kulturelle organer eller af andre statsanerkendte kulturelle organer (punkt A 2 b)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

II. ikke enighed om målsætningen

III. fakultativ løsning?

Otte del.:	kan evt. acceptere en fakultativ fritagelse
En del.: (B)	er imod enhver fakultativ løsning; stemt for obligatorisk fritagelse med en liste over fritagne ydelser

9. Entréafgift for sportopvisninger

[i det omfang disse afgifter ikke er fritaget i medfør af artikel 14, punkt A 2 c)] (anmodning fra den irske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Otte del.:	for beskatning
En del.: (IRL)	anmodning om fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

10. Begravelses- og ligbrændingsforretningers tjenesteydelser samt disse forretningers levering af tilbehør, som står i direkte forbindelse med sådanne tjenesteydelser (punkt B 1 b)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Fem del.: (B,D,DK,L,F) — for beskatning

Fire del.: (I,IRL,N,UK) — for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

11. Forvaltning af kreditter og kreditgarantier ved mellemmand (punkt B 1 f), h) og j) (anmodning fra den tyske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Seks del.: (B,F,I,IRL,N,UK) — for beskatning

Tre del.: (D,DK,L) — for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen om under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

12. Inddrivelse af fordringer (punkt B 1 f), h) og j) under 3)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Fem del.: (B,D,F,I,UK) — for beskatning

Fire del.: (DK,IRL,L,N) — for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

13. Inddrivelse af checks, tratter og veksler og lignende værdipapirer (punkt B 1 f), h) og j) under 3)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Tre del.: (B,F,I) — for beskatning

Seks del.: (DK,D,IRL,L,N,UK) — for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

14. Transaktioner vedrørende møntguld og mønter af ædelt metal (punkt B 1 f), h) og j) under 4 a)

/ Note fra Sekretariatet:

Disse problemer er blevet drøftet i forbindelse med spørgsmålet vedrørende artikel 16. På grundlag af de afgørelser, der træffes herom, bør der muligvis også fastsættes en fritagelse i forbindelse med artikel 14. /

15. Transaktioner vedrørende aktier, selskabsandele eller andele i sammenslutninger, obligationer osv.: udvidelse af fritagelsen til også at omfatte depot- og forvaltningsforretninger (punkt B 1 f), h) og j) under 5) (anmodning fra den tyske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Seks del.: (B,F,I,IRL,N,UK) for beskatning

Tre del.: (D,DK,L) for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

16. Investeringsselskabers forvaltning af særlige midler

(punkt B 1 f), h) og j) under 6) (anmodning fra den tyske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Tre del.: (B, IRL, UK)	for beskatning
Seks del.: (D, DK, F, L, I, N)	for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

17. Ydelser præsteret af ophavsmænd, kunstnere og fortolkere

(punkt B 1 n)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Seks del.: (B, D, I 1), IRL, L, UK)	for beskatning
Tre del.: (DK, F, N)	for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

Syv del.: (B, D, I 1), IRL, L, N, UK)	enighed om opnåelse af beskatning
To del.: (DK, F)	imod dette mål; stemt for opnåelse af fritagelse

III. fakultativ løsning ?

p.m.

---

1) Jf. henvisning 3, på side 3.

18. Tjenesteydelser præsteret af advokater og andre retsmedhjælpere (punkt B 1 o)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering:

Fem del.: (D, I 1), L, N, UK)	for beskatning
Fire del.: (B, DK, F, IRL)	for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen
(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

19. Tjenesteydelser til forureningsbekæmpelse som f.eks. saneringen, rensning af spildevand, afhentning og behandling af affald fra husholdninger - Indsamling, transport og behandling af skrald (anmodning fra den italienske delegation)(punkt B 1 q)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Otte del.:	for beskatning (tjenesteydelser præsteret af offentligretlige organer; skal behandles i forbindelse med artikel 4, stk. 5)
En del.: (I)	for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen
(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

---

1) Jf. henvisning 3) på side 3.

20. Tjenesteydelser i form af depotforretninger, som præsteres af institutter, der har bemyndigelse til udelukkende at udføre sådan virksomhed (anmodning fra den italienske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Otte del.: for beskatning

En del.: for fritagelse
(I)

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

21. Tjenesteydelser, som udføres med landbrugsmaskiner til fordel for enkelte landbrugsforetagender eller sammenslutninger af sådanne (anmodning fra den italienske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Otte del.: for beskatning; for F - ingen beskatning af tjenesteydelser, der udføres af selvstændige sammenslutninger som f.eks. landbrugskooperativer

En del.: for fritagelse
(I)

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning?

p.m.

22. Arbejder udført af blinde og af værksteder for blinde, såfremt det godtgøres, at de ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejninger af betydning (punkt B 2 c) (anmodning fra den tyske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Fire del.: (D, DK, F, I)	for fritagelse. For F og I udvidelse af denne fritagelse til andre fysisk handicappede
Fem del.: (B, IRL, D, N, UK)	for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

Otte del.:	for opnåelse af beskatning
En del.: (D)	for opnåelse af fritagelse

III. fakultativ løsning ?

p.m.

23. Privattimer på skole- eller universitetsniveau, som gives af privatlærere (anmodning fra den belgiske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

To del.: (D, I 1))	for beskatning
Syv del.: (B, DK, F, IRL, L, N, UK)	for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

---

1) Jf. henvisning 3) på side 3.

24. Levering af heste (fuldblods) og mynder (anmodning fra den irske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkeligt gældende harmonisering

Otte del.: for beskatning

En del.: (IRL) for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning ?

p.m.

Særligt problem: skal der i artikel 14 tilføjes et afsnit "C" der vil kunne affattes således:

"Medlemsstaterne kan i en overgangsperiode tillade, at fritagne transaktioner pålignes merværdiafgift. Merværdiafgiften skal principielt pålignes samtlige transaktioner, der udføres af sådanne personer eller virksomheder, som vælger at blive afgiftspligtige. Medlemsstaterne kan dog begrænse afgiftpligtens omfang."

Fire del.: (D, F, IRL, N)	ja
Øvrige del.:	forbehold, hovedsageligt fordi teksten ikke indholder nogen tidsbegrænsning
Kommission:	imod

Kommissionens repræsentant gjorde gældende, at en sådan bestemmelse, som blandt andet rejser alvorlige problemer med hensyn til beregning af egne indtægter, kun kan komme på tale:

- for fakultative fritagelser; udvidelse til at omfatte obligatoriske fritagelser, vil kunne give disse fakultativ karakter;
- såfremt den i et begrænset tidsrum muliggør opretholdelse af særlige situationer i visse lande.

Under de omstændigheder har Kommissionens repræsentant foreslået følgende tekst:

> "I de tilfælde, hvor det stilles medlemsstaterne frit at opretholde en fritagelse, kan disse medlemsstater tillade, at disse fritagne transaktioner pålignes merværdiafgift, såfremt denne påligning omfatter samtlige transaktioner, der udføres af sådanne personer eller virksomheder, som vælger at blive afgiftspligtige."

Artikel 16

1. Levering af goder, som af en køber, der ikke er etableret i indlandet, eller for hans regning forsendes eller transporteres uden for det i artikel 3 nævnte område med undtagelse af goder, der transporteres af køberen selv, og som er bestemt til [udrustning] eller proviantering af lystfartøjer og turistfly eller af ethvert andet transportmiddel, der tilhører privatpersoner (punkt A 2)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Syv del.: (D, DK, F, I, L, N, UK)	for fritagelse
En del.: (B)	forbehold over for anvendelsesområdet
En del.: (IRL)	for en fakultativ løsning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

2. Levering af goder til proviantering af fartøjer uanset deres størrelse eller flag

a) anvendt til sejlads i [rum][1] sø, og som udfører passagerbefordring mod betaling eller handelsmæssig, industriel eller fiskerimæssig virksomhed;

b) anvendt til rednings- eller assistanceformål på havet;

c) anvendt til krigsformål, og som er defineret i FTT under pos. 89.01 A, og som forlader landet med en havn beliggende i udlandet som bestemmelsessted.

Medlemsstaterne kan dog begrænse denne fritagelses rækkevidde, indtil der iværksættes en skattemæssig fællesskabsordning på området (punkt A 4).

1) Forbehold fra den tyske og den italienske delegation over for dette ord.

Problemer: a) udvidelse af denne fritagelse til at omfatte leveringer til fartøjer i kystfiskeri, undtagen skibsproviant (anmodning fra den italienske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

To del.: (N, I [1]))	for fritagelse
Øvrige del.:	for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

b) udvidelse af denne fritagelse til at omfatte krigsfartøjer, som forlader landet med en havn beliggende i udlandet som bestemmelsessted (anmodning fra flere delegationer)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Otte del.: (B, DK, F, I, IRL, L, N, UK)	for fritagelse; I finder, at der også bør være fritagelse for leveringer til fartøjer tilhørende statslige institutioner - for B's og N's vedkommende forbehold over for udtrykket "havn beliggende i udlandet"
En del.: (D)	for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

---

1) Den italienske delegation har anført, at dersom dens anmodning ikke skulle blive imødekommet, bør der ske udvidelse af den faste landbrugsordning, der gælder for ferskvandsfiskeri, til også at omfatte kystfiskeri.

c) udvidelse af denne fritagelse til at omfatte leveringer af goder til proviantering af lystfartøjer

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Syv del.: (B,D,DK,F,I,IRL,L) for beskatning

To del.: (NL,UK) for fritagelse

II. ikke enighed om målsætningen

Otte del.: enighed om målet: beskatning

En del.: (NL) enighed om målet: fritagelse

III. fakultativ løsning

p.m.

4. Levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af krigsfartøjer (punkt A 5)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Fire del.: (DK,I,NL,UK) for fritagelse

Fem del.: (B,D,F,IRL,L) for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

5. Levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af udstyr, som er indbygget i disse luftfartøjer, eller som bruges ved udnyttelsen heraf (punkt A 6)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Otte del.: ja, forudsat fritagelsen gøres fakultativ

En del.: (IRL) forbehold

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

6. Udvidelse af fritagelsen under punkt A 6 til at omfatte luftfartøjer leveret til statslige institutioner (punkt A 6)(anmodning fra den italienske delegation)

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Tre del.: (DK, I, UK) for fritagelse

Øvrige del.: for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme stillingtagen som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

7. Transaktioner i forbindelse med møntguld

- leveringer af møntguld som defineret under punkt A 14 (nyt) omsat uden for pengeinstitutterne eller godkendte institutioner

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Fem del.: (B, F, I, L, NL)	for fritagelse; for så vidt angår F, da undergivet særlig beskatning
Fire del.: (D, DK, IRL, UK)	for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme holdninger som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

- leveringer af mønter af ædelt metal

a) mønter til samling [1]

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Otte del.:	for beskatning
En del.: (L)	forbehold

II. ikke enighed om målsætningen

(samme holdninger som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

---

1) Definition af disse mønter, givet af Kommissionens tjenestegrene: "mønter af guld, sølv eller andet metal, der ikke er lovligt betalingsmiddel i emissionslandet og/eller som har numismatisk interesse [henhørende under pos. 99.05 i FTT]."

b) andre mønter

I. ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

Seks del.: (F, I, L, NL, UK, B)	for fritagelse; for så vidt angår I og NL, såfremt de ikke er lovligt betalingsmiddel. For så vidt angår UK, hvis omsat uden for godkendte institutioner
Tre del.: (D, DK, IRL)	for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme holdninger som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

Artikel 16 a

Levering af goder til godkendte organisationer, som udfører disse goder i forbindelse med deres filantropiske velgørende eller uddannelsesmæssige virksomhed i udlandet (stk. 2 a) (det forudsættes, at den pågældende fritagelse kan gennemføres ved en godtgørelse af afgiften)

I. Ikke enighed om øjeblikkelig gældende harmonisering

syv del.: (B,F,I,IRL,L,NL,UK) for fritagelse

to del.: (D,DK) for beskatning

II. ikke enighed om målsætningen

(samme holdninger som under I)

III. fakultativ løsning

p.m.

Artikel 16 b

Bør der indføres en bestemmelse om, at medlemsstaterne skal have mulighed for at fravige det sjette direktiv for så vidt angår de aftaler, de indgår, efter vedtagelsen af direktivet enten indbyrdes eller med tredjelande eller internationale institutioner?

fem del.: (D, DK, I, L, NL)	ja
fire del.: (B, F, IRL, UK)	nej

I bekræftende fald bør der fastlægges en konsultationsprocedure og hvilken?

to del.: (N, I)	procedure, som i andet direktiv
en del.: (DK)	en forenklet procedure
to del.: (D, L)	forbehold

1.8

BILAG 2.15

EUROPEAN COMMUNITIES

The Council

Brussels, 5 October 1976
T/744/76 (FIN)

N 0 T E

Subject: Proposal for a sixth Directive on VAT
- Article 14: Exemptions within a country's territory
Draft solution proposed by the Commission

1. Telecommunications services and supply of goods incidental thereto provided by the public postal services (item A(1)(a)) (request by several delegations)

- Delegations' positions (1) : 6 in favour of exemption
3 in favour of taxation

- Solution proposed : exemption

(1) Throughout this document delegations' positions refer to the aim to be achieved.

T/744 e/76 (FIN) ood/CBB/iam ...
EEC

4467/1976

* 2. Services of a personal nature provided in connection with the practice of the medical and paramedical professions as defined in the Member States (item A(1)(c))

- Delegations' positions : 8 in favour of exemption
  1 in favour of taxation
- Solution proposed : exemption

3. Services provided by dental technicians in their professional capacity and dental prostheses supplied by dentists and dental technicians (item A(1)(e))

- Delegations' positions : 6 in favour of exemption
  3 in favour of taxation
- Solution proposed : exemption

* 4. Services provided to their members by independent professional groups of a medical or paramedical nature for the direct requirements of their exempted activities (item A(1)(f))

- Delegations' positions : 7 in favour of exemption
  2 in favour of taxation
- Solution proposed : exemption

---

* In the case of those paragraphs preceded by an asterisk, it was suggested that they might be examined with a view to effecting their immediate harmonization.

* 5. Availability of staff for the purposes of item A(b), (g), (ga) and (h) and with a view to spiritual assistance given by religious or philosophical institutions (item A(1)(m)) (request by the German delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of exemption
  1 in favour of taxation
- Solution proposed : exemption

* 6. Supply of goods and provision of services for the common benefit of their members by means of a contribution to be fixed in accordance with the statutes from non-profit-making organizations with aims of a political, trade unionist, religious, patriotic, philosophical, philanthropic or civic nature, provided that this exemption is not likely to cause distortion of competition (item A(1)(n)) (request by the Belgian delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of exemption (1)
  1 in favour of exemption (2)
- Solution proposed : exemption

(1) Provided that employers' organizations were excluded.
(2) Only for political, trade unionist or professional bodies [see T/719/76 (FIN)].

* 7. Certain services closely linked with sport or physical education supplied by non-profit-making organizations to persons engaged in sport or physical education (item A(2)(a))

- Delegations' positions: 8 in favour of optional exemption
  1 in favour of compulsory exemption

- Solution proposed : exemption (1)

* 8. Certain cultural services provided by public law cultural bodies or by other cultural bodies recognized by the State (item A(2)(b))

- Delegations' positions: 8 in favour of optional exemption

- Solution proposed : exemption (1)

* 9. Admission charges for sporting events

[insofar as the charges are not exempted under item A(2)(c) of Article 14_7 (request by the Irish delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of taxation
  1 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

(1) This solution requires that a common list of the services exempted be drawn up. The Council might make provision, by means of an entry in the minutes, for the Commission to be responsible for compiling this list.

10. Services provided by undertakers and cremators and the supply by these enterprises of goods directly related thereto (item B(1)(b))

- Delegations' positions: 5 in favour of taxation
  4 in favour of exemption
- Solution proposed : taxation

11. Management of credits and credit guarantees by an intermediary (item B(1)(f)(h) and (j) (request by the German delegation)

- Delegations' positions: 6 in favour of taxation
  3 in favour of exemption
- Solution proposed : taxation

12. Recovery of debts (item B(1)(f), (h) and (j) sub(3))

- Delegations' positions: 5 in favour of taxation
  4 in favour of exemption
- Solution proposed : taxation

13. Collection of cheques, drafts and similar securities (item B(1)(f), (h) and (j) sub(3))

- Delegations' positions: 6 in favour of exemption
  3 in favour of taxation
- Solution proposed : exemption

14. Dealings in gold bullion and coins of precious metal (item B(1)(f), (h) and (j) sub(4a))

Comment: The Commission considers that the wording of this paragraph should be reviewed in conjunction with the wording of Article 16(7). It will submit a general paper on exemption problems.

15. Dealings in shares, interests in companies and associations, debentures, etc...: extension of exemption to safekeeping and management dealings (item B(1)(f), (h) and (j) sub(5)) (request by the German delegation)

- Delegations' positions: 6 in favour of taxation
  3 in favour of exemption
- Solution proposed : taxation

16. Management of special funds by investment companies (item B(1)(f), (h) and (j) sub(6)) (request by the German delegation)

- Delegations' positions: 6 in favour of exemption
  3 in favour of taxation
- Solution proposed : exemption

17. Services provided by authors, artists and performers (item B(1)(n))

- Delegations' positions: 7 in favour of taxation
  2 in favour of exemption
- Solution proposed : taxation

18. Services provided by members of the legal and judicial professions (item B(1)(o))

- Delegations' positions: 5 in favour of taxation
  4 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

* 19. Services provided to combat pollution, e.g. sanitation, purifying waste water, collection and processing of household refuse - Provision of collection, carriage and processing of solid urban refuse (request by the Italian delegation) (item B(1)(q))

- Delegations' positions: 8 in favour of taxation
  1 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

* 20. Security services carried out by institutions authorized to exercise such activities exclusively (request by the Italian delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of taxation
  1 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

* 21. Provision of services by means of agricultural machinery for individual or associated agricultural undertakings (request by the Italian delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of taxation
  1 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

22. Operations carried out by blind persons or workshops for blind persons, where it is proved that such operations do not give rise to significant distortions of competition (item B(2)(c)) (request by the German delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of taxation
  1 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

* 23. Individual school or university tuition given privately by teachers (request by the Belgian delegation)

- Delegations' positions: 7 in favour of exemption
  2 in favour of taxation

- Solution proposed : exemption

* 24. Deliveries of horses (thoroughbreds) and greyhounds (request by the Irish delegation)

- Delegations' positions: 8 in favour of taxation
  1 in favour of exemption

- Solution proposed : taxation

Comments:

1. In all cases where it was not possible to reach agreement on the immediate harmonization of the above items, the solution proposed consists in establishing the aim to be achieved, since the countries which currently apply rules at variance with this aim have the option of retaining their own rules.

2. Once the basic rule is laid down a Member State may only give taxable persons the right of option inasmuch as this right is in line with the final aim. In other words, the option may only be used in a case where the basic rule is taxation and a Member State which currently applies exemption retains it.

3. As regards financial compensation, a solution might be based on the following rules:

(a) where the basic rule is taxation, any Member State which retains exemption is obliged to pay financial compensation;

(b) where the basic rule is exemption, one of the following two courses may be adopted:

- provision for negative compensation to the benefit of the States applying taxation, or

- no provision for a negative compensation of this type, which would encourage Member States to align themselves more quickly with Community rules.

BILAG 2.16

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 15. november 1976

T/848/76 (JUR) (FIN)

N O T E

Vedr.: Sjette direktiv om merværdiafgift

- udkast til affattelse vedrørende den overgangsperiode, som Rådet beskæftigede sig med på samlingen den 21. oktober 1976 [dok. R/2351/76 (FIN 615) og T/816/76 (FIN)]

1. På samlingen den 21. oktober 1976 pålagde Rådet [1] De faste repræsentanters Komité at udarbejde en tekst ud fra følgende grundtanker, som blev fremsat af formanden under mødet:

> Overgangsperioden for de pågældende transaktioner bør være så kort som muligt, og medlemsstaterne bestræber sig for så vidt muligt at nå dette mål. På grundlag af en rapport fra Kommissionen, eventuelt ledsaget af et forslag, undersøger Rådet på ny situationen fire år efter ikrafttrædelsen af det sjette direktiv. I forbindelse med denne undersøgelse skal de pågældende medlemsstater begrunde, hvorfor de endnu ikke har kunnet nå harmoniseringsmålet. I givet fald skal nye undersøgelser af situationen foretages mindst hvert fjerde år.

De faste repræsentanters Komité vedtog at udarbejde en sådan tekst på grundlag af et udkast affattet af Rådets juridiske tjeneste.

Den juridiske tjeneste finder, at det vil være til nytte i den forbindelse at fremlægge et udkast til affattelse (se bilaget til denne note), hvori den omhandlede tekst indsættes blandt de øvrige bestemmelser vedrørende fritagelserne.

2. Rådet påtænker at vedtage tre lister over transaktioner, om hvilke der er opnået enighed

- om fritagelse eller om øjeblikkelig beskatning (liste I),
- om fritagelse eller om beskatning, som samtlige medlemsstater først skal gennemføre ved udløbet af en overgangsperiode (liste II og III).

---

1) jf. dok. T/816/76 (FIN).

T/848 dk/76 (JUR) (FIN) grn/AB/gnm

18 NOV. 1976

.../...

R 4586/76

a) I betragtning af, at hovedreglen ifølge direktivet er, at der finder beskatning sted, er det kun nødvendigt i teksten at angive fritagelserne.

b) Blandt disse fritagelser bør der skelnes mellem dem, der tænkes gennemført endeligt, og dem, der ydes som en overgangsforanstaltning.

Det foreslås at indføje førstnævnte type fritagelser i artikel 14 og 16 (afhængigt af, om de sker inden for det enkelte land eller ved udførslen), og heriblandt yderligere at sondre mellem dem, der umiddelbart er fælles for alle medlemsstaterne, og dem, der først bliver det ved udløbet af en overgangsperiode.

Den anden type fritagelser foreslås indføjet i en ny artikel, som skal indeholde samtlige overgangsbestemmelser vedrørende fritagelserne.

c) Hvad angår overgangsperiodens varighed, synes to muligheder at kunne komme i betragtning:

- en kort periode (f.eks. på 4 år), som Rådet vil kunne forlænge på forslag af Kommissionen, såfremt en sådan forlængelse skønnes begrundet, for bestemte transaktioner;

- en lang periode (f.eks. på 12 år), som Rådet vil kunne afkorte på forslag af Kommissionen, for bestemte transaktioner.

Rådets juridiske tjeneste finder, at den sidstnævnte løsning er at foretrække, idet

- den fra begyndelsen sikrer en sidste frist for overgangsperiodens varighed;

- man herved kan komme uden om problemet ved den første løsning, nemlig med hvilket flertal Rådets afgørelse skal træffes.

Den juridiske tjeneste mener, at hvis det forhold, at der indføres en overgangsperiode, skal være i overensstemmelse med traktaten og specielt med afgørelsen angående egne indtægter, må der være vished for, at denne periode får en ende igen.

3. Med henblik på udformningen af teksten, hvori de grundtanker gengives, som formanden for Rådet har fremsat angående overgangsperioden, foreslår den juridiske tjeneste, at det understregede punktum indføjes i artikel x, stk. 2, første afsnit, og at der til artiklen knyttes en erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol (jf. bilaget, punkt III).

BILAG

I. Oversigt vedrørende affattelsen af artikel 14 og 16

/Medlemsstaterne fritager/ [1]:

A. de i liste I A anførte transaktioner

B. de i liste II anførte transaktioner

II. Overgangsbestemmelser

I slutningen af afsnit X indsættes en ny artikel med følgende ordlyd:

Artikel x

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 og 16 og i en overgangsperiode på højst /12 år/ eller senest indtil den dato, på hvilken beskatningen ved indførsel og afgiftsgodtgørelsen ved udførsel afskaffes i samhandelen mellem medlemslandene,

   a) kan de medlemsstater, som ved dette direktivs ikrafttræden beskatter de i artikel 14 B og 16 B nævnte transaktioner, opretholde beskatningen af disse transaktioner;

   b) kan de medlemsstater, som ved dette direktivs ikrafttræden ydes fritagelse for følgende transaktioner, opretholde fritagelse for disse transaktioner:

      de i liste III anførte transaktioner

---

1) den indledende sætning skal være enten som af Kommissionen foreslået eller som udformet af arbejdsgruppen

c) p.m. de afgiftspligtiges ret til at vælge [1)]

2. Rådet tager fire år efter dette direktivs ikrafttræden og alt efter behov, mindst hvert fjerde år efter denne dato, på baggrund af en rapport fra Kommissionen den i denne artikels stk. 1 nævnte overgangsperiodes varighed op til fornyet overvejelse. Det skal navnlig overveje de grunde, som anføres af de medlemsstater, der anser det for ønskeligt fortsat at benytte sig af de i denne artikel fastsatte overgangsbestemmelser.

   På forslag fra Kommissionen vedtager Rådet med enstemmighed i givet fald for hver af de i artikel 14 B, 16 B og litra b) i denne artikel anførte transaktioner de nødvendige foranstaltninger for at afkorte overgangsperioden.

III. Erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol

Rådet er enigt om, at den i artikel x fastsatte overgangsperiode skal være så kort som mulig. Det noterer sig, at alle medlemsstaterne agter at bestræbe sig på såvidt muligt at nå dette mål.

---

1) jf. dok. R/2351/76 (FIN 615) s. 3, litra B

-1.715.4

BILAG 2.17

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 13. december 1976
R/3034/76 (FIN 808)

RÅDETS SAMLING (SKATTESPØRGSMÅL) DEN 16. DECEMBER 1976

Note fra formandskabet

Vedr.: Fortsættelse af behandlingen af det sjette direktiv om merværdiafgift

A

1. Ved afslutningen af sin samling den 21. oktober 1976 vedtog Rådet på sin samling den 16. december 1976 at træffe en række beslutninger vedrørende alle de uløste problemer i forbindelse med det sjette direktiv om merværdiafgift.

2. Siden har gruppen vedrørende finansielle spørgsmål arbejdet næsten uafbrudt og De faste repræsentanters Komité har holdt flere møder om spørgsmålet. Trods disse bestræbelser er der stadig ikke fundet nogen løsning på omkring tredive problemer. Størstedelen af disse er af politisk karakter, men er samtidig yderst komplicerede i teknisk henseende.

3. Det kan befrygtes, at Rådet den 16. december ikke vil kunne nå til enighed om alle disse problemer, såfremt disse forelægges, uden at der samtidig angives en kompromisløsning. Formandskabet har derfor bestræbt sig på at finde sådanne løsninger. Resultaterne af disse bestræbelser fremlægges i denne note.

4. Flere af de nedenfor anførte kompromisforslag bygger på den opfattelse, som Rådet godkendte på dets samling den 21. oktober 1976, at der i det sjette direktiv om merværdiafgift bør indføres tre lister, som omfatter følgende:

- LISTE I (umiddelbar løsning) omfatter virksomhed, som fritages umiddelbart og obligatorisk i alle medlemsstaterne (Del A.) eller beskattes (Del B.).

- LISTE II (formål: fritagelse) omfatter virksomhed som først bør fritages i alle medlemsstaterne efter en overgangsperiode, hvis varighed endnu ikke er fastsat. I denne overgangsperiode kan de medlemsstater, hvori denne virksomhed beskattes på nuværende tidspunkt, opretholde beskatningen.

- LISTE III (formål: beskatning) omfatter virksomhed, som først bør beskattes i alle medlemsstaterne efter en overgangsperiode, hvis varighed endnu ikke er fastsat. I denne overgangsperiode kan de medlemsstater, hvori denne virksomhed er fritaget på nuværende tidspunkt, opretholde fritagelsen.

B

Punkter opført under III på den foreløbige dagsorden

1. MERVÆRDIAFGIFTSPLIGT FOR OFFENTLIGRETLIGE ORGANER (artikel 4, stk. 5)

a) radio- og fjernsynsorganernes ikke-kommercielle virksomhed
[dok. R/2719/76 (FIN 711)]

Formandskabets forslag:

Fritagelse med mulighed for at opretholde beslutningen i en overgangsperiode (LISTE II).

b) Offentlige vandforsyningsvirksomheder
[dok. R/2989/76 (FIN 789)]

Formandskabets forslag:

Afgiftspligt
(følgelig beskatning af vand leveret af en offentlig virksomhed).

c) Liste over de former for virksomhed, der obligatorisk medfører afgiftspligt (Bilag D)
[dok. R/2991/76 (FIN 791)]

Det erindres, at otte delegationer tilsluttede sig den pågældende liste. Kun den belgiske delegation har opretholdt et forbehold.

Formandskabet foreslår den belgiske delegation at tilslutte sig til de øvrige delegationers standpunkt.

2. BESKATNINGSSTEDET FOR VISSE TJENESTEYDELSER (artikel 10)
[dok. R/2682/76 (FIN 699)]

Formandskabets forslag:

Godkendelse af teksterne i Bilag I
dok. R/3035/76 (FIN 809)

Bemærkninger:

1. For så vidt angår de i punkt d) i denne tekst omhandlede tjenesteydelser foreslog formand-

skabet, at aftagerens hjemsted fastsættes som tjenesteydelsessted

- for tjenester ydet til aftagere, der er etableret uden for Fællesskabet
- for tjenester ydet til afgiftspligtige aftagere, der er etableret i Fællesskabet, men uden for, hvor yderen er etableret.

Såfremt yderen er en privatperson, som er etableret inden for Fællesskabet, foreslår Formandskabet at anvende den generelle regel i stk. 1 i artikel 10, i følge hvilken tjenesteydelsesstedet er det sted, hvor yderen er etableret.

2. Formandskabets tekster løser ligeledes problemet i forbindelse med finans-, bank- og forsikringstransaktioner på internationalt plan. Formandskabet foreslår således

- at de pågældende transaktioner fritages uden fradragsret for tidligere betalte afgifter, når aftageren er etableret inden for Fællesskabet
- at denne virksomhed fritages med fradragsret når aftageren er etableret uden for Fællesskabet

3. En løsning, som svarer til den ovenfor beskrevne, foreslås for visse transaktioner på internationalt plan vedrørende rørlige goder (anlægsarbejde, udlejning, ekspertbistand).

3. ORDNING FOR REJSEBUREAUER

Det eneste problem, som endnu ikke er løst, vedrører den ordning, der er gældende for bureauets fortjenstmargin

a) Rejse inden for det land, hvor bureauet er etableret
/ jf. punkt I i dok. R/2881/76 (FIN 754) /

Formandskabets forslag:

Beskatning af fortjenstmarginen (LISTE I B)

b) Rejse uden for det land, hvor bureauet er etableret, men inden for Fællesskabet

[jf. punkt II i dok. R/2881/76 (FIN 754)]

Formandskabets forslag:

Beskatning af fortjenstmargenen (LISTE I B), forudsat at bureauet stadig betragtes som den rejsendes befuldmægtigede.

c) Rejse uden for det land, hvor bureauet er etableret, men uden for Fællesskabet

Formandskabets forslag:

Afgiftsfritagelse for fortjenstmargenen (LISTE II) med fradragsret for tidligere betalte afgifter (artikel 16).

4. BESKATNINGSGRUNDLAG (artikel 12)

a) Medregning af tilskud eller anden støtte i beskatningsgrundlaget (artikel 12 A, 1 a))

[dok. R/2623/76 (FIN 687)]

Formandskabets forslag:

- kun støtte, der er direkte knyttet til prisen på en levering eller en ydelse, medregnes i beskatningsgrundlaget

- de øvrige former for støtte medregnes ikke i beskatningsgrundlaget og påvirker ikke fradragsretten

b) Beskatningsgrundlag ved indførsel (artikel 12 B): definition af første bestemmelsessted

[dok. R/2995/76 (FIN 794)]

Formandskabets forslag:

Godkendelse af teksten i Bilag II (dok. R/3035/76 (FIN 809).

5. FRITAGELSER (Artikel 14 og 16)

a) Finans-, bank- og forsikringstransaktioner [1]
[dok. R/2355/76 (FIN 619)]

På dette område er der endnu fem uløste problemer:

1) Begrænsning af de pågældende fritagelser til bankers og pengeinstituttets transaktioner (subjektiv fritagelse) eller fritagelse for alle personer og institutter, der foretager de nævnte transaktioner (objektiv fritagelse)

Formandskabets forslag:

Objektiv fritagelse.

2) Forvaltning af kreditter og kreditgarantier ved andre personer eller institutter end dem, der har ydet kreditterne

Formandskabets forslag:

Beskatning med mulighed for at opretholde fritagelsen i en overgangsperiode (LISTE III).

3) Omkostninger beregnet af en bank for "normal" inkasso af en check, veksel og andre handelseffekter eller for en betalingsoverførsel

Formandskabets forslag:

Fritagelse (LISTE I A).

4) Inddrivelse af fordringer [2]

Formandskabets forslag:

Beskatning med mulighed for at opretholde fritagelsen i en overgangsperiode (LISTE III).

---

1) Formandskabets forslag vedrørende det særlige problem i forbindelse med finans-, bank- og forsikringstransaktioner på internationalt plan er anført under punkt 2 (stedet for visse tjenesteydelser).
2) Det drejer sig navnlig om inddrivelser som foretages af specialiserede bureauer, når en "normal" inkasso ikke har kunnet finde sted.

5) Opbevaring og forvaltning af aktier, selskabsandele eller andre andelsbeviser, obligationer og andre værdipapirer eller veksler og gældsbeviser (bortset fra varerepræsentativer og de i artikel 5, stk. 2 a), b) og c) omhandlede rettigheds- eller adkomstbeviser)

Formandskabets forslag:

Beskatning med mulighed for at opretholde fritagelsen i en overgangsperiode (LISTE III)

b) transaktioner vedrørende guld
[dok. R/2907/76 (FIN 765)]

1) Alle delegationerne var enige om en umiddelbar beskatning af guld til industrielt brug 1)

2) Desuden er der enighed om en umiddelbar beskatning af guldmønter til samlerbrug 2)

3) Formandskabet foreslår ligeledes en umiddelbar beskatning (LISTE I B) af guld som investeringsobjekt 3) på alle trin (herunder leveringer til privatpersoner, centralbankernes leveringer og indførsler) med undtagelse af

- leveringer, herunder indførsel, til de centralbanker, for hvilke formandskabet foreslår fritagelse (artikel 15 og 16 (LISTE I A)

- leveringer mellem centralbanker for hvilke formandskabet foreslår enten fritagelse (artikel 14) eller udelukkelse af anvendelsesområdet

Formandskabet foreslår desuden, at medlemsstaterne får mulighed for at suspendere beskatningen for visse transaktioner vedrørende guld som investeringsobjekt, for eksempel leveringer inden for London Gold Market.

---

1) Det drejer sig om guld, som ikke betragtes som guld som investeringsobjekt, for eksempel ubearbejdet guld eller guld i form af halvfabrikata, forarbejdet guld (smykker), guldopløsninger, genstande af guld, som er destrueret eller som skal destrueres.
2) Som mønter til samlerbrug anses mønter af guld, sølv eller andet metal, som ikke anvendes som lovligt betalingsmiddel, eller som er af numismatisk eller samlermæssig interesse.
3) Stænger eller barren, der opfylder visse krav med hensyn til vægt og lødighed i guldklumper og guldstykker, der sælges som guld, dvs. til prisen for guld.

c) Tjenesteydelser fra advokater og andre retsmedhjælpere

Formandskabets forslag:

På LISTE III (beskatning med mulighed for fritagelse i en overgangsperiode) opføres:

- advokater og andre retsmedhjælpere
- forfattere, kunstnere og kunstfortolkere [1)]
- andre liberale erhverv, med undtagelse af lægeerhvervet eller erhverv i tilknytning hertil samt erhverv, som er anført i Bilag B i det andet direktiv om merværdiafgift.

  Ved "liberalt erhverv" forstås tjenesteydelser, som hovedsagelig er af intellektuel eller sportslig karakter, og som udføres uden anvendelse af industrielle eller kommercielle metoder.

d) Tjenesteydelser fra andre faglige sammenslutninger end lægelige sammenslutninger og sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet

[dok. R/2900/76 (FIN 762)]

Formandskabets forslag:

Fritagelse med mulighed for beskatning i en overgangsperiode (LISTE II).

Følgelig bør følgende tekster indføjes på listerne:

- Liste I A (umiddelbar fritagelse):

  "Ydelser, som selvstændige lægelige sammenslutninger eller selvstændige sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet udfører for deres medlemmer i forbindelse med disses direkte afgiftsfritagne virksomhed."

---

1) Opførelsen af denne gruppe af liberale erhverv på LISTE III blev allerede vedtaget af Rådet på dets samling den 21. oktober 1976. Iøvrigt besluttede Rådet på denne samling at opføre lægeerhverv og erhverv i tilknytning hertil på LISTE I A (umiddelbar fritagelse).

- Liste II (mål: fritagelse)

"Ydelser, som sammenslutninger af personer, der ikke er undergivet merværdiafgift, eller som er fritaget for denne afgift - bortset fra lægelige sammenslutninger og sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet - udfører for deres medlemmer, når de er nødvendige for udøvelsen af deres erhverv, såfremt disse grupper nøjes med at afkræve deres medlemmer, hvad der nøjagtigt svarer til deres andel i de fælles udgifter, og på betingelse af at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejninger."

e) International persontransport [1]

Formandskabets forslag:

1) transport ad sø- og luftvej: fritagelse (LISTE I A)

2) jernbane-, landevejs- eller søtransport

a) for strækninger inden for Fællesskabet: beskatning med mulighed for at opretholde fritagelsen i en overgangsperiode (LISTE III)

b) for strækninger uden for Fællesskabet: fritagelse (LISTE I A).

f) Transport af syge og tilskadekomne

[doc. R/2990/76 (FIN 790)]

Formandsskabets forslag:

Fritagelse med mulighed for at opretholde beskatninger i en overgangsperiode (LISTE II).

---

1) For så vidt angår den nationale persontransport gav Rådet den 21. oktober 1976 sin tilslutning til "LISTE III - løsningen" (formål: beskatning) forudsat at overgangsperioden bevares, indtil ophævelsen af skattegrænserne.

g) Afgiftspligtige personers overdragelse af byggegrunde

På Rådets samling den 21. oktober 1976 gav syv delegationer deres tilslutning til Formandskabets forslag om beskatning af disse transaktioner med mulighed for at opretholde fritagelsen i en overgangsperiode (LISTE III).

Den danske og den luxembourgske delegation fremsatte et forbehold. I mellemtiden har den danske delegation dog meddelt, at den kan gå ind for en senere beskatning (LISTE III) af de pågældende transaktioner, og at dens forbehold alene tager sigte på varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemsstaterne kan opretholde fritagelsen.

På denne baggrund foreslår formandskabet

- at drøfte problemet i forbindelse med den danske delegations forbehold under punkt 7 på den foreløbige dagsorden (overgangsperiodens varighed);
- at henstille til den luxembourgske delegation at tilslutte sig de øvrige delegationers standpunkt.

h) Forsendelse af kolli gennem det offentlige postvæsen
[dok. R/2969/76 (FIN 780)]

Formandskabets forslag:

Fritagelse med mulighed for at opretholde beskatningen i en overgangsperiode (LISTE II).

6. RETTEN TIL AT VÆLGE
[dok. R/2667/76 (FIN 696) og R/3009/76 (FIN 802)]

Formandskabet foreslår følgende løsning:

1) Endelig ordning

a) Den endelige ordning giver ikke længere medlemsstaterne mulighed for at indrømme de afgiftspligtige ret til at vælge med hensyn til beskatningen.

b. Som undtagelse fra denne regel kan medlemsstaterne indrømme de afgiftspligtige ret til at vælge for så vidt angår nedenstående transaktioner, såfremt transaktionerne udføres for en anden afgiftspligtig med henblik på hans økonomiske virksomhed:

- overdragelser af fast ejendom
- udlejning og bortforpagtning af fast ejendom
- bank- og finanstransaktioner som er anført i artikel 14.

Medlemsstaterne kan begrænse omfanget af valgmulighederne.

c. Den endelige ordnings ikrafttrædelse:

- for så vidt angår transaktioner, som skal fritages umiddelbart og obligatorisk i alle medlemsstaterne: fra det tidspunkt, hvor det sjette direktiv om merværdiafgift iværksættes i medlemsstaterne
- for så vidt angår transaktioner, som skal fritages senere: efter udløbet af den overgangsperiode, der fastsættes for den pågældende transaktion.

d. Med henblik på at lette overgangen til denne endelige ordning kan medlemsstaterne tillade de afgiftspligtige, som inden iværksættelsen af det sjette direktiv om merværdiafgift har valgt beskatning, at fastholde dette valg, indtil udløbet af den i de nationale lovgivninger fastsatte frist for valget og højst tre år efter iværksættelsen af det sjette direktiv.

2) Overgangsordning

a. Såfremt målet er beskatning, kan de medlemsstater, som i en overgangsperiode opretholder fritagelsen, give de afgiftspligtige mulighed for at vælge beskatning.

b. Såfremt målet er fritagelse, kan de medlemsstater, som allerede ved iværksættelsen af det sjette direktiv om merværdiafgift praktiserer fritagelse, men med ret til at vælge, opretholde denne ret indtil overgangsperiodens udløb.

7. OVERGANGSPERIODENS VARIGHED

Formandskabet foreslår følgende løsning:

1) Overgangsperioden bør være så kort som mulig, og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at gennemføre dette mål. Kun i undtagelsestilfælde kan den vare indtil ophævelsen af skattegrænserne.

2) På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet situationen op til fornyet overvejelse fire år efter iværksættelsen af det sjette direktiv om merværdiafgift, og såfremt der er behov derfor, mindst hvert fjerde år efter denne dato. Rådet skal i særlig grad undersøge de argumenter, som er blevet fremsat af de medlemsstater, som fortsat ønsker at anvende de pågældende overgangsbestemmelser.

3) Rådet træffer sin afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og vedtager i givet fald for hver af de pågældende transaktioner de nødvendige foranstaltninger for at afkorte overgangsperioden.

8. INDGÅELSE AF INTERNATIONALE AFTALER (artikel 16 b)
[dok. R/2988/76 (FIN 788)]

Formandskabets forslag:

Indsættelse i artikel 16 b af en tekst som, for så vidt angår de internationale aftaler, som indgås efter vedtagelsen af det sjette direktiv om merværdiafgift, fastsætter en forudgående konsultation begrænset til de tilfælde, som er af en vis betydning for konkurrencen og egne indtægter.

Den pågældende tekst er anført i Bilag III dok. R/3035/76 (FIN 809).

9. RET TIL FRADRAG AF TIDLIGERE BETALTE AFGIFTER
(Artikel 17 til 20)

a) Tilbagebetaling af merværdiafgift til udenlandske afgiftspligtige (artikel 17, stk. 4) / dok. R/3010/76 (FIN 803) /

Formandskabet foreslår følgende løsning:

1) Direktivets princip bør være, at de afgiftspligtige, som ikke er etableret i et land, har ret til at få tidligere betalte afgifter i dette land tilbagebetalt.

2) Rådet bør på forslag af Kommissionen søge at fastsætte de nærmere fællesskabsbestemmelser for anvendelsen af dette princip inden den 31. december 1977.

3) Indtil disse gennemførelsesbestemmelsers ikrafttræden fastsætter medlemsstaterne selv de betingelser, på hvilke den pågældende tilbagebetaling skal foretages.

4) Når den afgiftspligtige ikke er etableret i Fællesskabet, har medlemsstaterne mulighed for at udelukke tilbagebetalingen eller stille supplerende betingelser for denne.

b) Udelukkelse af visse afgifter fra fradragsretten (artikel 17, stk. 6) / dok. R/3011/76 (FIN 804) /

Formandskabets forslag:

Godkendelse af teksten i artikel 17, stk. 6 i Bilag IV dok. R/3035/76 (FIN 809).

c) Medtagelse af tilskud i beregningsgrundlaget

Formandskabets forslag:

Tilskud, som ikke er medregnet i beregningsgrundlaget, påvirker ikke fradragsretten for tidligere betalte afgifter (jf. Formandskabets forslag ad punkt 4 a)).

d) Berigtigelse af fradrag for investeringsgoder (Artikel 23, stk. 2) [dok. R/2748/76 (FIN 716)]

Formandskabets forslag:

1) For så vidt angår investeringsgoder bør der i det sjette direktiv om merværdiafgift fastsættes en berigtigelse, som foretages over en periode på fem år.

2) Det bør desuden præciseres, at såfremt det i en medlemsstat konstateres, at berigtigelsesforanstaltningerne ville give et beskedent resultat, har denne medlemsstat under forbehold af en høring af merværdiafgiftsudvalget [1] mulighed for at undlade at foretage berigtigelser under hensyn til nødvendigheden af at undgå fordrejninger af konkurrencevilkårene, den samlede indvirkning på beskatningen i det pågældende land samt til behovet for en administrativ forenkling.

10. ANGIVELSER FRA AFGIFTSPLIGTIGE (Artikel 23, stk. 4) [dok. R/2993/76 (FIN 793)]

Formandskabet foreslår at følgende sætning i artikel 23, stk. 4 opretholdes:

"Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til beregning af afgiften og de fradrag, som skal foretages, herunder det samlede beløb for omsætningen vedrørende disse afgifter og fradrag samt det samlede beløb for de afgiftsfritagne omsætninger."

Bemærkninger:

Opretholdelsen af denne sætning om angivelse af beskattede inputs og fradragsberettigede outputs er nødvendig for at kunne fastsætte størrelsen af egne indtægter efter "base surbase"-teknikken.

---

1) De faste repræsentanters Komité har vedtaget, at dette udvalg bør være konsulterende, og at de beslutninger, som måtte blive nødvendige, træffes af Rådet på forslag af Kommissionen.

11. SÆRLIGE ORDNINGER

a) Mindre virksomheder (artikel 25)
[dok. R/2810/76 (FIN 738)]

Formandskabets forslag:

Godkendelse af teksten til artikel 25 og 31 a som anført i Bilag V i dok. R/3035/76 (FIN 809).

Bemærkninger:

1. Ifølge formandskabets forslag bør "standstill" ikke blot anvendes på fritagelser på over 4.000 ERE, men også på de gradvise nedsættelser.

   Medlemsstater, som endnu ikke anvender en sådan nedsættelse for de mindre virksomheder, har mulighed for at indføre denne.

2. For så vidt angår sammensætningen af den omsætning, som lægges til grund for "standstill", har formandskabet bestræbt sig på at finde en løsning, som med udgangspunkt i det afgiftspligtige beløb fra de pågældende transaktioner tager hensyn til samtlige delegationers ønsker.

3. Teksten fastsætter en harmonisering i "standstill"-perioden af visse gennemførelsesbestemmelser, som samtlige medlemsstater skal overholde.

4. Endelig giver denne tekst (stk. 9 b)) Rådet mulighed for at opretholde den reelle værdi af de nationale fritagelser på over 4.000 ERE.

b) Brugte ting (artikel 26)
[dok. R/2624/1/76 (FIN 688) rev. 1)]

Formandskabets forslag:

Godkendelse af teksten i artikel 26 som anført i Bilag VI i dok. R/3035/76 (FIN 809).

c) Landbrugsproducenter (artikel 27)
[dok. R/2892/1/76 (FIN 758) rev. 1]

p.m.

12. NULSATSER OG REDUCEREDE SATSER (Artikel 28)

a) Tekst til et nyt stykke i artikel 28
[dok. R/2522/76 (FIN 669)]

b) Erklæring vedrørende marginalreguleringerne
[dok. R/3012/76 (FIN 805)]

Formandskabets forslag:

Godkendelse af teksterne i bilag VII i dok. R/3035/76 (FIN 809).

13. ADGANG TIL AT DISPENSERE FRA DIREKTIVET FOR AT FORENKLE AFGIFTSOPKRÆVNINGEN ELLER FOR AT UNDGÅ VISSE FORMER FOR AFGIFTSSVIG ELLER AFGIFTSUNDDRAGELSE

a) Ny artikel X
[dok. R/2911/76 (FIN 766)]

Formandskabet foreslog, at dette punkt behandles sammen med punkt 14.

b) Opretholdelse af en særordning i Irland
[dok. R/2354/76 (FIN 618)]

Formandskabet foreslog den irske delegation at undlade at insistere på opretholdelsen af den pågældende ordning.

14. PUNKTER, HVIS LØSNING I GRUPPEN VEDRØRENDE FINANSIELLE SPØRGSMÅL, EFTER KOMMISSIONENS OPFATTELSE ER ET TILBAGESKRIDT I FORHOLD TIL DET ANDET DIREKTIV OM MERVÆRDIAFGIFT
[dok. R/3013/76 (FIN 806)]

p.m.

15. PROCEDURE FOR UDARBEJDELSEN AF DEN ENDELIGE TEKST TIL DET SJETTE DIREKTIV OM MERVÆRDIAFGIFT

Formandskabet foreslog følgende procedure:

1) Rådet opfordrer formandskabet til at udarbejde den endelige tekst til direktivet på grundlag af de aftaler, som indgår i gruppen, i De faste repræsentanters Komité og i Rådet.

   Med henblik herpå vil formandskabet blive bistået af Kommissionens tjenestegrene samt sagkyndige fra medlemsstaterne. Om nødvendigt kan formandskabet indkalde til møder mellem disse sagkyndige.

2) Formandskabet meddeler sit udkast til direktiv til medlemsstaternes regeringer, som inden for en kortere frist kan fremsende deres bemærkninger. Med mindre en medlemsstat anmoder om indkaldelse til en ny samling i Rådet (skattespørgsmål) med henblik på at drøfte formandskabets endelige udkast, forelægges dette for Rådet til endelig vedtagelse på fællesskabssprogene som "A"-punkt.

BILAG 2.18

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 19. januar 1977
R/3256/76 (FIN 890)

AIDE-MEMOIRE
FRA FORMANDSKABET

Vedr.: Forslag til sjette direktiv om merværdiafgift
- Oversigt over konklusioner fra Rådets samling (skatte- og afgiftsministrene) den 16. december 1976 1)

1. MERVÆRDIAFGIFTSPLIGT FOR OFFENTLIGRETLIGE ORGANER (ARTIKEL 4, STK. 5)

a) radio- og fjernsynsorganernes ikke-kommercielle virksomhed

Godkendelse af formandskabets forslag.

b) offentlige organer, som varetager vandforsyningen

Godkendelse af tidsbestemt beskatning (liste III).
Forbehold ad referendum 2) fra den irske delegation.

---

1) Denne oversigt indeholder ikke erklæringerne til optagelse i mødeprotokollen. Det foreslås, at samtlige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol vedrørende sjette direktiv om merværdiafgift samles i et enkelt dokument, der skal vedlægges oversigten over afgørelser truffet på den rådssamling, hvor sjette direktiv vedtages på fællesskabssprogene.
2) Man vedtog, at ad referandum-forbehold skal gælde indtil den 15. januar 1977.

c) liste over de former for virksomhed, der obligatorisk medfører afgiftspligt (Bilag D)

Principgodkendelse af bilag D, idet

- ordet "kantine" i punkt 20 dog skal erstattes med ordet "virksomhedskantiner",
- den belgiske delegation dog har opretholdt sit forbehold ad referendum over for hele bilag D.

2. STEDET FOR VISSE TJENESTEYDELSER (ARTIKEL 10)

Principgodkendelse af den af formandskabet foreslåede tekst / Bilag I i dok. R/3035/76 (FIN 809) /, med forbehold af, at der findes en løsning på en række forskellige detailproblemer, der bl.a. vedrører:

- udlejning af personautomobiler,
- reklame,
- forsikring af et gode, der befinder sig uden for Fællesskabet.

Det blev dog vedtaget, at dersom der ikke kan nås til enighed om disse detailspørgsmål, skal den af formandskabet foreslåede tekst forblive uændret, idet delegationerne dog fortsat vil kunne anmode om, at Rådet behandler dette punkt.

3. ORDNING FOR REJSEBUREAUER

Godkendelse af formandskabets forslag med forbehold ad referendum fra den belgiske og den danske delegation over for litra e).

4. BESKATNINGSGRUNDLAG (ARTIKEL 12)

a) medregning af tilskud eller anden støtte i beregningsgrundlaget (artikel 12 A. 1 a))

Godkendelse af følgende:

- medregning i beskatningsgrundlaget af tilskud i direkte tilknytning til prisen,

- ikke medregning i beskatningsgrundlaget af tilskud, som ikke har direkte tilknytning til prisen,

- medlemsstaterne vil ved beregning pro rata af fradragene blive frit stillet med hensyn til, om de vil medregne de tilskud, der ikke er indregnet i beskatningsgrundlaget, med undtagelse af enhver finansiel godtgørelse.

b) beskatningsgrundlag ved indførsel (artikel 12 B): definition af første bestemmelsessted

Godkendelse af formandskabets forslag.

5. FRITAGELSER (ARTIKEL 14 og 16)

a) finans-, bank- og forsikringstransaktioner

Godkendelse af formandskabets forslag.

b) transaktioner vedrørende guld

Godkendelse af formandskabets forslag, idet den almindelige løsning med hensyn til guld som investeringsobjekt skal indebære tidsbestemt beskatning (Liste III).

c) tjenesteydelser fra advokater og andre frie erhverv

Godkendelse af formandskabets forslag.

d) tjenesteydelser fra andre faglige sammenslutninger end lægelige sammenslutninger og sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet

Godkendelse

- af øjeblikkelig fritagelse (Liste I A) for lægelige sammenslutninger og sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet,

- af tidsbestemt fritagelse for andre faglige sammenslutninger end lægelige sammenslutninger og sammenslutninger inden for erhverv med tilknytning til lægeerhvervet

idet samme definition skal gælde i de to lister.

e) international persontransport

Godkendelse af følgende:

- strækninger inden for Fællesskabet: tidsbestemt beskatning (Liste III) af alle former for transport, idet beskatningen i princippet finder sted i afrejselandet for så vidt angår hele strækningen inden for Fællesskabet,

- strækninger uden for Fællesskabet: øjeblikkelig fritagelse (Liste I A) for alle former for transport.

Forbehold ad referendum fra den tyske, danske og irske delegation.

f) transport af syge og tilskadekomne

Godkendelse af formandskabets forslag.

g) en afgiftspligtigs overdragelse af en byggegrund

Godkendelse af formandskabets forslag.

h) forsendelse af pakker gennem det offentlige postvæsen

Godkendelse af formandskabets forslag.

6. RETTEN TIL AT VÆLGE

Godkendelse af formandskabets forslag, idet

- sætningsleddet under punkt 1 b) "dersom disse transaktioner er bestemt til en anden afgiftspligtig til dennes erhvervsvirksomhed" skal udgå,

- første led under samme punkt 1 b), (overdragelse af bebyggede og ikke-bebyggede grunde) skal udgå, dersom delegationerne når til enighed om, at dette led er blevet overflødigt i betragtning af den afgørelse, der er truffet med hensyn til punkt 5 g) på dagsordenen,

- der efter sidste punktum under punkt 1 b) skal tilføjes følgende: "og fastlægge de nærmere retningslinjer for dens udøvelse".

7. OVERGANGSPERIODENS VARIGHED

Godkendelse af følgende:

- overgangsperioden skal være på fem år,

- Rådet vil træffe enstemmig afgørelse om gennemførelsen af den endelige ordning. Med henblik herpå vil Kommissionen i løbet af det femte år efter sjette direktivs ikrafttræden forelægge Rådet en beretning med diverse forslag.

8. INDGÅELSE AF INTERNATIONALE AFTALER (ARTIKEL 16 B)

De faste repræsentanters Komité får til opgave:

at udarbejde en ny tekst på grundlag af formandskabets forslag og under hensyn til de juridiske krav.

9. FRADRAGSRET FOR TIDLIGERE BETALTE AFGIFTER (ARTIKEL 17-20)

a) refusion af merværdiafgiften til udenlandske afgiftspligtige (artikel 17, stk. 4)

Godkendelse af formandskabets forslag,

idet punkt 3 skal affattes som følger: "Indtil sådanne fællesskabsbestemmelser er trådt i kraft, bestemmer medlemsstaterne selv, hvilken metode der skal anvendes til de pågældende tilbagebetalinger."

b) udelukkelse af visse afgifter fra fradragsretten (artikel 17, stk. 6)

Godkendelse af formandskabets forslag.

c) hensyntagen til tilskud (artikel 19)

Jf. punkt 4 a).

d) berigtigelse for investeringsgoder (artikel 20, stk. 2)

Godkendelse af formandskabets forslag idet der skal tilføjes følgende til første punkt: " ... og for fast ejendom i en periode på op til 10 år."

10. ERKLÆRINGER, DER SKAL AFGIVES AF DE AFGIFTSPLIGTIGE (ARTIKEL 23, STK. 4)

Godkendelse af følgende:

- artikel 23, stk. 4, skal affattes således: "Enhver afgiftspligtig skal indsende en angivelse inden et af hver medlemsstat nærmere fastsat tidspunkt. Denne frist må ikke overskride to måneder fra afslutningen af hver afgiftsperiode. Denne afgiftsperiode fastsættes af medlemsstaterne til en måned, to måneder eller et kvartal. Medlemsstaterne kan imidlertid fastsætte andre perioder, der dog ikke må overstige et år. Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger.

til beregning af den skyldige afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder i eventuelt, og i nødvendigt omfang for fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget, det samlede beløb for de transaktioner der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt det samlede beløb for afgiftsfri transaktioner."

- vedrørende artikel 23, stk. 4, optages følgende tekst i Rådets mødeprotokol:

"Rådet er enigt om, at der i de tilpasninger til de nationale lovgivninger, der er nødvendige for gennemførelse af denne artikel, skal tages hensyn til ønsket om at begrænse de afgiftspligtiges administrative og bogholderimæssige forpligtelser."

11. SÆRORDNINGER FOR

a) små virksomheder (artikel 25)

Godkendelse af formandskabets forslag, idet,

- referencegrænsen for "standstill" forhøjes til 5.000 ERE til den omregningssats, der var gældende på tidspunktet for vedtagelse af sjette direktiv. I forbindelse med den i stk. 9 omhandlede undersøgelse kan Rådet forhøje dette beløb for at opretholde dets reelle værdi.

- "standstill" må ikke lægge hindringer i vejen for indførelsen af en særlig merværdiafgiftsordning i lande, der hidtil har haft en særlig omsætningsafgift,

- medlemsstater, hvor der i øjeblikket gælder fritagelser for mere end 5.000 ERE, kan forhøje disse for derved at opretholde deres reelle værdi. Hvert fjerde år aflægger Kommissionen beretning til Rådet om anvendelsen af denne mulighed og den medsender i givet fald forslag om sikring af, at der på længere sigt opnås overensstemmelse mellem de nationale ordninger. Det skal desuden i Rådets mødeprotokol anføres, at medlemsstaterne forpligter sig til kun at anvende denne mulighed i begrænset omfang.

Forbehold ad referendum fra den belgiske delegation over for denne løsning.

- de nationale særordninger, som omhandles i artikel 25, kan bibeholdes indtil ikrafttræden af den rådsafgørelse, der er omhandlet i denne artikel i stk. 10.

b) brugte ting (artikel 26)

Godkendelse af formandskabets forslag.

c) landbrugsproducenter (artikel 27)

Godkendelse af teksten i dok. R/2892/1/76 (FIN 758) rev. 1 idet

- teksterne i skarp parentes i stk. 1, 3 og 8 a bibeholdes,

- ordet "sjette" i stk. 10 skal erstattes med ordet "femte", og de skarpe parenteser bortfalder,

- ordene "for landbrugere" i erklæringen til Rådets mødeprotokol ad artikel 27 erstattes med ordene "for visse kategorier af landbrugere", og de skarpe parenteser bortfalder.

12. NULSATSER OG REDUCEREDE SATSER (ARTIKEL 28)

a) tekst til et nyt stykke under artikel 28

b) erklæring om marginaljusteringer

Godkendelse af teksterne til bilag VII i dok. R/3035/76 (FIN 809), idet det vil blive anført, at Kommissionen vil forelægge det i andet afsnit i det nye stykke X omhandlede forslag i løbet af det femte år efter sjette direktivs ikrafttræden.

Forbehold ad referendum fra den tyske delegation, der fandt, at den for overgangsperioden vedtagne ordning også bør gælde for nulsatserne og de reducerede satser. Dersom der for nulsatsernes vedkommende tillades undtagelse fra denne ordning, bør der gælde samme ordning for transaktioner med fast ejendom og for telekommunikation, der udføres af det offentlige postvæsen.

13. ADGANG TIL AT DISPENSERE FRA DIREKTIVET FOR AT FORENKLE AFGIFTSOPKRÆVNINGEN ELLER FOR AT UNDGÅ VISSE FORMER FOR AFGIFTSSVIG ELLER AFGIFTSUNDDRAGELSE

a) ny artikel X

De faste repræsentanters Komité fik til opgave at udforme en konsultationsprocedure i lighed med den, der er foreslået af formandskabet under punkt 8 på dagsordenen (indgåelse af internationale aftaler).

b) opretholdelse af en særordning for Irland

Punktet er udgået af dagsordenen.

14. PUNKTER, HVIS LØSNING I GRUPPEN VEDRØRENDE FINANSIELLE SPØRGSMÅL, EFTER KOMMISSIONENS OPFATTELSE ER ET TILBAGESKRIDT I FORHOLD TIL DET ANDET DIREKTIV OM MERVÆRDIAFGIFT

a) Med hensyn til anvendelse af en enhedssats for småforsendelser af ikke-handelsmæssig art inden for Fællesskabet (artikel 13, stk. 4): enighed om, at der i den pågældende bestemmelse i sjette direktiv om merværdiafgift kun skal anføres teksten til artikel 9, stk. 3, i andet direktiv om merværdiafgift:

"Den sats, der skal anvendes ved indførsel af en ting, er den samme, som anvendes ved levering af en tilsvarende ting i indlandet."

b) Kommissionen fastholdt ikke sine krav vedrørende de øvrige punkter i bilaget til dok. R/3013/76 (FIN 806).

15. PROCEDURE FOR UDARBEJDELSEN AF DEN ENDELIGE TEKST TIL DET SJETTE DIREKTIV OM MERVÆRDIAFGIFT

Rådet har opfordret formandskabet til at udarbejde et udkast til den endelige tekst i snævert samarbejde med Kommissionen, således at Rådet kan vedtage direktivet på fællesskabssprogene inden den 1. marts 1977.

16. MERVÆRDIAFGIFTSUDVALGET

Kommissionen fastholdt ikke sine krav vedrørende dette punkt.

EVENTUELT

Transport på Rhinen og Mosel samt transaktioner i tilknytning hertil

Enighed om, at der for disse transaktioner skal gælde tidsbestemt beskatning (liste III).
